

Geneză

¹ La început Dumnezeu a creat cerul și pământul.

² Și pământul era fără formă și gol; și întuneric era peste suprafața adâncului. Și Duhul lui Dumnezeu se mișca peste suprafața apelor.

³ Și Dumnezeu a spus: Să fie lumină! Și a fost lumină.

⁴ Și Dumnezeu a văzut lumina, că era bună; și Dumnezeu a despărțit lumina de întuneric.

⁵ Și Dumnezeu a numit lumina zi și întunericul l-a numit noapte. Și a fost o seară și o dimineață: ziua întâi.

⁶ Și Dumnezeu a spus: Să fie o întindere în mijlocul apelor și aceasta să despartă apele de ape.

⁷ Și Dumnezeu a făcut întinderea și a despărțit apele care erau dedesubtul întinderii de apele care erau deasupra întinderii și așa a fost.

⁸ Și Dumnezeu a numit întinderea cer. Și a fost o seară și o dimineață: ziua a doua.

⁹ Și Dumnezeu a spus: Apele de sub cer să se adune la un loc și să se arate uscatul. Și așa a fost.

¹⁰ Și Dumnezeu a numit uscatul pământ, și adunarea apelor a numit-o mări; și Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun.

¹¹ Și Dumnezeu a spus: Să dea pământul iarbă, verdeața care aduce sămânță și pomi roditori care aduc rod după felul lor, a căror sămânță este în ei, pe pământ. Și așa a fost.

¹² Și pământul a dat iarbă și verdeață care aduce sămânță după felul ei și pomi care aduc rod, a căror

sămânță era în ei, după felul lor; și Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun.

¹³ Și a fost o seară și o dimineață: ziua a treia.

¹⁴ Și Dumnezeu a spus: Să fie luminători în întinderea cerului pentru a despărți ziua de noapte; și ei să fie pentru semne și pentru anotimpuri și pentru zile și ani;

¹⁵ Și ei să fie ca luminători în întinderea cerului pentru a da lumină peste pământ. Și așa a fost.

¹⁶ Și Dumnezeu a făcut doi luminători mari: luminătorul mai mare pentru a stăpâni ziua și luminătorul mai mic pentru a stăpâni noaptea; el a făcut de asemenea stelele.

¹⁷ Și Dumnezeu i-a pus în întinderea cerului pentru a da lumină peste pământ,

¹⁸ Și pentru a stăpâni peste zi și peste noapte și să despartă lumina de întuneric; și Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun.

¹⁹ Și a fost o seară și o dimineață: ziua a patra.

²⁰ Și Dumnezeu a spus: Apele să dea abundant ființa mișcătoare care are viață și păsări să zboare deasupra pământului pe fața întinderii cerului.

²¹ Și Dumnezeu a creat balene mari și fiecare viețuitoare care se mișcă, pe care apele le-au dat abundant, după felul lor, și fiecare pasăre înaripată, după felul ei; și Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun.

²² Și Dumnezeu le-a binecuvântat, spunând: Fiți roditori și înmulțiți-vă și umpleți apele în mări, și pasărea să se înmulțească pe pământ.

²³ Și a fost o seară și o dimineață: ziua a cincea.

²⁴ Și Dumnezeu a spus: Să dea pământul ființa vie după felul ei, vite și târâtoare și fiare ale pământului,

după felul lor. Și așa a fost.

²⁵ Și Dumnezeu a făcut fiara pământului, după felul ei, și vite, după felul lor, și fiecare târâtoare pe pământ, după felul ei; și Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun.

²⁶ Și Dumnezeu a spus: Să facem om după chipul nostru, după asemănarea noastră; și ei să domnească peste peștii mării și peste păsările cerului și peste vite și peste tot pământul și peste fiecare târâtoare ce se târâște pe pământ.

²⁷ Astfel Dumnezeu a creat om după propriul său chip, după chipul lui Dumnezeu l-a creat, parte bărbătească și parte femeiască i-a creat.

²⁸ Și Dumnezeu i-a binecuvântat și Dumnezeu le-a spus: Fiți roditori și înmulțiți-vă și umpleți pământul și supuneți-l și domniți peste peștii mării și peste păsările cerului și peste fiecare viețuitoare ce se mișcă pe pământ.

²⁹ Și Dumnezeu a spus: Iată, v-am dat fiecare verdeață care aduce sămânță, care este peste fața întregului pământ, și fiecare pom, în care este rodul unui pom care aduce sămânță, aceasta vă va fi pentru mâncare.

³⁰ Și fiecărei fiare a pământului și fiecărei păsări a cerului și fiecărei târâtoare pe pământ, în care este viață, le-am dat fiecare plantă verde pentru mâncare; și așa a fost.

³¹ Și Dumnezeu a văzut fiecare lucru pe care l-a făcut și, iată, totul era foarte bun. Și a fost o seară și o dimineață: ziua a șasea.

2

¹ Astfel au fost terminate cerurile și pământul și

toată oștirea lor.

² Și în ziua a șaptea Dumnezeu și-a terminat lucrarea pe care o făcuse; și în ziua a șaptea s-a odihnit de toată lucrarea lui pe care o făcuse.

³ Și Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o, pentru că în aceasta s-a odihnit de toată lucrarea sa, pe care Dumnezeu a creat-o și a făcut-o.

⁴ Acestea sunt generațiile cerurilor și ale pământului când au fost create, în ziua în care DOMNUL Dumnezeu a făcut pământul și cerurile,

⁵ Și fiecare verdeață a câmpului, înainte ca aceasta să fi fost în pământ, și fiecare verdeață a câmpului înainte de a fi încolțit, pentru că DOMNUL Dumnezeu nu făcuse să plouă peste pământ și nu era om să are pământul.

⁶ Ci un abur se ridica din pământ și uda toată suprafața pământului.

⁷ Și DOMNUL Dumnezeu l-a format pe om din țărâna pământului și i-a suflat în nări suflarea vieții și omul a devenit un suflet viu.

⁸ Și DOMNUL Dumnezeu a sădit o grădină înspre est, în Eden, și acolo a pus pe omul pe care l-a format.

⁹ Și din pământ DOMNUL Dumnezeu a făcut să încolțească fiecare pom care este plăcut la vedere și bun pentru mâncare și pomul vieții, de asemenea, în mijlocul grădinii și pomul cunoașterii binelui și răului.

¹⁰ Și un râu ieșea din Eden ca să ude grădina; și de acolo se împărțea și se făcea patru capete.

¹¹ Numele întâiului este Pison: acesta este cel ce înconjoară întreaga țară Havila, unde este aur.

12 Și aurul acelei țări este bun: acolo este beldium și piatra de onix.

13 Și numele celui de al doilea râu este Ghion: acesta este cel ce înconjoară întreaga țară a Etiopiei.

14 Și numele celui de al treilea râu este Hidechel: acesta este cel ce merge spre estul Asiriei. Și al patrulea râu este Eufratul.

15 Și DOMNUL Dumnezeu l-a luat pe om și l-a pus în grădina Edenului, să o lucreze și să o păzească.

16 Și DOMNUL Dumnezeu i-a poruncit omului, spunând: Din orice pom din grădină poți mânca în voie,

17 Dar din pomul cunoașterii binelui și răului să nu mănânci, căci în ziua în care vei mânca din el, vei muri negreșit.

18 Și DOMNUL Dumnezeu a spus: Nu este bine ca omul să fie singur; îi voi face un ajutor potrivit pentru el.

19 Și din pământ DOMNUL Dumnezeu a format fiecare fiară a câmpului și fiecare pasăre a cerului și le-a adus la Adam să vadă cum le va numi; și oricum a numit Adam fiecare ființa vie, acela a fost numele ei.

20 Și Adam a dat nume tuturor vitelor și tuturor păsărilor cerului și fiecărei fiare a câmpului, dar pentru Adam nu s-a găsit un ajutor potrivit pentru el.

21 Și DOMNUL Dumnezeu a făcut să cadă un somn adânc peste Adam; și Adam a dormit; și a luat una din coastele lui și a închis carnea la loc;

22 Și din coasta pe care DOMNUL Dumnezeu a luat-o de la om, a făcut o femeie și a adus-o la om.

23 Și Adam a spus: Aceasta este acum os din

oasele mele și carne din carnea mea; ea se va chema femeie, pentru că a fost luată din bărbat.

²⁴ De aceea va lăsa un bărbat pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de soția sa și cei doi vor fi un singur trup.

²⁵ Și ei erau amândoi goi, omul și soția sa, și nu se rușinau.

3

¹ Acum șarpele era mai viclean decât orice fiară a câmpului pe care DOMNUL Dumnezeu a făcut-o. Și a spus femeii: Oare a spus Dumnezeu: Să nu mâncați din fiecare pom al grădinii?

² Și femeia a spus șarpelui: Putem să mâncăm din rodul pomilor grădinii,

³ Dar despre rodul pomului care este în mijlocul grădinii, Dumnezeu a spus: Să nu mâncați din el, nici să nu îl atingeți, ca nu cumva să muriți.

⁴ Și șarpele a spus femeii: Nu veți muri nicidecum;

⁵ Fiindcă Dumnezeu știe că în ziua în care voi mâncați din acesta, atunci ochii voștri vor fi deschiși și veți fi ca dumnezei, cunoscând binele și răul.

⁶ Și când femeia a văzut că pomul era bun pentru mâncare și că era plăcut ochilor și un pom de dorit să facă pe cineva înțelept, ea a luat din rodul lui și a mâncat și a dat de asemenea soțului ei care era cu ea și a mâncat și el.

⁷ Și li s-au deschis ochii la amândoi și au știut că erau goi; și au cusut frunze de smochin laolaltă și și-au făcut șorturi.

⁸ Și au auzit vocea DOMNULUI Dumnezeu umblând în grădină în răcoarea zilei; și Adam și soția lui s-au ascuns de prezența DOMNULUI Dumnezeu, printre pomii grădinii.

⁹ Și DOMNUL Dumnezeu l-a chemat pe Adam și i-a spus: Unde ești?

¹⁰ Iar el a spus: Am auzit vocea ta în grădină și m-am temut, pentru că eram gol; și m-am ascuns.

¹¹ Iar el a spus: Cine ți-a spus că erai gol? Ai mâncat din pomul din care ți-am poruncit să nu mănânci?

¹² Și omul a spus: Femeia pe care mi-ai dat-o să fie cu mine, ea mi-a dat din pom și eu am mâncat.

¹³ Și DOMNUL Dumnezeu a spus femeii: Ce este aceasta ce ai făcut? Și femeia a spus: Șarpele m-a înșelat și eu am mâncat.

¹⁴ Și DOMNUL Dumnezeu a spus șarpelui: Pentru că ai făcut aceasta, ești blestemat mai mult decât toate vitele și mai mult decât fiecare fiară a câmpului; pe pântecele tău vei merge și țărână vei mânca toate zilele vieții tale.

¹⁵ Și voi pune dușmănie între tine și femeie și între sămânța ta și sămânța ei; el îți va zdrobi capul, și tu îi vei zdrobi călcâiul.

¹⁶ Femeii i-a spus: Mult îți voi înmulți tristețea și însărcinarea ta, cu tristețe vei naște copii și dorința ta va fi spre soțul tău și el va stăpâni peste tine.

¹⁷ Și lui Adam i-a spus: Pentru că ai dat ascultare vocii soției tale și ai mâncat din pomul despre care ți-am poruncit, zicând: Să nu mănânci din el, blestemat este pământul din cauza ta; în tristețe vei mânca din el toate zilele vieții tale;

¹⁸ Spini și ciulini îți va aduce și vei mânca

verdeața câmpului;

¹⁹ În sudoarea feței tale vei mânca pâine, până te vei întoarce în pământ, pentru că din el ai fost luat: căci țărână ești și în țărână te vei întoarce.

²⁰ Și Adam i-a dat soției sale numele Eva, pentru că ea a fost mama tuturor celor vii.

²¹ Lui Adam și soției lui, de asemenea, DOMNUL Dumnezeu le-a făcut haine de piei și i-a îmbrăcat.

²² Și DOMNUL Dumnezeu a spus: Iată, omul a devenit ca unul dintre noi, să cunoască binele și răul. Și acum, ca nu cumva să își întindă mâna și să ia de asemenea din pomul vieții și să mănânce și să trăiască pentru totdeauna,

²³ De aceea DOMNUL Dumnezeu l-a trimis din grădina Edenului, ca să are pământul din care fusese luat.

²⁴ Astfel l-a alungat afară pe om și a așezat la est de grădina Edenului niște heruvimi și o sabie arzând care se întorcea în fiecare parte, pentru a păzi calea pomului vieții.

4

¹ Și Adam a cunoscut-o pe Eva, soția lui, și ea a rămas însărcinată și a născut pe Cain și a spus: Am primit un bărbat de la DOMNUL.

² Și ea a mai născut pe fratele lui, Abel. Și Abel era păzitor de oi, dar Cain era lucrător al pământului.

³ Și s-a întâmplat că, după un timp, Cain a adus un dar DOMNULUI, din rodul pământului.

⁴ Și Abel, de asemenea, a adus din întâii născuți ai turmei sale și din grăsimea lor. Și DOMNUL s-a uitat cu plăcere la Abel și la darul său.

⁵ Dar la Cain și la darul său nu s-a uitat cu plăcere. Și Cain s-a înfuriat tare și i s-a posomorât fața.

⁶ Și DOMNUL i-a spus lui Cain: De ce te-ai înfuriat? Și de ce ți s-a posomorât fața?

⁷ Dacă faci bine, nu vei fi acceptat? Iar dacă nu faci bine, păcatul pânđește la ușă. Și dorința lui se ține de tine, dar tu să stăpânești peste el.

⁸ Iar Cain a vorbit cu Abel, fratele său, și a fost așa: când erau ei pe câmp, Cain s-a ridicat împotriva lui Abel, fratele său, și l-a ucis.

⁹ Și DOMNUL i-a spus lui Cain: Unde este Abel, fratele tău? Iar el a spus: Nu știu; sunt eu păzitorul fratelui meu?

¹⁰ Iar el a spus: Ce ai făcut? Vocea sângelui fratelui tău strigă din pământ către mine.

¹¹ Și acum ești blestemat de pe pământul care și-a deschis gura să primească sângele fratelui tău din mâna ta.

¹² Când lucrezi pământul, acesta nu îți va mai da de aici înainte puterea lui; un fugar și un rătăcitor vei fi pe pământ.

¹³ Și Cain a spus DOMNULUI: Pedeapsa mea este mai mare decât o pot purta.

¹⁴ Iată, tu m-ai alungat astăzi de pe fața pământului și de la fața ta voi fi ascuns și voi fi un fugar și un rătăcitor pe pământ și se va întâmpla că oricine mă găsește mă va ucide.

¹⁵ Și DOMNUL i-a spus: De aceea, oricine ucide pe Cain, răzbunare va fi asupra lui de șapte ori. Și DOMNUL a pus un semn pe Cain, ca nu cumva cineva, găsindu-l, să îlucidă.

¹⁶ Și Cain a ieșit din prezența DOMNULUI și a locuit în țara Nod, la est de Eden.

¹⁷ Și Cain a cunoscut-o pe soția sa și ea a rămas însărcinată și a născut pe Enoh; și a zidit o cetate și a pus numele cetății după numele fiului său, Enoh.

¹⁸ Și lui Enoh i s-a născut Irad; și Irad a născut pe Mehuiael; și Mehuiael a născut pe Metușael; și Metușael a născut pe Lameh.

¹⁹ Și Lameh și-a luat două soții: numele uneia era Ada și numele celeilalte, Țila.

²⁰ Și Ada a născut pe Iabal: el a fost tatăl celor ce locuiesc în corturi și au vite.

²¹ Și numele fratelui său era Iubal: el a fost tatăl tuturor celor ce mânuiesc harpa și instrumentul de suflat.

²² Și Țila, de asemenea, a născut pe Tubal-Cain, instructor al fiecărui meșteșugar în aramă și fier; și sora lui Tubal-Cain a fost Naama.

²³ Și Lameh a spus soțiilor lui, Ada și Țila: Auziți vocea mea, voi soțiile lui Lameh, dați ascultare la vorbirea mea: pentru că am ucis un om pentru rănirea mea și un tânăr pentru vânătaia mea.

²⁴ Dacă va fi răzbunat Cain de șapte ori, cu adevărat, Lameh de șaptezeci și șapte de ori.

²⁵ Și Adam a cunoscut-o din nou pe soția lui și ea a născut un fiu și i-a pus numele Set: Pentru că Dumnezeu, a spus ea, mi-a rânduit o altă sămânță în locul lui Abel, pe care l-a ucis Cain.

²⁶ Și lui Set, de asemenea, i s-a născut un fiu și i-a pus numele Enos: atunci au început oamenii să cheme numele DOMNULUI.

5

¹ Aceasta este cartea generațiilor lui Adam. În ziua în care Dumnezeu a creat om, l-a făcut după

asemănarea lui Dumnezeu.

² Parte bărbătească și parte femeiască i-a creat și i-a binecuvântat și le-a pus numele lor, Adam, în ziua în care au fost creați.

³ Și Adam a trăit o sută treizeci de ani și a născut un fiu în propria lui asemănare, după chipul lui, și i-a pus numele Set;

⁴ Și zilele lui Adam, după ce a născut pe Set, au fost de opt sute de ani; și a născut fii și fiice;

⁵ Și toate zilele pe care Adam le-a trăit au fost nouă sute treizeci de ani; și a murit.

⁶ Și Set a trăit o sută cinciseci de ani și a născut pe Enos;

⁷ Și Set a trăit, după ce a născut pe Enos, opt sute șapte ani; și a născut fii și fiice;

⁸ Și toate zilele lui Set au fost nouă sute doisprezece ani; și a murit.

⁹ Și Enos a trăit nouăzeci de ani și a născut pe Cainan;

¹⁰ Și Enos a trăit, după ce a născut pe Cainan, opt sute cincisprezece ani; și a născut fii și fiice;

¹¹ Și toate zilele lui Enos au fost nouă sute cincisprezece ani; și a murit.

¹² Și Cainan a trăit șaptezeci de ani și a născut pe Mahalaleel;

¹³ Și Cainan a trăit, după ce a născut pe Mahalaleel, opt sute patruzeci de ani; și a născut fii și fiice;

¹⁴ Și toate zilele lui Cainan au fost nouă sute zece ani; și a murit.

¹⁵ Și Mahalaleel a trăit șaiszeci și cincisprezece ani și a născut pe Jared;

¹⁶ Și Mahalaleel a trăit, după ce a născut pe Jared, opt sute treizeci de ani; și a născut fii și fiice;

17 Și toate zilele lui Mahalaleel au fost opt sute nouăzeci și cinci de ani; și a murit.

18 Și Iared a trăit o sută șaiszeci și doi de ani și a născut pe Enoh;

19 Și Iared a trăit după ce a născut pe Enoh, opt sute de ani; și a născut fii și fiice;

20 Și toate zilele lui Iared au fost nouă sute șaiszeci și doi de ani; și a murit.

21 Și Enoh a trăit șaiszeci și cinci de ani și a născut pe Metusala;

22 Și Enoh a umblat cu Dumnezeu, după ce a născut pe Metusala, trei sute de ani; și a născut fi și fiice;

23 Și toate zilele lui Enoh au fost trei sute șaiszeci și cinci de ani;

24 Și Enoh a umblat cu Dumnezeu: și nu a mai fost, pentru că Dumnezeu l-a luat.

25 Și Metusala a trăit o sută optzeci și șapte de ani și a născut pe Lameh;

26 Și Metusala a trăit, după ce a născut pe Lameh, șapte sute optzeci și doi de ani; și a născut fii și fiice;

27 Și toate zilele lui Metusala au fost nouă sute șaiszeci și nouă de ani; și a murit.

28 Și Lameh a trăit o sută optzeci și doi de ani și a născut un fiu;

29 Și i-a pus numele Noe, spunând: Acesta ne va mângâia pentru lucrarea noastră și osteneala mâinilor noastre, din cauza pământului pe care Dumnezeu l-a blestemat.

30 Și Lameh a trăit, după ce a născut pe Noe, cinci sute nouăzeci și cinci de ani; și a născut fii și fiice;

31 Și toate zilele lui Lameh au fost șapte sute

șaptezeci și șapte de ani; și a murit.

³² Și Noe a fost în vârstă de cinci sute de ani; și Noe a născut pe Sem, Ham și Iafet.

6

¹ Și s-a întâmplat, pe când oamenii au început a se înmulți pe fața pământului și li s-au născut fiice,

² Că fiii lui Dumnezeu au văzut că fiicele oamenilor erau frumoase și și-au luat soții din toate pe care le-au ales.

³ Și DOMNUL a spus: Duhul meu nu se va lupta întotdeauna cu omul, căci el este de asemenea și carne; totuși zilele lui vor fi o sută douăzeci de ani.

⁴ Erau uriași pe pământ în acele zile și, de asemenea, după aceea, când fiii lui Dumnezeu au intrat la fiicele oamenilor și ele le-au născut copii, aceștia au fost războinicii, care au fost în vechime oameni de renume.

⁵ Și Dumnezeu a văzut că stricăciunea omului era mare pe pământ și că fiecare imaginație a gândurilor inimii sale era numai facere de rău continuă.

⁶ Și aceasta l-a făcut pe DOMNUL să se pocăiască pentru că a făcut pe om pe pământ și l-a mâhnit în inima lui.

⁷ Și DOMNUL a spus: Voi nimici de pe fața pământului pe omul pe care l-am creat, deopotrivă om și animal și târâtoarea și păsările cerului, fiindcă aceasta mă face să mă pocăiesc că i-am făcut.

⁸ Dar Noe a găsit har în ochii DOMNULUI.

⁹ Acestea sunt generațiile lui Noe: Noe a fost un bărbat drept și desăvârșit în generațiile lui și Noe a umblat cu Dumnezeu.

¹⁰ Și Noe a născut trei fii: Sem, Ham și Iafet.

11 Și pământul era corupt înaintea lui Dumnezeu și pământul era umplut de violență.

12 Și Dumnezeu a privit peste pământ și, iată, acesta era corupt, pentru că toată făptura și-a corupt calea pe pământ.

13 Și Dumnezeu i-a spus lui Noe: Sfârșitul a toată făptura a ajuns înaintea mea, fiindcă pământul este plin de violență din cauza lor; și, iată, îi voi nimici împreună cu pământul.

14 Fă-ți o arcă din lemn de gofer, să faci camere în arcă și să o smolești pe dinăuntru și pe dinafară cu smoală.

15 Și acesta este modelul după care să o faci: Lungimea arcei să fie de trei sute de coți, lățimea acesteia cincizeci de coți și înălțimea acesteia treizeci de coți.

16 Să faci arcei o fereastră, deasupra, să o termini la un cot de la acoperiș, și ușa arcei să o așezi în latura arcei; să faci arca cu trei nivele: cel de jos, al doilea și al treilea.

17 Și iată, eu, chiar eu, voi aduce un potop de ape peste pământ, pentru a nimici toată făptura de sub cer, în care este suflarea vieții și fiecare lucru care este pe pământ va muri.

18 Dar cu tine îmi voi întemeia legământul meu; și să intri în arcă, tu și fiii tăi și soția ta și soțiile fiilor tăi cu tine.

19 Și din fiecare viețuitoare de orice făptură, două din fiecare soi, să aduci în arcă, pentru a le ține în viață cu tine; să fie parte bărbătească și parte femeiască.

20 Din păsări, după felul lor, și din vite, după felul lor, și din fiecare târâtoare a pământului, după felul

ei, două din fiecare soi vor veni la tine, pentru a le ține în viață.

²¹ Și ia la tine din toată mâncarea care se mănâncă și strânge-o la tine și va fi mâncare pentru tine și pentru ele.

²² Astfel a făcut Noe, conform cu tot ceea ce Dumnezeu i-a poruncit, astfel a făcut el.

7

¹ Și DOMNUL i-a spus lui Noe: Intră tu și toată casa ta în arcă, fiindcă te-am văzut drept înaintea mea în această generație.

² Din fiecare fiară curată să iei la tine câte șapte perechi, partea bărbătească și partea sa femeiască, și din fiarele care nu sunt curate, câte două, partea bărbătească și partea sa femeiască.

³ Din păsările cerului de asemenea câte șapte perechi, partea bărbătească și partea femeiască, pentru a ține sămânță în viață peste fața întregului pământ.

⁴ Căci încă șapte zile și voi face să plouă peste pământ patruzeci de zile și patruzeci de nopți și orice lucru viu pe care l-am făcut, îl voi distruge de pe fața pământului.

⁵ Și Noe a făcut conform cu tot ceea ce DOMNUL i-a poruncit.

⁶ Și Noe era în vârstă de șase sute de ani când potopul apelor era peste pământ.

⁷ Și Noe a intrat și fiii lui și soția lui și soțiile fiilor lui cu el în arcă, din cauza apelor potopului.

⁸ Din fiare curate și din fiare care nu sunt curate și din păsări și din fiecare lucru care se târăște pe pământ,

⁹ Au intrat două câte două la Noe în arcă, partea bărbătească și partea femeiască, așa cum Dumnezeu a poruncit lui Noe.

¹⁰ Și s-a întâmplat, după șapte zile, că apele potopului au venit peste pământ.

¹¹ În anul șase sute al vieții lui Noe, în luna a doua, în a șaptesprezecea zi a lunii, în acea zi au fost toate fântânile marelui adânc despicate și ferestrele cerului s-au deschis.

¹² Și ploaia a fost peste pământ patruzeci de zile și patruzeci de nopți.

¹³ În chiar aceeași zi a intrat Noe și Sem și Ham și Iafet, fiii lui Noe și soția lui Noe și cele trei soții ale fiilor săi cu ei în arcă;

¹⁴ Ei și fiecare fiară după felul ei și toate vitele după felul lor și fiecare târâtoare ce se târâște pe pământ după felul ei și fiecare pasăre după felul ei, fiecare păsărică din fiecare specie.

¹⁵ Și au intrat la Noe în arcă două câte două din orice făptură în care este suflarea vieții.

¹⁶ Și cele ce au intrat, au intrat partea bărbătească și partea femeiască din orice făptură, așa cum Dumnezeu i-a poruncit lui; și DOMNUL l-a închis înăuntru.

¹⁷ Și potopul a fost patruzeci de zile peste pământ și apele au crescut și au purtat sus arca și aceasta a fost înălțată deasupra pământului.

¹⁸ Și apele se înălțau și s-au înmulțit foarte mult asupra pământului, și arca mergea pe fața apelor.

¹⁹ Și apele s-au înălțat peste măsură asupra pământului și toți munții înalți, care erau sub întregul cer, au fost acoperiți.

²⁰ Apele s-au înălțat cu cincisprezece coți deasupra lor și munții au fost acoperiți.

²¹ Și a murit orice făptură care mișca pe pământ, deopotrivă pasăre și vită și fiară și fiecare târâtoare care se târâște pe pământ și fiecare om;

²² Toate în a căror nări era suflarea vieții, toate câte erau pe uscat, au murit.

²³ Și orice lucru viu care a fost pe fața pământului a fost nimicit, deopotrivă om și vită și târâtoarele și pasărea cerului; și acestea au fost nimicite de pe pământ; și numai Noe a rămas în viață și cei ce erau cu el în arcă.

²⁴ Și apele s-au înălțat asupra pământului o sută cincizeci de zile.

8

¹ Și Dumnezeu și-a adus aminte de Noe și de fiecare viețuitoare și de toate vitele care erau cu el în arcă; și Dumnezeu a făcut să treacă un vânt peste pământ și apele s-au retras;

² De asemenea fântânile adâncului și ferestrele cerului au fost închise și ploaia din cer a fost oprită;

³ Și apele se retrăgeau de pe pământ continuu și după ce s-au sfârșit o sută cincizeci de zile, apele s-au împuținat.

⁴ Și arca s-a așezat în a șaptea lună, în a șaptesprezecea zi a lunii, pe munții Ararat.

⁵ Și apele au scăzut continuu până în luna a zecea: în luna a zecea, în prima zi a lunii, s-au văzut vârfulurile munților.

⁶ Și s-a întâmplat, după ce s-au sfârșit patruzeci de zile, că Noe a deschis fereastra arcei pe care o făcuse,

⁷ Și a trimis înainte un corb, care a ieșit și a mers încolo și înapoi, până când au secat apele de pe pământ.

⁸ De asemenea a trimis de la el un porumbel, să vadă dacă apele s-au retras de pe fața pământului;

⁹ Dar porumbelul nu a găsit odihnă pentru talpa piciorului său și s-a întors la el în arcă, pentru că apele erau pe fața întregului pământ; atunci a întins mâna și l-a luat și l-a dus la el în arcă.

¹⁰ Și a mai stat alte șapte zile și din nou a trimis porumbelul afară din arcă;

¹¹ Și porumbelul a venit la el seara și, iată, în ciocul lui era o frunză de măslin proaspăt ruptă, așa că Noe a cunoscut că apele s-au retras de pe pământ.

¹² Și a mai stat alte șapte zile și a trimis porumbelul, care nu s-a mai întors la el.

¹³ Și s-a întâmplat în anul șase sute și unu, în prima lună, în prima zi a lunii, apele au secat de pe pământ; și Noe a ridicat acoperișul arcei și a privit și, iată, fața pământului era uscată.

¹⁴ Și în a doua lună, în a douăzeci și șaptea zi a lunii, pământul a fost uscat.

¹⁵ Și Dumnezeu i-a vorbit lui Noe, spunând:

¹⁶ Ieși din arcă, tu și soția ta și fiii tăi și soțiile fiilor tăi cu tine.

¹⁷ Scoate împreună cu tine fiecare viețuitoare care este cu tine, a toată făptura, deopotrivă pasăre și vită și fiecare târâtoare care se târâște pe pământ, ca acestea să nască abundent pe pământ și să fie roditoare și să se înmulțească pe pământ.

¹⁸ Și Noe a ieșit și fiii lui și soția lui și soțiile fiilor lui cu el;

¹⁹ Fiecare fiară, fiecare târâtoare și fiecare pasăre și orice se târăște pe pământ, după felurile lor, au ieșit afară din arcă.

²⁰ Și Noe a zidit un altar DOMNULUI și a luat din fiecare fiară curată și din fiecare pasăre curată și a adus ofrande arse pe altar.

²¹ Și DOMNUL a mirosit o aromă dulce și DOMNUL a spus în inima sa: Nu voi mai blestema din nou pământul vreodată din cauza omului, pentru că imaginația inimii omului este facere de rău din tinerețea lui, nici nu voi mai lovi din nou vreodată fiecare viețuitoare, așa cum am făcut.

²² Cât timp pământul rămâne, semănatul și seceratul și frig și arșiță și vară și iarnă și zi și noapte nu vor înceta.

9

¹ Și Dumnezeu a binecuvântat pe Noe și pe fiii lui și le-a spus: Fiți roditori și înmulțiți-vă și umpleți pământul.

² Și teama de voi și groaza de voi va fi peste fiecare fiară a pământului și peste fiecare pasăre a cerului, peste tot ce se mișcă pe pământ și peste toți peștii mării; în mâna voastră sunt ele predate.

³ Tot ce se mișcă și trăiește va fi mâncare pentru voi; precum planta verde, v-am dat toate lucrurile.

⁴ Dar carne cu viața ei, ceea ce este sângele ei, să nu mâncați.

⁵ Și cu adevărat sângele vostru, al vieților voastre, îl voi cere, din mâna fiecărei fiare îl voi cere și din mâna omului, din mâna fiecărui frate al omului voi cere viața omului.

⁶ Oricine varsă sângele omului, prin om să fie vărsat sângele lui, pentru că după chipul lui Dumnezeu l-a făcut pe om.

⁷ Și voi fiți roditori și înmulțiți-vă, nașteți abundent pe pământ și înmulțiți-vă pe acesta.

⁸ Și Dumnezeu i-a vorbit lui Noe și fiilor lui cu el, spunând:

⁹ Și eu, iată, întemeiez legământul meu cu voi și cu sămânța voastră după voi;

¹⁰ Și cu fiecare creatură vie care este cu voi, dintre păsări, dintre vite și dintre fiecare fiară a pământului cu voi, de la tot ceea ce iese afară din arcă, până la fiecare fiară a pământului.

¹¹ Și voi întemeia legământul meu cu voi și nici nu va mai fi toată făptura stârpită vreodată prin apele unui potop, nici nu va mai fi vreodată un potop să distrugă pământul.

¹² Și Dumnezeu a spus: Acesta este semnul legământului pe care îl fac între mine și voi și fiecare creatură vie care este cu voi, pentru generații pentru totdeauna:

¹³ Eu așez curcubeul meu în nor și acesta va fi ca semn al unui legământ între mine și pământ.

¹⁴ Și se va întâmpla, când aduc un nor peste pământ, că se va vedea curcubeul în nor:

¹⁵ Și îmi voi aminti de legământul meu, care este între mine și voi și fiecare creatură vie a toată făptura; și apele nu vor mai deveni un potop ca să nimicească toată făptura.

¹⁶ Și curcubeul va fi în nor și îl voi privi, ca să îmi amintesc de legământul veșnic dintre Dumnezeu și fiecare creatură vie, a toată făptura, care este pe

pământ.

¹⁷ Și Dumnezeu i-a spus lui Noe: Acesta este semnul legământului, pe care l-am întemeiat între mine și toată făptura care este pe pământ.

¹⁸ Și fiii lui Noe, care au ieșit din arcă, au fost Sem și Ham și Iafet; și Ham este tatăl lui Canaan.

¹⁹ Aceștia sunt cei trei fii ai lui Noe și din ei a fost acoperit întregul pământ.

²⁰ Și Noe a început a fi agricultor și a sădit o vie;

²¹ Și a băut din vin și s-a îmbătat și s-a dezgolit înăuntrul cortului său.

²² Și Ham, tatăl lui Canaan, a văzut goliciunea tatălui său și a spus celor doi frați ai săi de afară.

²³ Și Sem și Iafet au luat o haină și au pus-o peste amândoi umerii lor și au mers cu spatele și au acoperit goliciunea tatălui lor și fețele lor erau întoarse și nu au văzut goliciunea tatălui lor.

²⁴ Și Noe s-a trezit din beția vinului său și a cunoscut ceea ce fiul său mai tânăr i-a făcut.

²⁵ Și a spus: Blestemat fie Canaan, un servitor al servitorilor va fi el fraților săi.

²⁶ Și a spus: Binecuvântat fie DOMNUL Dumnezeu lui Sem; și Canaan va fi servitorul lui.

²⁷ Dumnezeu va lărgi pe Iafet și va locui în corcurile lui Sem și Canaan va fi servitorul lui.

²⁸ Și Noe a trăit după potop trei sute cincizeci de ani.

²⁹ Și toate zilele lui Noe au fost nouă sute cincizeci de ani; și a murit.

10

¹ Acum acestea sunt generațiile fiilor lui Noe: Sem, Ham și Iafet; și li s-au născut fii după potop.

² Fiii lui Iafet: Gomer și Magog și Madai și Iavan și Tubal și Meșec și Tiras.

³ Și fiii lui Gomer: Așchenaz și Rifat și Togarma.

⁴ Și fiii lui Iavan: Elișa și Tarsis, Chitim și Dodanim.

⁵ Prin aceștia au fost împărțite insulele neamurilor în pământurile lor, fiecare după limba lui, după familiile lor, în națiunile lor.

⁶ Și fiii lui Ham: Cuș și Mițraim și Put și Canaan.

⁷ Și fiii lui Cuș: Seba și Havila și Sabta și Raema și Sabteca; și fiii lui Raema: Șeba și Dedan.

⁸ Și Cuș a născut pe Nimrod, el a început să fie unul puternic pe pământ.

⁹ El era un vânător puternic înaintea DOMNULUI, de aceea s-a spus: Precum Nimrod, puternicul vânător înaintea DOMNULUI.

¹⁰ Și începutul împărăției sale a fost Babel și Erec și Acad și Calne, în țara Șinar.

¹¹ Din acea țară a ieșit Așur și a zidit Ninive și cetatea Rehobot și Calah,

¹² Și Resen, între Ninive și Calah; aceasta este o mare cetate.

¹³ Și Mițraim a născut pe ludimi și pe anamimi și pe lehabimi și pe naftuhimi,

¹⁴ Și pe patrusimi și pe casluhimi, (din care au venit filistenii) și pe caftorimi.

¹⁵ Și Canaan a născut pe Sidon, întâiul său născut, și pe Het,

¹⁶ Și pe iebusiți și pe amoriți și pe ghirgasiți,

¹⁷ Și pe hiviți și pe archiți și pe siniți,

¹⁸ Și pe arvadiți și pe țemariți și pe hamatiți și după aceea familiile canaanitilor au fost împrăștiate peste tot.

¹⁹ Și granița canaanitilor era de la Sidon, precum vii la Gherar, spre Gaza, cum mergi spre Sodoma și Gomora și Adma și Zeboim, până la Leșa.

²⁰ Aceștia sunt fiii lui Ham, după familiile lor, după limbile lor, în țările lor și în națiunile lor.

²¹ Lui Sem, de asemenea, tatăl tuturor copiilor lui Eber, fratele lui Iafet, care este mai vârstnic, și lui i s-au născut copii.

²² Copiii lui Sem: Elam și Așur și Arpacșad și Lud și Aram.

²³ Și copiii lui Aram: Uț și Hul și Gheter și Maș.

²⁴ Și Arpacșad a născut pe Șelah și Șelah a născut pe Eber.

²⁵ Și lui Eber i s-au născut doi fii: numele unuia a fost Peleg, pentru că în zilele lui a fost pământul împărțit, și numele fratelui său a fost Ioctan.

²⁶ Și Ioctan a născut pe Almodad și pe Șelef și pe Hațarmavet și pe Ierah,

²⁷ Și pe Hadoram și pe Uzal și pe Dicla,

²⁸ Și pe Obal și pe Abimael și pe Șeba,

²⁹ Și pe Ofir și pe Havila și pe Iobab, toți aceștia au fost fiii lui Ioctan.

³⁰ Și locuința lor era de la Meșa, așa cum mergi spre Sefar, un munte spre est.

³¹ Aceștia sunt fiii lui Sem, după familiile lor, după limbile lor, în țările lor, după națiunile lor.

³² Acestea sunt familiile fiilor lui Noe, după generațiile lor; în națiunile lor și prin aceștia au fost națiunile împărțite pe pământ după potop.

11

¹ Și întreg pământul era cu o singură limbă și cu o singură vorbire.

² Și s-a întâmplat, cum au călătorit de la est, că au găsit o câmpie în țara Șinar și au locuit acolo.

³ Și au spus unul altuia: Haidem să facem cărămizi și să le ardem bine. Și au avut cărămidă ca piatră și smoală au avut ca mortar.

⁴ Și au spus: Haidem să ne zidim o cetate și un turn, al cărui vârf să ajungă până la cer; și să ne facem un nume, ca nu cumva să fim împrăștiați pretutindeni pe fața întregului pământ.

⁵ Și DOMNUL a coborât să vadă cetatea și turnul, pe care copiii oamenilor le-au zidit.

⁶ Și DOMNUL a spus: Iată, poporul este unul și ei toți au o singură limbă și au început să facă aceasta, și acum nimic nu îi va opri din ceea ce au de gând să facă.

⁷ Haidem să coborâm, și acolo să le încurcăm limba, ca ei să nu mai înțeleagă vorbirea unuia către celălalt.

⁸ Astfel DOMNUL i-a împrăștiat pretutindeni de acolo, peste fața întregului pământ; și au încetat a zidi cetatea.

⁹ De aceea i s-a pus numele Babel, pentru că acolo DOMNUL a încurcat limba întregului pământ; și de acolo DOMNUL i-a împrăștiat peste fața întregului pământ.

¹⁰ Acestea sunt generațiile lui Sem: Sem era în vârstă de o sută de ani și a născut pe Arpacșad, la doi ani după potop;

¹¹ Și Sem a trăit, după ce a născut pe Arpacșad, cinci sute de ani; și a născut fii și fiice.

¹² Și Arpacșad a trăit treizeci și cinci de ani și a născut pe Șelah;

¹³ Și Arpacșad a trăit, după ce a născut pe Șelah,

patru sute trei ani; și a născut fii și fiice.

¹⁴ Și Şelah a trăit treizeci de ani și a născut pe Eber;

¹⁵ Și Şelah a trăit, după ce a născut pe Eber, patru sute trei ani; și a născut fii și fiice.

¹⁶ Și Eber a trăit treizeci și patru de ani și a născut pe Peleg;

¹⁷ Și Eber a trăit, după ce a născut pe Peleg, patru sute treizeci de ani; și a născut fii și fiice.

¹⁸ Și Peleg a trăit treizeci de ani și a născut pe Reu;

¹⁹ Și Peleg a trăit, după ce a născut pe Reu, două sute nouă ani; și a născut fii și fiice.

²⁰ Și Reu a trăit treizeci și doi de ani și a născut pe Serug;

²¹ Și Reu a trăit, după ce a născut pe Serug, două sute șapte ani; și a născut fii și fiice.

²² Și Serug a trăit treizeci de ani și a născut pe Nahor;

²³ Și Serug a trăit, după ce a născut pe Nahor; două sute de ani și a născut fii și fiice.

²⁴ Și Nahor a trăit douăzeci și nouă de ani și a născut pe Terah;

²⁵ Și Nahor a trăit, după ce a născut pe Terah, o sută nouăsprezece ani; și a născut fii și fiice.

²⁶ Și Terah a trăit șaptezeci de ani și a născut pe Avram, Nahor și Haran.

²⁷ Și acestea sunt generațiile lui Terah: Terah a născut pe Avram, pe Nahor, și pe Haran și Haran a născut pe Lot.

²⁸ Și Haran a murit înaintea tatălui său, Terah, în țara nașterii sale, în Urul caldeilor.

²⁹ Și Avram și Nahor și-au luat soții: numele soției

lui Avram era Sarai și numele soției lui Nahor, Milca, fiica lui Haran, tatăl Milcăi și tatăl Iscăi.

³⁰ Dar Sarai era stearpă, ea nu avea copil.

³¹ Și Terah a luat pe Avram, fiul său, și pe Lot, fiul lui Haran, fiul fiului său, și pe Sarai, nora lui, soția fiului său, Avram, și a ieșit împreună cu ei din Urul caldeilor, ca să meargă în țara lui Canaan; și au venit la Haran și au locuit acolo.

³² Și zilele lui Terah au fost două sute cincini ani; și Terah a murit în Haran.

12

¹ Și DOMNUL îi spusese lui Avram: Ieși din țara ta și din rudenția ta și din casa tatălui tău, spre o țară pe care ți-o voi arăta;

² Și voi face din tine o mare națiune și te voi binecuvânta și voi face numele tău mare și vei fi o binecuvântare;

³ Și voi binecuvânta pe cei ce te binecuvântează și voi blestema pe cel ce te blestemă și în tine toate familiile pământului vor fi binecuvântate.

⁴ Astfel Avram a ieșit, cum îi spusese DOMNUL, și Lot a mers cu el; și Avram era în vârstă de șaptezeci și cincini de ani când a plecat din Haran.

⁵ Și Avram a luat pe Sarai, soția lui, și pe Lot, fiul fratelui său și toată averea pe care au adunat-o și sufletele pe care le-au obținut în Haran și au ieșit să meargă în țara lui Canaan și au venit în țara lui Canaan.

⁶ Și Avram a trecut prin țară până la locul din Sihem, la câmpia lui More. Și canaanitul era atunci în țară.

⁷ Și DOMNUL i s-a arătat lui Avram și a spus: Seminței tale voi da această țară; și acolo a zidit un altar DOMNULUI, care i s-a arătat.

⁸ Și el s-a mutat de acolo la un munte, la est de Betel, și și-a întins cortul, având Betel la vest și Hai la est; și acolo a zidit un altar DOMNULUI și a chemat numele DOMNULUI.

⁹ Și Avram a călătorit, mergând tot spre sud.

¹⁰ Și a fost o foamete în țară și Avram a coborât în Egipt să locuiască temporar acolo, pentru că foametea era apăsătoare în țară.

¹¹ Și s-a întâmplat, când s-a apropiat să intre în Egipt, că el i-a spus Sarei, soția lui: Acum iată, știu că ești o femeie frumoasă la vedere,

¹² De aceea se va întâmpla, când egiptenii te vor vedea, că vor spune: Aceasta este soția lui; și mă vor ucide, dar pe tine te vor păstra în viață.

¹³ Spune, te rog, că ești sora mea, ca să îmi fie bine din cauza ta și sufletul meu să trăiască din cauza ta.

¹⁴ Și s-a întâmplat, pe când Avram a ajuns în Egipt, că egiptenii au văzut că femeia era foarte frumoasă.

¹⁵ Prinții lui Faraon de asemenea au văzut-o și au lăudat-o înaintea lui Faraon; și femeia a fost luată în casa lui Faraon.

¹⁶ Și l-a tratat bine pe Avram din cauza ei și avea oi și boi și catâri și servitori și servitoare și măgărițe și cămile.

¹⁷ Și DOMNUL a lovit cu plăgi pe Faraon și casa lui, cu plăgi mari din cauza lui Sarai, soția lui Avram.

¹⁸ Și Faraon a chemat pe Avram și a spus: Ce este aceasta ce mi-ai făcut? De ce nu mi-ai spus că era

soția ta?

¹⁹ De ce ai spus: Ea este sora mea; astfel că aproape am luat-o de soție? De aceea acum, iat-o pe soția ta, ia-o și pleacă.

²⁰ Și Faraon a poruncit oamenilor săi referitor la el și l-au trimis de la ei, pe el și pe soția lui și tot ce avea.

13

¹ Și Avram a urcat din Egipt, el și soția lui și tot ce avea, și Lot împreună cu el, în sudul Canaanului.

² Și Avram era foarte bogat în vite, în argint și în aur.

³ Și a mers în călătoriile lui din sud chiar până la Betel, până la locul unde fusese cortul său la început, între Betel și Hai;

⁴ Până la locul altarului, pe care l-a făcut acolo la început; și acolo Avram a chemat numele DOMNULUI.

⁵ Și de asemenea Lot, care a mers cu Avram, avea turme și cirezi și corturi.

⁶ Și țara nu era în stare să îi țină ca să poată locui împreună, pentru că averea lor era mare, astfel că nu puteau locui împreună.

⁷ Și a fost o ceartă între păzitorii vitelor lui Avram și păzitorii vitelor lui Lot; și canaanitul și perizitul locuiau pe atunci în țară.

⁸ Și Avram i-a spus lui Lot: Să nu fie ceartă, te rog, între mine și tine și între păzitorii mei și păzitorii tăi, pentru că suntem frați.

⁹ Nu este întreaga țară înaintea ta? Desparte-te, te rog, de mine; dacă o vei lua la stânga, atunci eu voi merge la dreapta, sau dacă mergi la dreapta, atunci eu voi merge la stânga.

¹⁰ Și Lot și-a ridicat ochii și a privit toată câmpia Iordanului, că aceasta era bine udată peste tot, înainte ca DOMNUL să fi distrus Sodoma și Gomora, era ca grădina DOMNULUI, asemenea țării Egiptului, cum vii la Țoar.

¹¹ Atunci Lot a ales pentru el toată câmpia Iordanului; și Lot a călătorit spre est; și ei s-au despărțit unul de celălalt.

¹² Avram a locuit în țara lui Canaan și Lot a locuit în cetățile din câmpie și și-a întins cortul spre Sodoma.

¹³ Dar oamenii din Sodoma erau peste măsură de stricați și păcătoși înaintea DOMNULUI.

¹⁴ Și DOMNUL i-a spus lui Avram, după ce s-a despărțit Lot de el: Ridică-ți acum ochii și privește din locul în care ești spre nord și spre sud și spre est și spre vest,

¹⁵ Pentru că tot pământul pe care îl vezi, ție ți-l voi da și seminței tale pentru totdeauna.

¹⁶ Și voi face sămânța ta ca țărâna pământului, astfel încât, dacă un om poate număra țărâna pământului, atunci va fi și sămânța ta numărată.

¹⁷ Ridică-te, umblă prin țară în lungimea acesteia și în lățimea ei, pentru că ție ți-o voi da.

¹⁸ Atunci Avram și-a mutat cortul și a venit și a locuit în câmpia lui Mamre, care este în Hebron; și a zidit acolo un altar DOMNULUI.

14

¹ Și s-a întâmplat în zilele lui Amrafel, împărat al Șinarului, Arioc, împărat al Elasarului, Chedorlaomer, împărat al Elamului și Tidal, împărat al națiunilor,

² Că aceștia au făcut război cu Bera, împăratul Sodomei, și cu Birșa, împăratul Gomorei, Șinab, împărat al Admei, și Șemeber, împăratul Țeboimului, și cu împăratul din Bela, care este Țoar.

³ Toți aceștia s-au adunat în valea Sidim, care este marea sărată.

⁴ Doisprezece ani au servit lui Chedorlaomer, și în al treisprezecelea an s-au răzvrătit.

⁵ Și în al paisprezecelea an a venit Chedorlaomer și împărații care erau cu el și au lovit pe refaimi în Așterot Carnaim, și pe zuzimi în Ham, și pe emimi în Șave Chiriataim,

⁶ Și pe horiți în muntele lor Seir, spre Elparan, care este lângă pustie.

⁷ Și ei s-au întors și au venit la Enmișpat, care este Cades, și au lovit toată țara amaleciților și de asemenea pe amoriți, care locuiesc în Hașețon-Tamar.

⁸ Și au ieșit împăratul Sodomei și împăratul Gomorei și împăratul Admei și împăratul Țeboimului și împăratul din Bela (care este Țoar) și au intrat în luptă cu ei în valea Sidim;

⁹ Cu Chedorlaomer, împăratul Elamului, și cu Tidal împăratul națiunilor, și Amrafel, împăratul Șinarului, și Arioc, împăratul Elasarului; patru împărați cu cinci.

¹⁰ Și valea Sidim era plină cu gropi de smoală; și împărații Sodomei și Gomorei au fugit și au căzut acolo; și cei ce au rămas au fugit la munte.

¹¹ Și au luat toate bunurile Sodomei și Gomorei și toate merindele lor și au plecat.

¹² Și au luat pe Lot, fiul fratelui lui Avram, care locuia în Sodoma, și bunurile lui și au plecat.

¹³ Și a venit unul care scăpase și a spus lui Avram, evreul, căci locuia în câmpia lui Mamre amoritul, fratele lui Eșcol și fratele lui Aner; și aceștia erau aliați cu Avram.

¹⁴ Și când a auzit Avram că fratele său a fost luat captiv, a înarmat pe servitorii lui instruiți, născuți în casa lui, trei sute și optsprezece, și i-a urmărit până la Dan.

¹⁵ Și s-a împărțit împotriva lor, el și servitorii lui, noaptea, și i-a lovit și i-a urmărit până la Hoba, care este la stânga Damascului.

¹⁶ Și a adus înapoi toate bunurile și de asemenea a adus înapoi pe fratele său, Lot, și bunurile lui și pe femei de asemenea și pe oameni.

¹⁷ Și împăratul Sodomei a ieșit să îl întâmpine după întoarcerea lui de la măcelul lui Chedorlaomer și a împăraților care erau cu el, la valea Șave, care este valea împăratului.

¹⁸ Și Melchisedec, împăratul Salemului, a adus pâine și vin; și el era preotul Dumnezeului cel preaînalt.

¹⁹ Și l-a binecuvântat și a spus: Binecuvântat fie Avram de Dumnezeul cel preaînalt, stăpânul cerului și al pământului;

²⁰ Și binecuvântat fie Dumnezeul cel preaînalt care a dat pe dușmanii tăi în mâna ta. Și Avram i-a dat zeciuiele din toate.

²¹ Și împăratul Sodomei i-a spus lui Avram: Dă-mi oamenii și ia bunurile pentru tine.

²² Și Avram a spus împăratului Sodomei: Mi-am înălțat mâna spre DOMNUL, Dumnezeul cel preaînalt, stăpânul cerului și pământului,

²³ Că nu voi lua de la o ață chiar până la o curea

de sandală și că nu voi lua nimic din ceea ce este al tău, ca nu cumva să spui: Eu l-am făcut pe Avram bogat;

²⁴ În afară de ceea ce tinerii au mâncat și partea oamenilor care au fost cu mine, Aner, Eșcol și Mamre, lasă-i să își ia partea lor.

15

¹ După aceste lucruri, cuvântul DOMNULUI a venit la Avram într-o viziune, spunând: Nu te teme Avrame, eu sunt scutul tău și răsplata ta peste măsură de mare.

² Și Avram a spus: Doamne DUMNEZEULE, ce îmi vei da, văzând că mă duc fără copii, iar administratorul casei mele este acest Eliezer din Damasc?

³ Și Avram a spus: Iată, nu mi-ai dat nicio sămânță și, iată, unul născut în casa mea este moștenitorul meu.

⁴ Și, iată, cuvântul DOMNULUI a venit la el, spunând: Nu acesta va fi moștenitorul tău, ci cel ce va ieși din propriile tale adâncuri va fi moștenitorul tău.

⁵ Și l-a dus afară și a spus: Privește acum spre cer și numără stelele, dacă ești în stare să le numeri; și i-a spus: Astfel va fi sămânța ta.

⁶ Iar el a crezut în DOMNUL, iar DOMNUL i-a socotit aceasta pentru dreptate.

⁷ Și i-a spus: Eu sunt DOMNUL care te-a scos din cetatea Ur a caldeilor, ca să îți dau această țară să o moștenești.

⁸ Iar el a spus: Doamne DUMNEZEULE, din ce voi ști că o voi moșteni?

⁹ Iar el i-a spus: Ia-mi o vițea de trei ani și o capră de trei ani și un berbec de trei ani și o turturea și un pui de porumbel.

¹⁰ Și a luat la el toate acestea și le-a despicat în două și a așezat fiecare bucată una în fața alteia, dar păsările nu le-a despicat.

¹¹ Și când păsările de pradă au coborât peste stârvuri, Avram le-a alungat.

¹² Și când soarele apunea, un somn adânc a căzut peste Avram și, iată, o groază a unui mare întuneric a căzut peste el.

¹³ Iar DOMNUL i-a spus lui Avram: Să știi cu adevărat că sămânța ta va fi străină într-o țară care nu este a lor și vor servi pe aceia, iar ei îi vor chinui patru sute de ani;

¹⁴ Și de asemenea pe acea națiune, căreia ei îi vor servi, o voi judeca; și după aceea vor ieși din ea cu mare avere.

¹⁵ Iar tu vei merge la părinții tăi în pace și vei fi îngropat la o bătrânețe frumoasă.

¹⁶ Dar în a patra generație vor veni din nou aici, pentru că nelegiuirea amoriților nu este încă deplină.

¹⁷ Și s-a întâmplat, după ce soarele a apus și era întuneric, că iată, un cuptor fumegând și o lampă arzând au trecut printre acele bucăți.

¹⁸ În aceeași zi DOMNUL a făcut un legământ cu Avram, spunând: Seminței tale i-am dat această țară, de la râul Egiptului până la marele râu, râul Eufrat:

¹⁹ Cheniții și cheniziții și cadmoniții,

²⁰ Și hitiții și periziții și refaimii,

²¹ Și amoriții și canaaniții și ghirgașiții și iebusiții.

16

¹ Acum Sarai, soția lui Avram, nu îi năștea copii; și ea avea o roabă, o egipteancă, al cărei nume era Hagar.

² Și Sarai i-a spus lui Avram: Iată acum, DOMNUL m-a oprit de la a naște; te rog, intră la servitoarea mea, poate că voi obține copii prin ea. Și Avram a dat ascultare vocii lui Sarai.

³ Și Sarai, soția lui Avram, a luat pe Hagar, servitoarea ei, egipteanca, după ce Avram a locuit zece ani în țara lui Canaan, și a dat-o soțului ei, Avram, să fie soția lui.

⁴ Și a intrat la Hagar și ea a rămas însărcinată; și când a văzut că a rămas însărcinată, stăpâna ei a fost disprețuită în ochii ei.

⁵ Și Sarai i-a spus lui Avram: Răul făcut mie fie asupra ta; eu am dat pe servitoarea mea la sânul tău, și când a văzut ea că a rămas însărcinată, am fost disprețuită în ochii ei; DOMNUL să judece între mine și tine.

⁶ Dar Avram i-a spus lui Sarai: Iată, servitoarea ta este în mâna ta, fă-i cum îți place. Și când Sarai s-a purtat aspru cu ea, ea a fugit de la fața ei.

⁷ Și îngerul DOMNULUI a găsit-o lângă o fântână de apă în pustie, lângă fântâna pe calea spre Șur.

⁸ Și a spus: Hagar, servitoarea lui Sarai, de unde vii? Și unde mergi? Iar ea a spus: Fug de la fața stăpânei mele Sarai.

⁹ Și îngerul DOMNULUI i-a spus: Întoarce-te la stăpâna ta și supune-te sub mâinile ei.

¹⁰ Și îngerul DOMNULUI i-a spus: Voi înmulți sămânța ta peste măsură, încât nu va putea fi numărată din cauza mulțimii ei.

¹¹ Și îngerul DOMNULUI i-a spus: Iată, ești însărcinată și vei naște un fiu și îi vei pune numele Ismael, pentru că DOMNUL a auzit necazul tău.

¹² Și el va fi un om sălbatic, mâna lui va fi împotriva fiecărui om și mâna fiecărui om împotriva lui și va locui în fața tuturor fraților săi.

¹³ Și ea a chemat numele DOMNULUI care i-a vorbit: Tu, Dumnezeule, mă vezi, pentru că ea a spus: Nu am privit de asemenea aici spatele celui care mă vede?

¹⁴ De aceea fântâna a fost numită Beerlahairoi; iată, este între Cades și Bered.

¹⁵ Și Hagar a născut lui Avram un fiu și Avram a pus fiului său, pe care Hagar l-a născut, numele Ismael.

¹⁶ Și Avram era în vârstă de optzeci și șase de ani când Hagar a născut pe Ismael lui Avram.

17

¹ Și când Avram era în vârstă de nouăzeci și nouă de ani, DOMNUL s-a arătat lui Avram și i-a spus: Eu sunt Dumnezeul cel Atotputernic, umblă înaintea mea și fii desăvârșit.

² Și voi face legământul meu între mine și tine și te voi înmulți peste măsură.

³ Și Avram a căzut cu fața sa la pământ și Dumnezeu a vorbit cu el, spunând:

⁴ Cât despre mine, iată, legământul meu este cu tine și tu vei fi tată al multor națiuni.

⁵ Și nu va mai fi chemat numele tău Avram, ci numele tău va fi Avraam, pentru că te-am făcut tată al multor națiuni.

⁶ Și te voi face peste măsură de roditor și voi face națiuni din tine și împărați vor ieși din tine.

⁷ Și voi întemeia legământul meu între mine și tine și sămânța ta după tine în generațiile lor, ca legământ fără de sfârșit, pentru a-ți fi Dumnezeu ție și seminței tale după tine.

⁸ Și îți voi da ție și seminței tale după tine țara în care ești străin, toată țara lui Canaan, ca stăpânire fără de sfârșit; și voi fi Dumnezeul lor.

⁹ Și Dumnezeu i-a spus lui Avraam: Tu, așadar, vei ține legământul meu, tu și sămânța ta după tine, în generațiile lor.

¹⁰ Acesta este legământul meu, pe care voi îl veți ține, între mine și tine și sămânța ta după tine: Fiecare copil de parte bărbătească dintre voi va fi circumcis.

¹¹ Și veți circumcide pielea prepuțului vostru și aceasta va fi un semn al legământului dintre mine și voi.

¹² Și cel ce este în vârstă de opt zile va fi circumcis între voi, fiecare copil de parte bărbătească în generațiile voastre, cel născut în casă, sau cumpărat cu bani de la vreun străin, care nu este din sămânța ta.

¹³ Cel născut în casa ta și cel cumpărat cu banii tăi trebuie să fie circumcis, și legământul meu va fi în carnea voastră ca legământ fără de sfârșit.

¹⁴ Și copilul de parte bărbătească necircumcis, a cărui piele a prepuțului său nu este circumcisă, acel suflet va fi stârpit din poporul său; el a rupt legământul meu.

¹⁵ Și Dumnezeu i-a spus lui Avraam: Cât despre Sarai, soția ta, nu vei mai chema numele ei Sarai, ci Sara va fi numele ei.

16 Și o voi binecuvânta și de asemenea îți voi da un fiu din ea; da, o voi binecuvânta și ea va fi o mamă de națiuni, împărați de popoare vor ieși din ea.

17 Atunci Avraam a căzut cu fața sa la pământ și a răs și a spus în inima lui: Îi va fi născut un copil celui ce este în vârstă de o sută de ani? Și va naște Sara, care are nouăzeci de ani?

18 Și Avraam i-a spus lui Dumnezeu: O, de ar putea trăi Ismael înaintea ta!

19 Și Dumnezeu a spus: Sara, soția ta, într-adevăr, îți va naște un fiu și îi vei pune numele Isaac; și voi întemeia legământul meu cu el, ca legământ fără de sfârșit, și cu sămânța lui după el.

20 Și cât despre Ismael, te-am auzit: Iată, l-am binecuvântat și îl voi face roditor și îl voi înmulți peste măsură, doisprezece prinți va naște și îl voi face o mare națiune.

21 Dar legământul meu îl voi întemeia cu Isaac, pe care Sara ți-l va naște la timpul cuvenit, în anul viitor.

22 Și a terminat de vorbit cu el, iar Dumnezeu s-a înălțat de la Avraam.

23 Și Avraam a luat pe Ismael, fiul său, și pe toți cei născuți în casa lui și pe toți cei cumpărați cu banii lui, fiecare parte bărbătească între oamenii casei lui Avraam, și a circumcis pielea prepuțului lor chiar în aceeași zi, așa cum Dumnezeu îi spusese.

24 Și Avraam era în vârstă de nouăzeci și nouă de ani când a fost circumcis în pielea prepuțului său.

25 Și Ismael, fiul său, avea treisprezece ani când a fost circumcis în pielea prepuțului său.

²⁶ Chiar în aceeași zi a fost Avraam circumcis și Ismael, fiul său.

²⁷ Și toți oamenii din casa lui, născuți în casă și cumpărați cu bani de la străin, au fost circumciși împreună cu el.

18

¹ Și DOMNUL i s-a arătat în câmpiile lui Mamre și Avraam ședea în ușa cortului, în arșița zilei.

² Și și-a ridicat ochii și a privit și, iată, trei bărbați stăteau în picioare lângă el; și când i-a văzut, a alergat de la ușa cortului să îi întâmpine și s-a aplecat la pământ,

³ Și a spus: Domnul meu, dacă am găsit acum favoare înaintea ochilor tăi, te rog, nu trece de la servitorul tău;

⁴ Lăsați să se aducă puțină apă, vă rog, și spălați-vă picioarele și odihniți-vă sub pom;

⁵ Și voi aduce o bucată de pâine și mângâiați-vă inimile; după aceea veți trece mai departe, fiindcă de aceea ați venit voi la servitorul vostru. Iar ei au spus: Așa să faci, precum ai spus.

⁶ Și Avraam s-a grăbit în cort la Sara și a spus: Pregătește repede trei măsuri din floarea făinii, frământ-o și fă turte pe vatră.

⁷ Și Avraam a alergat la cireadă și a adus un vițel fraged și bun și l-a dat unui tânăr, iar acesta s-a grăbit să îl pregătească.

⁸ Și a luat unt și lapte și vițelul pe care l-a pregătit și l-a pus înaintea lor și a stat în picioare lângă ei sub pom și au mâncat.

⁹ Iar ei i-au spus: Unde este Sara, soția ta? Iar el a spus: Iată, în cort.

10 Iar el a spus: Eu cu adevărat mă voi întoarce la tine, conform timpului vieții; și, iată, Sara, soția ta, va avea un fiu. Și Sara a auzit aceasta în ușa cortului, care era în spatele lui.

11 Acum Avraam și Sara erau bătrâni și mult înaintați în vârstă și a încetat a mai fi cu Sara, conform rânduielii femeilor.

12 De aceea Sara a râs în ea însăși, spunând: După ce am îmbătrânit să mai am eu plăcere, domnul meu fiind și el bătrân?

13 Și DOMNUL i-a spus lui Avraam: Pentru ce a râs Sara, spunând: Cu adevărat să nasc eu, care sunt bătrână?

14 Este vreun lucru prea greu pentru DOMNUL? La timpul rânduit mă voi întoarce la tine, conform timpului vieții; și Sara va avea un fiu.

15 Atunci Sara a negat, spunând: Nu am râs: pentru că îi era teamă. Dar el a spus: Ba da, ai râs.

16 Și oamenii s-au ridicat de acolo și au privit spre Sodoma: Și Avraam a mers cu ei să îi conducă pe cale.

17 Și DOMNUL a spus: Voi ascunde eu de Avraam ceea ce fac,

18 Văzând că Avraam cu adevărat va deveni o națiune mare și puternică și toate națiunile pământului vor fi binecuvântate în el?

19 Pentru că îl cunosc că va porunci copiilor săi și casei lui după el și ei vor ține calea DOMNULUI, pentru a face dreptate și judecată, ca DOMNUL să aducă peste Avraam ceea ce a vorbit despre el.

20 Și DOMNUL a spus: Pentru că strigătul Sodomei și Gomorei este mare și pentru că păcatul lor este foarte apăsător,

21 Voi coborî acum și voi vedea dacă au făcut în întregime conform cu strigătul ei, ce a venit până la mine; și dacă nu, voi ști.

22 Și bărbații și-au întors fețele de acolo și au mers spre Sodoma, dar Avraam mai stătea încă în picioare înaintea DOMNULUI.

23 Și Avraam s-a apropiat și a spus: Vei nimici de asemenea pe cel drept cu cel stricat?

24 De ar fi cumva cincizeci de drepti înăuntrul cetății: vei nimici de asemenea și nu vei cruța locul pentru cei cinzeci de drepti care sunt în el?

25 Departe de tine fie să faci astfel, să ucizi pe cel drept cu cel stricat și cel drept să fie ca cel stricat, departe de tine fie aceasta. Nu va face dreptate Judecătorul întregului pământ?

26 Iar DOMNUL a spus: Dacă găsesc în Sodoma cincizeci de drepti înăuntrul cetății, atunci voi cruța tot acel loc din cauza lor.

27 Și Avraam a răspuns și a zis: Iată acum, cutez să vorbesc Domnului, eu, care sunt doar țărână și cenușă;

28 De ar lipsi cumva cinci din cei cincizeci de drepti: vei distruge toată cetatea pentru lipsa a cinci? Iar el a spus: Dacă găsesc acolo patruzeci și cinci, nu o voi distruge.

29 Și i-a vorbit din nou și a spus: De ar fi cumva patruzeci găsiți acolo. Iar el a spus: Nu voi face aceasta din cauza celor patruzeci.

30 Iar el i-a spus: Să nu se mânie Domnul și voi vorbi: De ar fi cumva treizeci găsiți acolo. Iar el a spus: Nu voi face aceasta, dacă găsesc treizeci acolo.

31 Iar el a spus: Iată acum, eu cutez să vorbesc

Domnului: De ar fi cumva douăzeci găsiți acolo. Iar el a spus: Nu o voi distruge din cauza a douăzeci.

³² Iar el a spus: Să nu se mânie Domnul și voi mai vorbi doar de această dată: De ar fi cumva doar zece găsiți acolo. Iar el a spus: Nu o voi distruge din cauza a zece.

³³ Și DOMNUL a plecat imediat după ce a încetat să vorbească îndeaproape cu Avraam și Avraam s-a întors la locul său.

19

¹ Și pe seară, doi îngeri au venit la Sodoma; și Lot ședea în poarta Sodomei; și Lot, văzându-i, s-a ridicat să îi întâmpine și s-a aplecat cu fața sa la pământ;

² Și a spus: Iată acum, domnii mei, abateți-vă, vă rog, în casa servitorului vostru și rămâneți toată noaptea și spălați-vă picioarele și vă veți trezi devreme să mergeți pe căile voastre. Iar ei au spus: Nu, ci vom sta în stradă toată noaptea.

³ Dar el a insistat pe lângă ei foarte mult și s-au abătut la el și au intrat în casa lui și a făcut pentru ei un ospăț și a copt azimă și au mâncat.

⁴ Dar înainte să se culce, bărbații cetății, bărbații din Sodoma, au încercuit casa, deopotrivă bătrâni și tineri, tot poporul din fiecare parte a cetății;

⁵ Și au chemat pe Lot și i-au spus: Unde sunt bărbații care au venit la tine în această noapte? Scoate-i afară la noi să îi cunoaștem.

⁶ Și Lot a ieșit la ușă la ei și a închis ușa după el.

⁷ Și a spus: Vă rog, fraților, nu faceți o astfel de stricăciune.

⁸ Iată acum, am două fete care nu au cunoscut bărbat; lăsați-mă, vă rog, să le scot la voi și faceți-le precum este bine în ochii voștri, numai acestor bărbați nu le faceți nimic, căci pentru aceasta au venit sub umbra acoperișului meu.

⁹ Dar ei au spus: Dă-te înapoi. Și au spus din nou: Acesta a venit să locuiască temporar și voiește să fie judecător, acum ne vom purta mai rău cu tine decât cu ei. Și împingeau cu putere asupra bărbatului, adică Lot, și s-au apropiat să spargă ușa.

¹⁰ Dar bărbații și-au întins mâna și l-au tras pe Lot în casă la ei și au închis ușa.

¹¹ Și au lovit pe bărbații care erau la ușa casei cu orbire, deopotrivă pe mici și mari, astfel că se osteneau să găsească ușa.

¹² Și bărbații i-au spus lui Lot: Mai ai pe cineva aici? Ginere și fiii tăi și ficele tale și pe oricine ai în cetate, scoate-i din acest loc,

¹³ Pentru că vom distruge acest loc, deoarece strigătul lor a crescut mult înaintea feței DOMNULUI și DOMNUL ne-a trimis să îl distrugem.

¹⁴ Și Lot a ieșit și a vorbit ginerilor săi, care erau căsătoriți cu ficele lui, și a spus: Ridicați-vă, ieșiți din acest loc, pentru că DOMNUL va distruge această cetate. Dar el părea înaintea ginerilor săi ca unul care batjocorea.

¹⁵ Și când s-a făcut dimineața, atunci îngerii au grăbit pe Lot, spunând: Ridică-te, ia pe soția ta și pe cele două fice ale tale, care sunt aici, ca să nu fii mistuit în nelegiuirea cetății.

¹⁶ Și în timp ce el întârzia, bărbații au apucat mâna lui și mâna soției lui și mâna celor două fice ale lui, DOMNUL fiind milostiv cu el, și l-au scos și l-

au așezat în afara cetății.

¹⁷ Și s-a întâmplat, după ce i-au scos afară, că a spus: Scapă-ți viața; nu privi înapoia ta, nici nu sta în câmpie deschisă, scapă la munte ca nu cumva să fii mistuit.

¹⁸ Și Lot le-a spus: Nu! Te rog, Domnul meu;

¹⁹ Iată acum, servitorul tău a găsit har înaintea ochilor tăi și ai preamărit mila ta, pe care mi-ai arătat-o salvându-mi viața; și nu pot să scap la munte, ca nu cumva ceva rău să mă prindă și să mor;

²⁰ Iată acum, această cetate este aproape, să scap la ea și aceasta este una mică: Te rog, lasă-mă să scap într-acolo, (nu este aceasta una mică?) și sufletul meu va trăi.

²¹ Iar el i-a spus: Vezi, te-am acceptat și în acest lucru, că nu voi dărâma această cetate, pentru care ai vorbit.

²² Grăbește-te, scapă într-acolo, pentru că nu pot face nimic până ce vei fi ajuns acolo. De aceea s-a pus numele cetății, Țoar.

²³ Soarele se ridica deasupra pământului când Lot a intrat în Țoar.

²⁴ Atunci DOMNUL a plouat peste Sodoma și peste Gomora pucioasă și foc de la DOMNUL din cer;

²⁵ Și a dărâmat acele cetăți și toată câmpia și pe toți locuitorii cetăților și ceea ce creștea pe pământ.

²⁶ Dar soția lui a privit înapoi din spatele lui și a devenit un stâlp de sare.

²⁷ Și Avraam s-a sculat devreme dimineața și a mers spre locul unde a stat în picioare înaintea DOMNULUI;

28 Și a privit spre Sodoma și Gomora și spre tot ținutul câmpiei; și a privit și, iată, fumul ținutului se ridica precum fumul unui cuptor.

29 Și s-a întâmplat, când Dumnezeu a distrus cetățile câmpiei, că Dumnezeu și-a amintit de Avraam și a trimis pe Lot afară din mijlocul dărâmării, când el a dărâmat cetățile în care Lot a locuit.

30 Și Lot s-a urcat din Țoar și a locuit în munte și cele două fiice ale lui cu el, pentru că s-a temut să locuiască în Țoar și a locuit într-o peșteră, el și cele două fiice ale lui.

31 Și cea întâi născută i-a spus celei mai tinere: Tatăl nostru este bătrân și nu este un bărbat pe pământ să intre la noi, după obiceiul întregului pământ;

32 Vino, să facem pe tatăl nostru să bea vin și ne vom culca cu el, ca să păstrăm o sămânță a tatălui nostru.

33 Și ele au făcut pe tatăl lor să bea vin în acea noapte și cea întâi născută a intrat și s-a culcat cu tatăl ei; și el nu și-a dat seama când s-a culcat ea, nici când s-a ridicat.

34 Și s-a întâmplat a doua zi, că cea întâi născută i-a spus celei mai tinere: Iată, m-am culcat noaptea trecută cu tatăl meu; hai să îl facem să bea vin și în această noapte și intră și culcă-te cu el, ca să păstrăm o sămânță a tatălui nostru.

35 Și ele au făcut pe tatăl lor să bea vin și în acea noapte; și cea tânără s-a ridicat și s-a culcat cu el; și el nu și-a dat seama când ea s-a culcat, nici când s-a ridicat.

36 Astfel au fost amândouă fiicele lui Lot însărcinate prin tatăl lor.

³⁷ Și cea întâi născută a născut un fiu și i-a pus numele Moab; el este tatăl moabiților până în această zi.

³⁸ Și cea mai tânără de asemenea a născut un fiu și i-a pus numele Ben-ami; el este tatăl copiilor lui Amon până în această zi.

20

¹ Și Avraam a călătorit de acolo spre ținutul de sud și s-a așezat între Cades și Şur și a locuit temporar în Gherar.

² Și Avraam a spus despre Sara, soția lui: Ea este sora mea; și Abimelec, împăratul Gherarului, a trimis și a luat pe Sara.

³ Dar Dumnezeu a venit la Abimelec într-un vis, noaptea, și i-a spus: Iată, ești un om mort, din cauza femeii pe care ai luat-o, pentru că ea este soția unui bărbat.

⁴ Dar Abimelec nu se apropiase de ea și a spus: Doamne, vei ucide de asemenea o națiune dreaptă?

⁵ Nu mi-a spus el: Ea este sora mea? Și ea, chiar ea însăși a spus: El este fratele meu; în integritatea inimii mele și în nevinovăția mâinilor mele am făcut aceasta.

⁶ Și Dumnezeu i-a spus într-un vis: Da, știu că ai făcut aceasta în integritatea inimii tale, pentru că de asemenea te-am oprit de la păcătuire împotriva mea; de aceea nu te-am lăsat să o atingi.

⁷ De aceea acum dă înapoi bărbatului pe soția lui; căci este profet și se va ruga pentru tine și vei trăi; dar dacă nu o dai înapoi, să știi că vei muri negreșit, tu și toți ai tăi.

⁸ Astfel Abimelec s-a sculat devreme dimineața și a chemat pe toți servitorii săi și a spus toate aceste lucruri în urechile lor și oamenii s-au temut foarte tare.

⁹ Apoi Abimelec l-a chemat pe Avraam și i-a spus: Ce ne-ai făcut? Și cu ce te-am ofensat că ai adus asupra mea și a împărăției mele un mare păcat? Tu mi-ai făcut lucruri care nu trebuiau făcute.

¹⁰ Și Abimelec i-a spus lui Avraam: Ce ai văzut, de ai făcut acest lucru?

¹¹ Și Avraam a spus: Pentru că am gândit: Cu adevărat teama de Dumnezeu nu este în acest loc; și mă vor ucide din cauza soției mele.

¹² Și totuși într-adevăr ea este sora mea; ea este fiica tatălui meu, dar nu este fiica mamei mele; și ea a devenit soția mea.

¹³ Și s-a întâmplat, pe când Dumnezeu m-a făcut să rătăcesc din casa tatălui meu, că i-am spus: Aceasta să fie bunăvoința ta pe care să mi-o arăți; în fiecare loc unde vom ajunge, spune despre mine: El este fratele meu.

¹⁴ Și Abimelec a luat oi și boi și servitori și servitoare și i-a dat lui Avraam; și i-a dat înapoi pe Sara, soția sa.

¹⁵ Și Abimelec a spus: Iată, țara mea este înaintea ta, locuiește unde îți place.

¹⁶ Și Sarei i-a spus: Iată, am dat fratelui tău o mie de arginți; iată, el îți este o acoperitoare a ochilor, pentru toți cei ce sunt cu tine și cu toți ceilalți; astfel a fost ea muștrată.

¹⁷ Astfel Avraam s-a rugat lui Dumnezeu, și Dumnezeu a vindecat pe Abimelec și pe soția lui

și pe servitoarele lui; și ele au născut copii.

¹⁸ Pentru că DOMNUL a închis de tot toate pântecele femeilor din casa lui Abimelec, din cauza Sarei, soția lui Avraam.

21

¹ Și DOMNUL a vizitat-o pe Sara așa cum a spus; și DOMNUL a făcut Sarei așa cum el a vorbit.

² Căci Sara a rămas însărcinată și a născut un fiu lui Avraam la bătrânețile lui, la timpul convenit despre care Dumnezeu îi vorbise.

³ Și Avraam i-a pus fiului său, care i-a fost născut, pe care Sara i l-a născut, numele Isaac.

⁴ Și Avraam a circumcis pe fiul său Isaac când pruncul avea opt zile, așa cum Dumnezeu i-a poruncit.

⁵ Și Avraam era în vârstă de o sută de ani când i s-a născut fiul său Isaac.

⁶ Și Sara a spus: Dumnezeu m-a făcut să râd, așa că toți cei ce vor auzi vor râde împreună cu mine.

⁷ Și ea a spus: Cine ar fi spus lui Avraam, că Sara ar alăpta copii? Pentru că i-am născut un fiu la bătrânețile sale.

⁸ Și copilul a crescut și a fost întărcat și Avraam a făcut un mare ospăț în ziua în care Isaac a fost întărcat.

⁹ Și Sara a văzut pe fiul lui Hagar, egipteanca, pe care aceasta îl născuse lui Avraam, batjocorind.

¹⁰ De aceea i-a spus lui Avraam: Alungă pe această roabă și pe fiul ei, pentru că fiul acestei roabe nu va fi moștenitor împreună cu fiul meu, cu Isaac.

11 Și lucrul a fost foarte dureros înaintea ochilor lui Avraam, din cauza fiului său.

12 Și Dumnezeu i-a spus lui Avraam: Să nu fie acest lucru dureros înaintea ochilor tăi din cauza băiatului și din cauza roabei tale; în tot ce Sara ți-a spus, dă ascultare vocii ei, pentru că în Isaac se va chema sămânța ta.

13 Și de asemenea din fiul roabei voi face o națiune, pentru că el este sămânța ta.

14 Și Avraam s-a sculat devreme dimineața și a luat pâine și un burduf de apă și copilul și l-a dat lui Hagar, punându-l pe umărul ei; și a trimis-o și ea a plecat și a rătăcit în pustia Beer-Șeba.

15 Și apa s-a terminat din burduf și ea a lepădat copilul sub unul dintre tufișuri.

16 Și a mers și s-a așezat jos înaintea lui la depărtare de el, cam cât ar trage un arcaș, pentru că spunea: Să nu văd moartea copilului. Și s-a așezat înaintea lui și și-a înălțat vocea și a plâns.

17 Și Dumnezeu a auzit vocea băiatului; și îngerul lui Dumnezeu a chemat pe Hagar din cer și i-a spus: Ce îți este, Hagar? Nu te teme, pentru că Dumnezeu a auzit vocea băiatului acolo unde este el.

18 Scoală-te, ridică băiatul și ține-l în mână, pentru că îl voi face o mare națiune.

19 Și Dumnezeu i-a deschis ochii și ea a văzut o fântână de apă; și s-a dus și a umplut burduful cu apă și a dat băiatului să bea.

20 Și Dumnezeu a fost cu băiatul; și a crescut și a locuit în pustie și a devenit arcaș.

21 Și a locuit în pustia Paran și mama lui i-a luat o soție din țara Egiptului.

22 Și s-a întâmplat în acel timp, că Abimelec și Picol, căpetenia oștirii sale, i-au vorbit lui Avraam, spunând: Dumnezeu este cu tine în tot ceea ce faci;

23 De aceea acum jură-mi aici pe Dumnezeu că nu mă vei înșela nici pe mine, nici pe fiul meu, nici pe fiul fiului meu, ci conform bunății pe care ți-am făcut-o, îmi vei face și tu mie și țării în care ai locuit temporar.

24 Și Avraam a spus: Jur.

25 Și Avraam a mustrat pe Abimelec din cauza unei fântâni de apă, pe care servitorii lui Abimelec au luat-o cu violență.

26 Și Abimelec a spus: Nu am știut cine a făcut acest lucru, nici tu nu mi-ai spus, nici nu am auzit de aceasta, decât astăzi.

27 Și Avraam a luat oi și boi și le-a dat lui Abimelec; și amândoi au făcut un legământ.

28 Și Avraam a pus șapte mielușele din turmă la o parte.

29 Și Abimelec i-a spus lui Avraam: Ce înseamnă aceste șapte mielușele pe care le-ai pus la o parte?

30 Iar el a spus: Aceste șapte mielușele le vei lua din mâna mea, ca ele să fie o mărturie pentru mine, că am săpat această fântână.

31 Pentru aceasta el a numit acel loc Beer-Șeba, pentru că acolo au jurat amândoi.

32 Astfel au făcut un legământ la Beer-Șeba, apoi Abimelec s-a ridicat și Picol, căpetenia oștirii sale, și s-au întors în țara filistenilor.

33 Și Avraam a sădit un crâng în Beer-Șeba și a chemat acolo numele DOMNULUI, Dumnezeul cel veșnic.

³⁴ Și Avraam a locuit temporar în țara filistenilor multe zile.

22

¹ Și s-a întâmplat după aceste lucruri, că Dumnezeu l-a încercat pe Avraam și i-a spus: Avraam; iar el a spus: Iată-mă.

² Iar el a spus: Ia acum pe fiul tău, pe singurul tău fiu, Isaac, pe care îl iubești, și du-te în ținutul Moria; și adu-l acolo ca o ofrandă arsă pe unul din munții pe care ți-l voi spune.

³ Și Avraam s-a sculat devreme dimineața și a înșeuat măgarul său și a luat doi dintre tinerii săi cu el și pe Isaac, fiul său, și a despicat lemnele pentru ofranda arsă și s-a ridicat și a mers la locul despre care Dumnezeu îi spusese.

⁴ Apoi în a treia zi Avraam și-a ridicat ochii și a văzut locul de departe.

⁵ Și Avraam a spus tinerilor săi: Stați aici cu măgarul; și eu și băiatul vom merge acolo și ne vom închina și ne vom întoarce la voi.

⁶ Și Avraam a luat lemnele ofrandei arse și l-a pus pe Isaac, fiul său; și a luat focul în mână sa și un cuțit; și au mers amândoi împreună.

⁷ Și Isaac i-a vorbit tatălui său, Avraam, și a zis: Tată; iar el a spus: Iată-mă, fiul meu. Iar el a spus: Iată, focul și lemnele, dar unde este mielul pentru ofranda arsă?

⁸ Și Avraam a spus: Fiul meu, Dumnezeu însuși se va îngriji de mielul pentru ofranda arsă; astfel au mers amândoi împreună.

⁹ Și au ajuns la locul despre care Dumnezeu îi spusese; și Avraam a zidit un altar acolo și a pus

lemnle în ordine și a legat pe Isaac, fiul său, și l-a pus pe altar deasupra lemnelor.

¹⁰ Și Avraam și-a întins mâna și a luat cuțitul să înjunghie pe fiul său.

¹¹ Și îngerul DOMNULUI a strigat către el din cer și a spus: Avraame, Avraame; iar el a spus: Iată-mă.

¹² Și a spus: Nu pune mâna pe băiat, nici nu îi face nimic, pentru că acum știi că te temi de Dumnezeu, văzând că nu ai cruțat pe fiul tău, singurul tău fiu, pentru mine.

¹³ Și Avraam și-a ridicat ochii și a privit și, iată, în spatele lui un berbec prins cu coarneau într-un desiș; și Avraam a mers și a luat berbecul și l-a adus ca o ofrandă arsă în locul fiului său.

¹⁴ Și Avraam a pus numele acelu loc, Iehovaire, așa cum este spus până în ziua de azi: În muntele DOMNULUI îngrijirea se va vedea.

¹⁵ Și îngerul DOMNULUI a strigat din cer către Avraam a doua oară,

¹⁶ Și a spus: Pe mine însumi am jurat, spune DOMNUL, pentru că ai făcut acest lucru și nu ai cruțat pe fiul tău, pe singurul tău fiu;

¹⁷ De aceea binecuvântând te voi binecuvânta și înmulțind voi înmulți sămânța ta ca stelele cerului și ca nisipul de pe țărmul mării; și sămânța ta va stăpâni poarta dușmanilor săi.

¹⁸ Și în sămânța ta toate națiunile pământului vor fi binecuvântate, pentru că ai ascultat de vocea mea.

¹⁹ Așa că Avraam s-a întors la tinerii săi și s-a sculat și au mers împreună la Beer-Șeba; și Avraam a locuit la Beer-Șeba.

²⁰ Și s-a întâmpat, după aceste lucruri, că i s-a

spus lui Avraam, zicând: Iată, Milca a născut și ea copii fratelui tău, Nahor;

²¹ Uț, primul său născut, și Buz, fratele său, și Chemuel, tatăl lui Aram,

²² Și Chesed și Hazo și Pildaș și Iidlaf și Betuel.

²³ Și Betuel a născut pe Rebeca; pe aceștia opt Milca i-a născut lui Nahor, fratele lui Avraam.

²⁴ Și concubina sa, al cărei nume era Reuma, a născut de asemenea pe Tebah și pe Gaham și pe Tahaș și pe Maaca.

23

Moartea Sarei

¹ Și Sara era în vârstă de o sută douăzeci și șapte de ani, aceștia au fost anii vieții lui Sara.

² Și Sara a murit în Chiriatarba, adică Hebron, în țara lui Canaan; și Avraam a venit să jelească pe Sara și să o plângă.

³ Și Avraam a stat în picioare înaintea moartei sale și a vorbit fiilor lui Het, spunând:

⁴ Eu sunt străin și locuitor temporar cu voi, dați-mi în stăpânire un loc de îngropare între voi, ca să înmormântez moarta mea dinaintea feței mele.

⁵ Și copiii lui Het au răspuns lui Avraam, spunându-i:

⁶ Ascultă-ne, domnul meu: tu ești un prinț puternic printre noi; îngroapă-ți moarta în cel mai ales dintre mormintele noastre; niciunul din noi nu va opri de la tine mormântul său, să îți îngropi moarta.

⁷ Și Avraam s-a ridicat și s-a aplecat până la pământ înaintea poporului țării, înaintea copiilor lui Het.

⁸ Și a vorbit îndeaproape cu ei, spunând: Dacă aceasta este dorința voastră, să înmormântez moarta mea dinaintea feței mele, ascultați-mă și rugați pentru mine pe Efron, fiul lui Țohar,

⁹ Ca să îmi dea peștera din Macpela, pe care o are, care este la capătul câmpului său; pentru atâția bani cât merită aceasta, să mi-o dea în stăpânire ca loc de îngropare printre voi.

¹⁰ Și Efron locuia printre copiii lui Het; și Efron hititul a răspuns lui Avraam în auzul copiilor lui Het, al tuturor celor ce intrau la poarta cetății sale, spunând:

¹¹ Nu, domnul meu, ascultă-mă, câmpul ți-l dau și peștera care este în el, pe aceasta ți-o dau; înaintea ochilor fiilor poporului meu ți-o dau, înmormântează-ți moarta.

¹² Și Avraam s-a aplecat până la pământ înaintea poporului țării.

¹³ Și i-a vorbit lui Efron în auzul poporului țării, spunând: Dar dacă mi-l vei da, te rog ascultă-mă, îți voi da bani pentru câmp; ia-i de la mine și îmi voi înmormânta moarta acolo.

¹⁴ Și Efron a răspuns lui Avraam, spunându-i:

¹⁵ Domnul meu, dă-mi ascultare, pământul merită patru sute de șekeli de argint; ce este aceasta între mine și tine? Înmormântează-ți așadar moarta.

¹⁶ Și Avraam a dat ascultare lui Efron; și Avraam i-a cântărit lui Efron argintul, pe care l-a spus în auzul fiilor lui Het, patru sute de șekeli de argint, în moneda comerciantului.

¹⁷ Și câmpul lui Efron, care era în Macpela, care era în față cu Mamre, câmpul și peștera care era în el și toți copacii care erau în câmp, care erau pe toate

marginile de jur împrejur, au fost făcute sigure,

¹⁸ Lui Avraam ca stăpânire înaintea ochilor copiilor lui Het, înaintea tuturor celor ce intrau pe poarta cetății sale.

¹⁹ Și după aceasta, Avraam a îngropat pe Sara, soția lui, în peștera din câmpia din Macpela, în față cu Mamre, acesta este Hebron, în țara lui Canaan.

²⁰ Și câmpul și peștera care este în el, au fost făcute sigure lui Avraam ca stăpânire a unui loc de îngropare, de fiii lui Het.

24

¹ Și Avraam era bătrân și mult înaintat în vârstă și DOMNUL a binecuvântat pe Avraam în toate lucrurile.

² Și Avraam a spus celui mai bătrân servitor al casei sale, care conducea peste tot ceea ce el avea: Pune-ți, te rog, mâna sub coapsa mea,

³ Și te voi face să juri pe DOMNUL, Dumnezeul cerului și Dumnezeul pământului, că nu vei lua fiului meu o soție dintre fiicele canaaniților, printre care locuiesc eu;

⁴ Ci te vei duce în țara mea și la rudele mele și vei lua o soție fiului meu, Isaac.

⁵ Și servitorul i-a spus: Poate că femeia nu va voi să mă urmeze în această țară; ar trebui să duc pe fiul tău înapoi în țara de unde ai venit?

⁶ Și Avraam i-a spus: Ia seama, să nu duci pe fiul meu înapoi acolo.

⁷ DOMNUL Dumnezeul cerului, care m-a luat din casa tatălui meu și din țara rudelor mele și care mi-a vorbit și care mi-a jurat, spunând: Seminței

tale voi da această țară; el va trimite pe îngerul său înaintea ta și vei lua de acolo o soție fiului meu.

⁸ Și dacă femeia nu va voi să te urmeze, atunci vei fi eliberat de acest jurământ al meu, numai nu duce pe fiul meu înapoi acolo.

⁹ Și servitorul și-a pus mâna sub coapsa lui Avraam, stăpânul său, și i-a jurat referitor la acel lucru.

¹⁰ Și servitorul a luat zece cămile dintre cămilele stăpânului său și a plecat, pentru că toate bunurile stăpânului său erau în mâna sa; și el s-a ridicat și a mers în Mesopotamia, în cetatea lui Nahor.

¹¹ Și a pus cămilele sale să îngenuncheze în afara cetății, lângă o fântână de apă, la timpul înserării, la timpul când femeile ies să scoată apă.

¹² Și a spus: DOAMNE, Dumnezeul stăpânului meu Avraam, te rog, dă-mi reușită în această zi și arată bunătate stăpânului meu, Avraam.

¹³ Iată, stau aici lângă fântâna de apă; și ficele bărbaților cetății ies să scoată apă,

¹⁴ Și să se întâmple că tânăra căreia îi voi spune: Pleacă-ți ulciorul, te rog, ca să beau; iar ea va spune: Bea și voi da și cămilelor tale să bea; aceea să fie cea pe care ai rânduit-o pentru servitorul tău Isaac; și din aceasta voi cunoaște că ai arătat bunătate stăpânului meu.

¹⁵ Și s-a întâmplat, înainte de a termina el de vorbit, că, iată, Rebeca, cea născută lui Betuel, fiul Milcăi, soția lui Nahor, fratele lui Avraam, a ieșit cu ulciorul pe umărul ei.

¹⁶ Și tânăra era foarte plăcută la vedere, o fecioară, și niciun bărbat nu o cunoscuse; și ea a coborât la fântână și și-a umplut ulciorul și a urcat.

17 Și servitorul a alergat să o întâlnească și a spus: Lasă-mă, te rog, să beau puțină apă din ulciorul tău.

18 Iar ea a spus: Bea, domnul meu; și ea s-a grăbit și și-a lăsat jos ulciorul peste mâna ei și i-a dat să bea.

19 Și după ce a terminat să îi dea de băut, a spus: Voi scoate apă și pentru cămilele tale, până o să termine de băut.

20 Și s-a grăbit și și-a golit ulciorul în adăpătoare și a alergat din nou la fântână să scoată apă și a scos pentru toate cămilele lui.

21 Și bărbatul, mirându-se de ea, tăcea, voind să cunoască dacă DOMNUL făcuse călătoria lui prosperă sau nu.

22 Și s-a întâmplat, pe când cămilele terminaseră de băut, că bărbatul a luat un cercel de aur de o jumătate de șekel în greutate și două brățări pentru mâinile ei, în greutate de zece șekeli de aur;

23 Și a spus: A cui fiică ești tu? Spune-mi, te rog, este loc în casa tatălui tău pentru noi să găzduim?

24 Iar ea i-a spus: Eu sunt fiica lui Betuel, fiul Milcăi, pe care ea l-a născut lui Nahor.

25 Și i-a mai spus: Avem deopotrivă paie și nutreț îndeajuns și loc să găzduiți.

26 Și bărbatul și-a plecat capul și s-a închinat DOMNULUI.

27 Și a spus: Binecuvântat fie DOMNUL, Dumnezeul stăpânului meu Avraam, care nu a lăsat pe stăpânul meu lipsit de mila sa și de adevărul său; eu, fiind pe cale, DOMNUL m-a condus la casa fraților stăpânului meu.

28 Și fata a alergat și a spus aceste lucruri tuturor

celor din casa mamei ei.

²⁹ Și Rebeca avea un frate și numele lui era Laban; și Laban a alergat afară la bărbat, la fântână.

³⁰ Și s-a întâmplat, când a văzut cercelul și brățările pe mâinile surorii sale și când a auzit cuvintele Rebecăi, sora sa, spunând: Astfel mi-a vorbit acel bărbat; că el a venit la acel bărbat; și, iată, el stătea în picioare lângă cămile, la fântână.

³¹ Și a spus: Intră, tu, binecuvântatul DOMNULUI; pentru ce stai afară? Căci am pregătit casa și loc pentru cămile.

³² Și bărbatul a intrat în casă și a deșeuat cămilele sale și a dat paie și nutreț pentru cămile și a luat apă să își spele picioarele și picioarele bărbaților care erau cu el.

³³ Și s-a pus mâncare înaintea lui ca să mănânce; dar a spus: Nu voi mânca, până ce nu voi fi spus vorba mea. Iar Laban a spus: Vorbește.

³⁴ Iar el a spus: Eu sunt servitorul lui Avraam.

³⁵ Și DOMNUL a binecuvântat pe stăpânul meu foarte mult; și a devenit mare și i-a dat turme și cirezi și argint și aur și servitori și servitoare și cămile și măgari.

³⁶ Și Sara, soția stăpânului meu, a născut un fiu stăpânului meu când era bătrână; și el i-a dat tot ce avea.

³⁷ Și stăpânul meu m-a făcut să jur, spunând: Nu lua fiului meu o soție dintre fiicele canaaniților, în a căror țară locuiesc eu;

³⁸ Ci te vei duce la casa tatălui meu și la rudele mele și vei lua fiului meu o soție.

³⁹ Și am spus stăpânului meu: Poate că femeia nu mă va urma.

⁴⁰ Iar el mi-a spus: DOMNUL, înaintea căruia umblu, va trimite îngerul său cu tine și va face să prospere calea ta; și vei lua pentru fiul meu o soție dintre rudele mele și din casa tatălui meu;

⁴¹ Atunci vei fi eliberat de acest jurământ al meu, când ajungi la rudele mele; și dacă ei nu îți vor da, vei fi eliberat de jurământul meu.

⁴² Și am venit în această zi la fântână și am spus: DOAMNE, Dumnezeul stăpânului meu Avraam, dacă voiești acum să prospere calea mea pe care merg,

⁴³ Iată, stau lângă fântâna de apă; și se va întâmpla, că atunci când fecioara iese afară să scoată apă și îi spun: Dă-mi, te rog, puțină apă din ulciorul tău să beau;

⁴⁴ Iar ea îmi spune: Bea, deopotrivă tu și voi scoate și pentru cămilele tale, că aceasta să fie femeia pe care DOMNUL a rânduit-o pentru fiul stăpânului meu.

⁴⁵ Și înainte să termin de vorbit în inima mea, iată, Rebeca a ieșit afară cu ulciorul ei pe umăr; și a coborât la fântână și a scos apă, iar eu i-am spus: Lasă-mă să beau, te rog.

⁴⁶ Iar ea s-a grăbit și și-a coborât ulciorul de pe umăr și a spus: Bea și voi da și cămilelor tale să bea. Așadar am băut și a dat și cămilelor să bea.

⁴⁷ Și am întreat-o și am spus: A cui fiică ești tu? Și ea a spus: Fiica lui Betuel, fiul lui Nahor, pe care Milca i l-a născut; și i-am pus cerceul în nas și brățări pe mâinile ei.

⁴⁸ Și am plecat capul meu și m-am închinat DOMNULUI și am binecuvântat pe DOMNUL Dumnezeul stăpânului meu Avraam, care m-a condus

pe calea dreaptă, să iau pe fiica fratelui stăpânului meu pentru fiul său.

⁴⁹ Și acum dacă voiți să lucrați cu bunătate și adevăr cu stăpânul meu, spuneți-mi; și dacă nu, spuneți-mi; ca să mă întorc la dreapta sau la stânga.

⁵⁰ Atunci Laban și Betuel au răspuns și au zis: Acest lucru iese de la DOMNUL, nu îți putem vorbi rău sau bine.

⁵¹ Iată, Rebeca este în fața ta, ia-o și mergi și ea să fie soția fiului stăpânului tău, așa cum DOMNUL a vorbit.

⁵² Și s-a întâmplat că, pe când servitorul lui Avraam a auzit cuvintele lor, s-a închinat DOMNULUI, prosternându-se la pământ.

⁵³ Și servitorul a adus bijuterii de argint și bijuterii de aur și haine și le-a dat Rebecăi; el a dat lucruri prețioase de asemenea fratelui ei și mamei ei.

⁵⁴ Și au mâncat și au băut, el și bărbații care erau cu el și au rămas toată noaptea; și s-au sculat dimineața și a spus: Trimite-mă la stăpânul meu.

⁵⁵ Și fratele ei și mama ei au spus: Lasă fata să rămână cu noi câteva zile, măcar zece; după aceea ea va merge.

⁵⁶ Și le-a spus: Nu mă împiedicați, văzând că DOMNUL a făcut să prospere calea mea; trimiteți-mă ca să merg la stăpânul meu.

⁵⁷ Iar ei au spus: Vom chema fata și vom afla din gura ei.

⁵⁸ Și au chemat pe Rebeca și i-au spus: Voiești să mergi cu acest bărbat? Și ea a spus: Voi merge.

⁵⁹ Și au trimis pe Rebeca, sora lor, și pe dădaca ei și pe servitorul lui Avraam și pe bărbații lui.

⁶⁰ Și au binecuvântat-o pe Rebeca și i-au spus: Tu ești sora noastră, fi mama a mii de milioane și sămânța ta să stăpânească poarta celor care îi urăsc.

⁶¹ Și Rebeca s-a ridicat și tinerele ei și au călărit pe cămile și au urmat pe bărbat; și servitorul a luat-o pe Rebeca și a mers pe calea lui.

⁶² Și Isaac a venit de pe calea de la fântâna Lahairoi, pentru că locuia în sudul ținutului.

⁶³ Și Isaac a ieșit să mediteze în câmp, pe înserat; și și-a ridicat ochii și a privit și, iată, cămilele veneau.

⁶⁴ Și Rebeca și-a ridicat ochii și când a văzut pe Isaac a sărit jos de pe cămilă.

⁶⁵ Pentru că ea spusese servitorului: Ce bărbat este acesta care umblă în câmp să ne întâmpine? Și servitorul a spus: Este stăpânul meu; de aceea ea a luat un vâl și s-a acoperit.

⁶⁶ Și servitorul a istorisit lui Isaac toate lucrurile pe care le făcuse.

⁶⁷ Și Isaac a adus-o în cortul mamei sale, Sara, și a luat-o pe Rebeca și ea a devenit soția lui; și a iubit-o și Isaac a fost mângâiat după moartea mamei sale.

25

¹ Și Avraam și-a mai luat o soție și numele ei era Chetura.

² Și ea i-a născut pe Zimran și pe Iocșan și pe Medan și pe Madian și pe Ișbac și pe Șuah.

³ Și Iocșan a născut pe Șeba și pe Dedan. Și fiii lui Dedan au fost: Așurim și Letușim și Leumim.

⁴ Și fiii lui Madian: Efa și Efer și Hanoc și Abida și Eldaa. Toți aceștia au fost copiii Cheturei.

⁵ Și Avraam a dat lui Isaac tot ce a avut.

⁶ Dar fiilor concubinelor, pe care Avraam le-a avut în timp ce încă trăia, Avraam le-a dat daruri și i-a trimis departe de Isaac, fiul său, spre est, în ținutul din est.

⁷ Și acestea sunt zilele anilor vieții lui Avraam pe care le-a trăit, o sută șaptezeci și cinci de ani.

⁸ Atunci Avraam și-a dat duhul și a murit la o bătrânețe frumoasă, un om bătrân și plin de ani; și a fost adunat la poporul său.

⁹ Și fiii săi, Isaac și Ismael, l-au îngropat în peștera Macpela, în câmpul lui Efron, fiul lui Țohar hititul, care este în față cu Mamre;

¹⁰ Câmpul pe care Avraam l-a cumpărat de la fiii lui Het: acolo a fost Avraam îngropat și Sara, soția lui.

¹¹ Și s-a întâmplat, după moartea lui Avraam, că Dumnezeu a binecuvântat pe fiul său, Isaac; și Isaac a locuit lângă fântâna Lahairoi.

¹² Acum acestea sunt generațiile lui Ismael, fiul lui Avraam, pe care Hagar egipteanca, roaba lui Sara, l-a născut lui Avraam;

¹³ Și acestea sunt numele fiilor lui Ismael, după numele lor, conform cu generațiile lor: întâiul născut al lui Ismael, Nebaiot, și Chedar și Adbeel și Mibsam,

¹⁴ Și Mișma și Duma și Masa,

¹⁵ Hadar și Tema, Ietur, Nafiș și Chedma;

¹⁶ Aceștia sunt fiii lui Ismael și acestea sunt numele lor, după satele lor și după cetățile lor; doisprezece prinți conform cu națiunile lor.

¹⁷ Și aceștia sunt anii vieții lui Ismael, o sută treizeci și șapte de ani; și el și-a dat duhul și a murit; și a fost luat la poporul său.

18 Și au locuit de la Havila până la Șur, care este în față cu Egiptul, cum mergi spre Asiria; și a murit înaintea feței tuturor fraților săi.

19 Și acestea sunt generațiile lui Isaac, fiul lui Avraam: Avraam a născut pe Isaac;

20 Și Isaac era în vârstă de patruzeci de ani când a luat pe Rebeca de soție, fica lui Betuel sirianul din Padanaram, sora lui Laban sirianul.

21 Și Isaac l-a implorat pe DOMNUL pentru soția lui, pentru că era stearpă; și DOMNUL s-a lăsat înduplecat de el; și Rebeca, soția lui, a rămas însărcinată.

22 Și copiii se luptau înăuntrul ei; și ea a spus: Dacă este așa, de ce sunt eu astfel? Și ea s-a dus să întrebe pe DOMNUL.

23 Și DOMNUL i-a spus: Două națiuni sunt în pântecele tău și două feluri de popoare se vor separa din adâncurile tale; și un popor va fi mai tare decât celălalt popor; și cel mai în vârstă va servi pe cel mai tânăr.

24 Și când i s-au împlinit zilele să nască, iată, erau gemeni în pântecele ei.

25 Și primul a ieșit roșu, peste tot ca un veșmânt păros; și i-au pus numele, Esau.

26 Și după aceea a ieșit fratele său și mâna lui ținea călcâiul lui Esau; și i-au pus numele Iacob; și Isaac era în vârstă de șaizeci de ani când ea i-a născut.

27 Și băieții au crescut și Esau era un vânător iscusit, un bărbat al câmpului; iar Iacob era un bărbat simplu, locuind în corturi.

28 Și Isaac iubea pe Esau, deoarece mâncă din vânatul lui; dar Rebeca iubea pe Iacob.

29 Și Iacob a fiert o supă și Esau a venit de la câmp

și era leșinat;

³⁰ Și Esau a spus lui Iacob: Hrănește-mă, te rog, cu supa aceea roșie; căci sunt leșinat; de aceea i-a pus numele Edom.

³¹ Și Iacob a spus: Vinde-mi astăzi dreptul tău de întâi născut.

³² Și Esau a spus: Iată, eu sunt pe moarte și la ce îmi folosește acest drept de întâi născut?

³³ Și Iacob a spus: Jură-mi astăzi; și el i-a jurat și i-a vândut dreptul său de întâi născut lui Iacob.

³⁴ Atunci Iacob i-a dat lui Esau pâine și supă de linte; și a mâncat și a băut și s-a ridicat și a plecat; astfel Esau a disprețuit dreptul său de întâi născut.

26

¹ Și a fost o foamete în țară, în afară de prima foamete care a fost în zilele lui Avraam. Și Isaac a mers la Abimelec, împăratul filistenilor, la Gherar.

² Și DOMNUL i s-a arătat și a spus: Nu coborî în Egipt; locuiește în țara despre care îți voi spune;

³ Locuiește temporar în această țară și voi fi cu tine și te voi binecuvânta, pentru că ție și seminței tale, voi da toate aceste țări și voi împlini jurământul pe care l-am jurat lui Avraam, tatăl tău.

⁴ Și voi înmulți sămânța ta ca stelele cerului și voi da seminței tale toate aceste țări; și în sămânța ta toate națiunile pământului vor fi binecuvântate.

⁵ Pentru că Avraam a ascultat de vocea mea și a păzit însărcinarea mea, poruncile mele, statutele mele și legile mele.

⁶ Și Isaac a locuit în Gherar;

⁷ Și oamenii locului l-au întrebat despre soția lui; iar el a spus: Ea este sora mea; căci se temea

să spună: Este soția mea; ca nu cumva, spunea el, oamenii locului să mă ucidă pentru Rebeca, pentru că ea era plăcută la vedere.

⁸ Și s-a întâmplat, în timp ce el era acolo de mult timp, că Abimelec, împăratul filistenilor, a privit afară pe fereastră și a văzut și, iată, Isaac se juca cu Rebeca, soția sa.

⁹ Și Abimelec a chemat pe Isaac și a spus: Iată, cu adevărat ea este soția ta; și cum de ai spus: Ea este sora mea? Și Isaac i-a spus: Pentru că mi-am zis: Nu cumva să mor din cauza ei.

¹⁰ Și Abimelec a spus: Ce este aceasta ce ne-ai făcut? Unul dintre oameni ar fi putut cu ușurință să se culce cu soția ta și ai fi adus vinovăție asupra noastră.

¹¹ Și Abimelec a poruncit întregului popor, spunând: Cel ce se atinge de acest bărbat sau de soția lui cu adevărat va fi dat la moarte.

¹² Apoi Isaac a semănat în acel ținut și a primit în același an însutit și DOMNUL l-a binecuvântat.

¹³ Și acest bărbat a ajuns mare și a mers înainte și a crescut până ce a devenit foarte mare.

¹⁴ Fiindcă avea în posesiune turme și în posesiune cirezi și servitori în număr mare și filistenii îl invidiau.

¹⁵ Și toate fântânile pe care servitorii tatălui său le-au săpat în zilele lui Avraam, tatăl său, filistenii le-au astupat și le-au umplut cu pământ.

¹⁶ Și Abimelec i-a spus lui Isaac: Pleacă de la noi, pentru că ești mult mai puternic decât noi.

¹⁷ Și Isaac a plecat de acolo și a ridicat cortul său în valea Gherar și a locuit acolo.

¹⁸ Și Isaac a săpat din nou fântânile de apă, pe

care ei le săpaseră în zilele lui Avraam, tatăl său, pentru că filistenii le astupaseră după moartea lui Avraam; și le-a pus numele după numele pe care tatăl său le-a pus.

¹⁹ Și servitorii lui Isaac au săpat în vale și au găsit acolo o fântână de apă țâșnitoare.

²⁰ Și păstorii din Gherar s-au certat cu păstorii lui Isaac, spunând: Apa este a noastră; și a pus fântânii numele Esec, pentru că s-au certat cu el.

²¹ Și au săpat o altă fântână și s-au certat și pentru aceasta și a pus acesteia numele Sitna.

²² Și s-a mutat de acolo și a săpat o altă fântână; și pentru aceea nu s-au certat și acesteia i-a pus numele Rehobot; și a spus: Căci de acum DOMNUL a făcut loc pentru noi și vom fi roditori în țară.

²³ Și a urcat de acolo la Beer-Șeba.

²⁴ Și DOMNUL i s-a arătat în aceeași noapte și a spus: Eu sunt Dumnezeuul lui Avraam, tatăl tău, nu te teme, pentru că eu sunt cu tine și te voi binecuvânta și voi înmulți sămânța ta din cauza servitorului meu, Avraam.

²⁵ Și a zidit un altar acolo și a chemat numele DOMNULUI și a ridicat cortul său acolo; și acolo servitorii lui Isaac au săpat o fântână.

²⁶ Atunci Abimelec a mers la el, din Gherar, și Ahuzat, unul din prietenii săi, și Picol, căpetenia armatei sale.

²⁷ Și Isaac le-a spus: Pentru ce ați venit la mine, văzând că mă urâți și m-ați trimis de la voi?

²⁸ Iar ei au spus: Noi am văzut cu adevărat că DOMNUL a fost cu tine; și noi ne-am spus: Să fie acum un jurământ între noi, între noi și tine, și să facem un legământ cu tine;

²⁹ Că nu ne vei face niciun rău, așa cum nici noi nu ne-am atins de tine și precum noi nu ți-am făcut nimic decât bine și te-am trimis în pace, tu ești acum binecuvântatul DOMNULUI.

³⁰ Iar el le-a făcut un ospăț și au mâncat și au băut.

³¹ Și s-au sculat devreme dimineața și au jurat unul altuia; și Isaac i-a trimis și au plecat de la el în pace.

³² Și s-a întâmplat, în aceeași zi, că servitorii lui Isaac au venit și i-au povestit referitor la fântâna pe care o săpaseră și i-au spus: Am găsit apă.

³³ Și pe aceasta a numit-o Șeba, de aceea numele cetății este Beer-Șeba până în ziua de astăzi.

³⁴ Și Esau era în vârstă de patruzeci de ani când a luat de soție pe Iudit, fiica lui Beer hititul, și pe Basmat, fiica lui Elon hititul,

³⁵ Care au fost o mâhnire în duh pentru Isaac și pentru Rebeca.

27

¹ Și s-a întâmplat, pe când Isaac era bătrân și ochii săi erau atât de slabi încât nu mai putea să vadă, că a chemat pe Esau, fiul său cel mai în vârstă, și i-a spus: Fiul meu; iar el i-a spus: Iată-mă.

² Și a spus: Iată acum, sunt bătrân, nu știu ziua morții mele;

³ De aceea acum, ia, te rog, armele tale, tolba ta și arcul tău și du-te afară în câmp și ia-mi ceva vânat;

⁴ Și fă-mi mâncare gustoasă, așa cum îmi place, și adu-o la mine ca să mănânc; ca sufletul meu să te binecuvânteze înainte să mor.

⁵ Și Rebeca a auzit când Isaac a vorbit lui Esau, fiul său. Și Esau a mers la câmp să vâneze vânat și să îl aducă.

⁶ Și Rebeca i-a vorbit lui Iacob, fiul ei, spunând: Iată, am auzit pe tatăl tău vorbindu-i lui Esau, fratele tău, spunând:

⁷ Adu-mi vânat și fă-mi mâncare gustoasă ca să mănânc și să te binecuvânteț înaintea DOMNULUI înaintea morții mele.

⁸ Acum, așadar, fiul meu, ascultă de vocea mea, conform cu ceea ce îți poruncesc.

⁹ Du-te acum la turmă și ia și adu-mi de acolo doi iezi buni de la capre; și îi voi face mâncare gustoasă pentru tatăl tău, așa cum îi place;

¹⁰ Și o vei duce la tatăl tău, ca să mănânce și să te binecuvânteze înaintea morții sale.

¹¹ Și Iacob a spus Rebecăi, mama lui: Iată, Esau fratele meu este un bărbat pârșos, iar eu sunt un bărbat alunecos;

¹² Tatăl meu poate mă va pipăi și am să îi par ca un înșelător; și voi aduce un blestem asupra mea și nu o binecuvântare.

¹³ Și mama lui i-a spus: Asupra mea fie blestemul tău, fiul meu; ascultă doar de vocea mea și du-te, adu-mi iezi.

¹⁴ Și s-a dus și i-a luat și i-a adus la mama lui; și mama lui a făcut mâncare gustoasă, așa cum îi plăcea tatălui său.

¹⁵ Și Rebeca a luat haine bune care erau cu ea în casă, de la fiul ei mai în vârstă, Esau, și le-a pus peste Iacob, fiul ei mai tânăr;

¹⁶ Și ea a pus pieile iezilor de capre peste mâinile lui și peste partea alunecoasă a gâtului său;

17 Și a dat mâncarea gustoasă și pâinea, pe care le-a pregătit, în mâna fiului ei, Iacob.

18 Și el a venit la tatăl său și a spus: Tată; iar el a spus: Iată-mă, cine ești tu, fiul meu?

19 Și Iacob i-a spus tatălui său: Eu sunt Esau, întâiul tău născut; am făcut după cum m-ai rugat; ridică-te, te rog, șezi și mănâncă din vânatul meu, ca sufletul tău să mă binecuvânteze.

20 Și Isaac a spus fiului său: Cum se face că ai găsit vânat așa repede, fiul meu? Iar el a spus: Pentru că DOMNUL Dumnezeuul tău l-a adus la mine.

21 Și Isaac i-a spus lui Iacob: Vino aproape, te rog, să te pipăi, fiul meu, dacă ești sau nu adevăratul meu fiu Esau.

22 Și Iacob s-a apropiat de Isaac, tatăl său; iar el l-a pipăit și a spus: Vocea este vocea lui Iacob, dar mâinile sunt mâinile lui Esau.

23 Și nu l-a recunoscut, din cauză că mâinile lui erau păroase, ca mâinile fratelui său Esau, așa că l-a binecuvântat.

24 Și a spus: Ești tu adevăratul meu fiu Esau? Iar el a spus: Eu sunt.

25 Iar el a spus: Adu-o aproape de mine și voi mânca din vânatul fiului meu, ca sufletul meu să te binecuvânteze. Și a adus-o aproape de el și a mâncat; și i-a adus vin și a băut.

26 Și tatăl său Isaac i-a spus: Vino aproape acum și sărută-mă, fiul meu.

27 Și a venit aproape și l-a sărutat; și a mirosit mirosul hainelor lui și l-a binecuvântat și a spus: Vezi, mirosul fiului meu este ca mirosul unui câmp pe care DOMNUL l-a binecuvântat;

28 De aceea Dumnezeu să îți dea din roua cerului

și din grăsimea pământului și abundență de grâne și vin;

²⁹ Să te servească poporul și națiuni să ți se prosterneze, fii domn peste frații tăi și fiii mamei tale să ți se prosterneze; blestemat fie cel ce te blestemă și binecuvântat fie cel ce te binecuvântează.

³⁰ Și s-a întâmplat, îndată ce Isaac a terminat de binecuvântat pe Iacob și Iacob tocmai ce ieșise dinaintea lui Isaac, tatăl său, că Esau, fratele său, a venit de la vânătoarea sa.

³¹ Și el de asemenea a făcut mâncare gustoasă și a adus-o tatălui său și a spus tatălui său: Să se ridice tatăl meu și să mănânce din vânatul fiului său, ca sufletul tău să mă binecuvânteze.

³² Și Isaac tatăl său i-a spus: Cine ești tu? Iar el a spus: Eu sunt fiul tău, întâiul tău născut Esau.

³³ Și Isaac s-a cutremurat peste măsură de mult și a spus: Cine? Unde este cel ce a luat vânat și l-a adus la mine și am mâncat din tot înainte de a veni tu și l-am binecuvântat? Da și va fi binecuvântat.

³⁴ Și când Esau a auzit cuvintele tatălui său, a strigat cu un strigăt mare și grozav de amar și a spus tatălui său: Binecuvântează-mă și pe mine tată.

³⁵ Iar el a spus: Fratele tău a venit cu viclenie și ți-a luat binecuvântarea.

³⁶ Iar el a spus: Nu pe drept este numit el Iacob? Pentru că m-a înlocuit în aceste două dați, a luat dreptul meu de întâi născut; și acum, iată, a luat și binecuvântarea mea. Și a spus: Nu ai păstrat o binecuvântare pentru mine?

³⁷ Și Isaac a răspuns și i-a zis lui Esau: Iată, l-

am făcut domnul tău și pe toți frații lui i-am dat ca servitori; și cu grâne și vin l-am susținut și ce să îți fac acum, fiul meu?

³⁸ Și Esau a spus tatălui său: Ai doar o singură binecuvântare, tată? Binecuvântează-mă și pe mine tată. Și Esau și-a înălțat vocea și a plâns.

³⁹ Și Isaac, tatăl lui, a răspuns și i-a zis: Iată, locuința ta va fi grăsimea pământului și din roua cerului de sus.

⁴⁰ Și prin sabia ta vei trăi și vei servi fratelui tău; și se va întâmpla când vei avea stăpânirea, că vei desface jugul lui de pe gâtul tău.

⁴¹ Și Esau a urât pe Iacob din cauza binecuvântării cu care tatăl său l-a binecuvântat; și Esau a spus în inima sa: Zilele de jelire pentru tatăl meu sunt aproape; atunci voi ucide pe fratele meu Iacob.

⁴² Și aceste cuvinte ale lui Esau, fiul ei mai în vârstă, au fost spuse Rebecăi; și ea a trimis și a chemat pe Iacob, fiul ei mai tânăr, și i-a spus: Iată, fratele tău, Esau, se mângâie referitor la tine, hotărât să te ucidă.

⁴³ De aceea acum, fiul meu, ascultă de vocea mea; și ridică-te, fugi la Laban, fratele meu, la Haran.

⁴⁴ Și rămâi cu el câteva zile, până ce furia fratelui tău se întoarce;

⁴⁵ Până ce mânia fratelui tău se întoarce de la tine și uită ce i-ai făcut; atunci voi trimite și te voi aduce de acolo; și de ce să fiu lipsită de voi doi într-o singură zi?

⁴⁶ Și Rebeca i-a spus lui Isaac: M-am săturat de viața mea din cauza fiicelor lui Het; dacă Iacob ia o soție dintre fiicele lui Het, ca acestea dintre fiicele

țării, la ce bun îmi va fi viața?

28

¹ Și Isaac a chemat pe Iacob și l-a binecuvântat și i-a poruncit și i-a spus: Nu lua o soție dintre fiicele lui Canaan.

² Ridică-te, mergi la Padanaram, la casa lui Betuel, tatăl mamei tale, și ia-ți o soție de acolo, dintre fiicele lui Laban, fratele mamei tale.

³ Și Dumnezeuul Atotputernic să te binecuvânteze și să te facă roditor și să te înmulțească să fi o mulțime de popoare;

⁴ Și să îți dea binecuvântarea lui Avraam, ție și seminței tale cu tine, ca să moștenești țara în care ești străin, pe care Dumnezeu a dat-o lui Avraam.

⁵ Și Isaac l-a trimis pe Iacob; iar el s-a dus la Padanaram, la Laban, fiul lui Betuel sirianul, fratele Rebecăi, mama lui Iacob și Esau.

⁶ Când Esau a văzut că Isaac a binecuvântat pe Iacob și l-a trimis la Padanaram să își ia o soție de acolo și, binecuvântându-l, i-a dat poruncă, spunând: Nu lua o soție dintre fiicele lui Canaan;

⁷ Și că Iacob a ascultat de tatăl său și mama sa și a mers la Padanaram;

⁸ Și Esau, văzând că fiicele lui Canaan nu îi plăceau lui Isaac, tatăl său,

⁹ Esau a mers la Ismael și a luat, pe lângă soțiile pe care le avea, pe Mahalat, fiica lui Ismael, fiul lui Avraam, sora lui Nebaiot, să fie soția sa.

¹⁰ Și Iacob a ieșit din Beer-Șeba și a mers spre Haran.

¹¹ Și s-a așezat într-un anumit loc și a rămas acolo toată noaptea, deoarece soarele apusese; și a luat

dintre pietrele din acel loc și le-a pus drept perne ale sale și s-a culcat în locul acela să doarmă.

¹² Și a visat și, iată, o scară pusă pe pământ și vârful ei ajungea la cer și, iată, îngerii lui Dumnezeu urcând și coborând pe ea.

¹³ Și, iată, DOMNUL a stat în picioare deasupra acesteia și a spus: Eu sunt DOMNUL Dumnezeul lui Avraam, tatăl tău, și Dumnezeul lui Isaac; pământul pe care ești culcat, ție ți-l voi da și seminței tale;

¹⁴ Și sămânța ta va fi ca țărâna pământului și te vei răspândi departe spre vest și spre est și spre nord și spre sud și în tine și în sămânța ta vor fi binecuvântate toate familiile pământului.

¹⁵ Și, iată, eu sunt cu tine și te voi păzi în toate locurile în care mergi și te voi aduce înapoi în această țară; fiindcă nu te voi părăsi, până ce nu voi fi făcut lucrul despre care ți-am vorbit.

¹⁶ Și Iacob s-a trezit din somnul său și a spus: Cu adevărat DOMNUL este în acest loc, iar eu nu am știut.

¹⁷ Și s-a temut și a spus: Cât de înspăimântător este acest loc! Aceasta nu este altceva decât casa lui Dumnezeu și aceasta este poarta cerului.

¹⁸ Și Iacob s-a ridicat devreme dimineața și a luat piatra pe care o pusese drept perne ale sale și a pus-o ca stâlp și a turnat untdelemn pe vârful acesteia.

¹⁹ Și a pus acelui loc numele Betel, dar numele acelei cetăți era Luz mai înainte.

²⁰ Și Iacob a făcut o promisiune, spunând: Dacă Dumnezeu va fi cu mine și mă va ține pe această cale pe care merg și îmi va da pâine să mănânc și

haine să îmbrac,

²¹ Așa ca eu să mă întorc înapoi la casa tatălui meu în pace, atunci DOMNUL va fi Dumnezeul meu;

²² Și această piatră, pe care am pus-o ca stâlp, va fi casa lui Dumnezeu; și din tot ce îmi vei da, îți voi da negreșit zeciuală.

29

¹ Apoi Iacob a mers în călătoria sa și a mers în țara poporului din est.

² Și a privit și, iată, o fântână în câmp și, iată, acolo erau trei turme de oi culcate lângă ea; căci din acea fântână adăpau turmele; și o piatră mare era peste gura fântânii.

³ Și acolo erau toate turmele adunate și au rostogolit piatra de la gura fântânii și au adăpat oile și au pus piatra din nou peste gura fântânii la locul ei.

⁴ Și Iacob le-a spus: Frații mei, de unde sunteți voi? Iar ei au spus: Noi suntem din Haran.

⁵ Iar el le-a spus: Îl cunoașteți pe Laban, fiul lui Nahor? Iar ei au spus: Îl cunoaștem.

⁶ Iar el le-a spus: Este el bine? Iar ei au spus: Este bine și, iată, Rahela, fiica lui, vine cu oile.

⁷ Iar el a spus: Iată, ziua este încă mare, nici nu este timpul ca vitele să fie adunate; adăpați oile și mergeți și le pașteți.

⁸ Iar ei au spus: Nu putem, până când toate turmele sunt adunate și când ei rostogolesc piatra de la gura fântânii, atunci adăpăm oile.

⁹ Și în timp ce el încă vorbea cu ei, Rahela a venit cu oile tatălui ei, pentru că ea le păzea.

¹⁰ Și s-a întâmplat, când Iacob a văzut-o pe Rahela, fiica lui Laban, fratele mamei sale, și oile lui Laban, fratele mamei sale, că Iacob s-a apropiat și a rostogolit piatra de la gura fântânii și a adăpat turma lui Laban, fratele mamei sale.

¹¹ Și Iacob a sărutat pe Rahela și el și-a ridicat vocea și a plâns.

¹² Și Iacob a povestit Rahelei că el era fratele tatălui ei și că el era fiul Rebecăi; și ea a alergat și a povestit tatălui ei.

¹³ Și s-a întâmplat, când Laban a auzit veștile despre Iacob, fiul surorii lui, că el a alergat să îl întâlnească și l-a îmbrățișat și l-a sărutat și l-a adus în casa lui. Și el a povestit lui Laban toate aceste lucruri.

¹⁴ Și Laban i-a spus: Tu ești cu adevărat osul meu și carnea mea. Și a rămas cu el o lună de zile.

¹⁵ Și Laban i-a spus lui Iacob: Pentru că tu ești fratele meu ar trebui de aceea să îmi servești degeaba? Spune-mi, ce va fi plata ta.

¹⁶ Și Laban avea două fiice; numele celei mai în vârstă era Leea și numele celei mai tinere era Rahela.

¹⁷ Leea era slabă de ochi; dar Rahela era frumoasă la statură și plăcută la vedere.

¹⁸ Și Iacob a iubit-o pe Rahela; și a spus: Te voi servi șapte ani pentru Rahela, fiica ta mai tânără.

¹⁹ Și Laban a spus: Este mai bine să ți-o dau ție decât să o dau altui bărbat; rămâi la mine.

²⁰ Și Iacob a servit șapte ani pentru Rahela; și aceștia i-au părut doar câteva zile, din cauza dragostei pe care o avea pentru ea.

²¹ Și Iacob i-a spus lui Laban: Dă-mi soția mea,

pentru că zilele mi s-au împlinit, ca să intru la ea.

²² Și Laban a strâns împreună toți bărbații locului și a făcut un ospăț.

²³ Și s-a întâmplat, în timpul serii, că el a luat pe Leea fiica sa, și i-a adus-o; iar el a intrat la ea.

²⁴ Și Laban a dat ficei sale, Leea, pe Zilpa, roaba lui, ca servitoare.

²⁵ Și s-a întâmplat, că dimineața, iată, era Leea; și i-a spus lui Laban: Ce este aceasta ce mi-ai făcut? Nu ți-am servit pentru Rahela? Și de ce m-ai înșelat?

²⁶ Și Laban a spus: Nu trebuie să fie făcut astfel în țara noastră, a da pe cea mai tânără înaintea celei întâi născute.

²⁷ Împlinește săptămâna ei și ți-o vom da și pe aceasta pentru serviciul pe care mi-l vei face încă alți șapte ani.

²⁸ Și Iacob a făcut astfel și a împlinit săptămâna ei; iar el i-a dat și pe Rahela, fiica sa, de soție.

²⁹ Și Laban a dat Rahelei, fiica sa, pe Bilha, roaba lui, să fie roaba ei.

³⁰ Iar el a intrat și la Rahela și a iubit pe Rahela și mai mult decât pe Leea și i-a servit încă alți șapte ani.

³¹ Și când DOMNUL a văzut că Leea era urâtă de el, a deschis pântecele ei; dar Rahela era stearpă.

³² Și Leea a rămas însărcinată și a născut un fiu și i-a pus numele Ruben, căci ea a spus: Cu adevărat DOMNUL a privit la necazul meu; de aceea acum soțul meu mă va iubi.

³³ Și a rămas însărcinată din nou și a născut un fiu și a spus: Pentru că DOMNUL a auzit că eu eram urâtă de soțul meu, mi-a dat de aceea și acest fiu; și i-a pus numele Simeon.

³⁴ Și a rămas însărcinată din nou și a născut un fiu și a spus: Acum, de această dată, soțul meu va fi lipit de mine, pentru că i-am născut lui trei fii; de aceea numele lui a fost chemat Levi.

³⁵ Și a rămas însărcinată din nou și a născut un fiu; și a spus: Acum voi lăuda pe DOMNUL; de aceea i-a pus numele Iuda; și a încetat să nască.

30

¹ Și când Rahela a văzut că ea nu îi naște lui Iacob copii, Rahela a invidiat pe sora ei; și i-a spus lui Iacob: Dă-mi copii sau altfel mor.

² Și mânia lui Iacob s-a aprins împotriva Rahelei și a spus: Sunt eu în locul lui Dumnezeu care a oprit de la tine rodul pântecei?

³ Iar ea a spus: Iată, pe servitoarea mea, Bilha, intră la ea; și va naște pe genunchii mei, ca eu de asemenea să am copii prin ea.

⁴ Și i-a dat-o pe Bilha, roaba ei, de soție; și Iacob a intrat la ea.

⁵ Și Bilha a rămas însărcinată și i-a născut lui Iacob un fiu.

⁶ Și Rahela a spus: Dumnezeu m-a judecat și a auzit de asemenea vocea mea și mi-a dat un fiu; de aceea i-a pus numele Dan.

⁷ Și Bilha, servitoarea Rahelei, a rămas însărcinată din nou și i-a născut lui Iacob un al doilea fiu.

⁸ Și Rahela a spus: Cu mari lupte am luptat cu sora mea și am învins; și i-a pus numele Neftali.

⁹ Când Leea a văzut că ea a încetat să nască, a luat pe Zilpa, servitoarea ei, și i-a dat-o lui Iacob de soție.

¹⁰ Și Zilpa, servitoarea Leei, i-a născut lui Iacob un fiu.

¹¹ Și Leea a spus: O trupă înarmată vine; și i-a pus numele Gad.

¹² Și Zilpa, servitoarea Leei, i-a născut lui Iacob un al doilea fiu.

¹³ Și Leea a spus: Fericită sunt, căci fiicele mă vor numi binecuvântată; și i-a pus numele Așer.

¹⁴ Și Ruben a mers în zilele secerișului grâului și a găsit mandragore în câmp și le-a adus la mama lui, Leea. Atunci Rahela i-a spus Leei: Dă-mi, te rog, din mandragorele fiului tău.

¹⁵ Iar Leea i-a spus: Este puțin lucru că ai luat pe soțul meu? Și voiești să ieși și mandragorele fiului meu? Și Rahela a spus: De aceea el să se culce cu tine la noapte pentru mandragorele fiului tău.

¹⁶ Și Iacob a venit de la câmp pe înserat și Leea a ieșit să îl întâlnească și a spus: Trebuie să intri la mine; căci cu adevărat te-am angajat cu mandragorele fiului meu. Și el s-a culcat cu ea în acea noapte.

¹⁷ Și Dumnezeu a dat ascultare Leei și ea a rămas însărcinată și i-a născut lui Iacob al cincilea fiu.

¹⁸ Și Leea a spus: Dumnezeu mi-a dat plata mea, pentru că am dat pe servitoarea mea soțului meu; și i-a pus numele Isahar.

¹⁹ Și Leea a rămas însărcinată din nou și i-a născut lui Iacob al șaselea fiu.

²⁰ Și Leea a spus: Dumnezeu m-a înzestrat cu o zestre bună; acum soțul meu va locui cu mine, deoarece i-am născut șase fii; și i-a pus numele Zabulon.

²¹ Și mai apoi ea a născut o fică și i-a pus numele

Dina.

²² Și Dumnezeu și-a amintit de Rahela și Dumnezeu i-a dat ascultare și i-a deschis pântecele.

²³ Și ea a rămas însărcinată și a născut un fiu și a spus: Dumnezeu mi-a luat ocara;

²⁴ Și i-a pus numele Iosif și a spus: DOMNUL îmi va adăuga un alt fiu.

²⁵ Și s-a întâmplat, când Rahela a născut pe Iosif, că Iacob i-a spus lui Laban: Trimite-mă, ca să merg la locul meu și în țara mea.

²⁶ Dă-mi soțiile mele și copiii mei, pentru care ți-am servit și lasă-mă să plec, pentru că știi serviciul meu pe care ți l-am făcut.

²⁷ Și Laban i-a spus: Te rog, dacă am găsit favoare în ochii tăi, rămâi, căci am învățat prin experiență că DOMNUL m-a binecuvântat din cauza ta.

²⁸ Iar el a spus: Rânduiește-mi plățile tale și ți le voi da.

²⁹ Iar el i-a spus: Știi cum ți-am servit și că turma ta era cu mine.

³⁰ Căci era puțin ce ai avut înainte ca eu să vin și acum a sporit într-o mulțime; și DOMNUL te-a binecuvântat de la venirea mea și acum, când voi îngriji și de casa mea?

³¹ Iar el a spus: Ce să îți dau? Și Iacob a spus: Nu îmi da nimic, dacă vei face acest lucru pentru mine, voi paște și voi ține din nou turma ta;

³² Voi trece prin toată turma ta astăzi, mutând de acolo toate cele peștițe și pătate și toate cele cenușii dintre oi și pe cele peștițe și pătate dintre capre și din aceasta va fi plata mea.

³³ Așa va răspunde dreptatea mea pentru mine în

timpul ce vine, când vine timpul pentru plata mea înaintea feței tale; fiecare vită care nu este peștiță sau pătată dintre capre și cenușie dintre oi, aceea va fi socotită de mine ca furată.

³⁴ Și Laban a spus: Iată, așa voi să fie conform cuvântului tău.

³⁵ Și a scos în acea zi țapii care erau vârgați și pătați și toate caprele care erau peștițe și pătate și pe fiecare ce avea ceva alb pe ea și tot ce era cenușiu între oi și le-a dat în mâna fiilor săi.

³⁶ Și a pus trei zile de călătorie între el și Iacob; și Iacob a păscut restul turmelor lui Laban.

³⁷ Și Iacob a luat toiege verzi de plop și de alun și de castan dulce; și a descojit dungi albe pe ele și a făcut să apară albul care era în toiege.

³⁸ Și a pus toiegele pe care le descojise înaintea turmelor în jgheaburi, în adăpătoarele cu apă, când turmele veneau să bea, ca ele, când veneau să bea, să zămislească.

³⁹ Și turmele zămisleau înaintea toiegelor și nășteau miei vârgați, peștiți și pătați.

⁴⁰ Și Iacob a separat mieii și întorcea fețele turmelor spre cele vârgate și toate cele cenușii în turma lui Laban; și a pus propriile sale turme deoparte și nu le-a pus cu turmele lui Laban.

⁴¹ Și s-a întâmplat, de câte ori oile mai puternice zămisleau, că Iacob așeza toiegele înaintea ochilor oilor în jgheaburile de apă, ca ele să zămislească printre toiege.

⁴² Dar când oile erau slabe, nu le punea înăuntru, așa că cele mai slabe erau ale lui Laban și cele mai puternice ale lui Iacob.

⁴³ Și acest bărbat a sporit peste măsură și avea

multe oi și servitoare și servitori și cămile și măgari.

31

¹ Și a auzit cuvintele fiilor lui Laban, spunând: Iacob a luat tot ce era al tatălui nostru; și din ceea ce era al tatălui nostru el a dobândit toată această glorie.

² Și Iacob a privit înfățișarea lui Laban și, iată, aceasta nu mai era față de el ca înainte.

³ Și DOMNUL i-a spus lui Iacob: Întoarce-te în țara părinților tăi și la rudele tale; și eu voi fi cu tine.

⁴ Și Iacob a trimis și a chemat pe Rahela și Leea la câmp, la turma sa,

⁵ Și le-a spus: Văd înfățișarea tatălui vostru, că aceasta nu mai este față de mine ca înainte; dar Dumnezeuul părinților mei a fost cu mine.

⁶ Și voi știți că eu, cu toată puterea mea, am servit pe tatăl vostru.

⁷ Și tatăl vostru m-a înșelat și a schimbat plățile mele de zece ori; dar Dumnezeu nu i-a permis să mă vatăme.

⁸ Dacă el a spus astfel: Cele pestrițe vor fi plățile tale; atunci toate vitele au născut pestrițe; și dacă el a spus astfel: Cele vârgate vor fi plata ta; atunci toate vitele au născut vârgate.

⁹ Astfel Dumnezeu a luat vitele tatălui vostru și mi le-a dat mie.

¹⁰ Și s-a întâmplat în acel timp, când vitele zămisleau, că mi-am ridicat ochii și am văzut într-un vis și, iată, berbecii care săreau pe oi erau vârgați, pestriți și bălțați.

¹¹ Și îngerul lui Dumnezeu mi-a vorbit într-un vis, spunând: Iacob; iar eu am spus: Iată-mă.

12 Și a spus: Ridică-ți acum ochii și vezi, toți berbecii care sar pe vite sunt vărğați, pestriți și bălțați, pentru că am văzut tot ceea ce Laban îți face.

13 Eu sunt Dumnezeu din Betel, unde ai uns stâlpul și unde mi-ai făcut o promisiune; acum ridică-te, ieși din această țară și întoarce-te în țara rudelor tale.

14 Și Rahela și Leea au răspuns și i-au zis: Este totuși vreo parte sau moștenire pentru noi în casa tatălui nostru?

15 Nu suntem socotite de el ca străine? Căci ne-a vândut și ne-a mâncat în întregime și banii.

16 Pentru că toată bogăția pe care Dumnezeu a luat-o de la tatăl nostru este a noastră și a copiilor noștri, acum așadar, fă orice ți-a spus Dumnezeu.

17 Atunci Iacob s-a ridicat și a așezat pe fiii săi și pe soțiile sale pe cămile;

18 Și a dus toate vitele sale și toate bunurile sale pe care le dobândise, vitele agoniselii sale, pe care le dobândise în Padanaram, pentru a merge la Isaac, tatăl său, în țara lui Canaan.

19 Și Laban s-a dus să-și tundă oile și Rahela furase idolii care erau ai tatălui ei.

20 Și Iacob s-a furișat pe neștiute de la Laban sirianul, în aceea că nu i-a spus că a fugit.

21 Așa că a fugit cu tot ce a avut; și s-a ridicat și a trecut dincolo de râu și el și-a îndreptat fața spre muntele Galaad.

22 Și în a treia zi i s-a spus lui Laban că Iacob fugise.

23 Și a luat pe frații săi cu el și l-a urmărit șapte zile de călătorie; și l-au ajuns în muntele Galaad.

24 Și Dumnezeu a venit la Laban sirianul într-un vis, noaptea, și i-a spus: Ia seamă să nu vorbești lui Iacob nici bine nici rău.

25 Atunci Laban a ajuns pe Iacob. Și Iacob și-a ridicat cortul în munte și Laban, cu frații săi, și l-au ridicat în muntele Galaad.

26 Și Laban i-a spus lui Iacob: Ce ai făcut, că te-ai furișat pe neștiute de la mine și ai dus pe ficele mele ca pe captivi luați cu sabia?

27 Pentru ce ai fugit în secret și te-ai furișat de la mine; și nu mi-ai spus, ca să te fi trimis cu bucurie și cu cântece, cu tamburină și cu harpă?

28 Și nu m-ai lăsat să sărut pe fiii mei și pe ficele mele? Acum ai lucrat prosteste făcând astfel.

29 Este în puterea mâinii mele să îți fac rău, dar Dumnezeul tatălui tău mi-a vorbit azi-noapte, spunând: Ia seamă să nu vorbești lui Iacob nici bine nici rău.

30 Și acum, deși ai dori să fii plecat, pentru că tânjești aprins după casa tatălui tău, totuși pentru ce ai furat dumnezeii mei?

31 Și Iacob a răspuns și a spus lui Laban: Pentru că m-am temut, căci spuneam: S-ar putea să iei cu forța pe ficele tale de la mine.

32 La oricine găsești dumnezeii tăi, nu îl lăsa să trăiască, înaintea fraților noștri să recunoști ce este al tău la mine și ia aceasta la tine. Pentru că Iacob nu știa că Rahela i-a furat.

33 Și Laban a intrat în cortul lui Iacob și în cortul Leei și în corturile celor două servitoare, dar nu i-a găsit. Atunci a ieșit din cortul Leei și a intrat în cortul Rahelei.

34 Acum Rahela luase idoli și îi pusese în șeava

cămilei și stătea peste ei. Și Laban a căutat în tot cortul, dar nu i-a găsit.

³⁵ Și ea a spus tatălui ei: Să nu fie cu supărare domnului meu că nu pot să mă ridic înaintea ta; căci rânduiala femeilor este asupra mea. Iar el a căutat, dar nu a găsit idoli.

³⁶ Și Iacob s-a înfuriat și s-a certat cu Laban; și Iacob a răspuns și i-a zis lui Laban: Care îmi este fărădelegea? Care îmi este păcatul, că așa aprins m-ai urmărit?

³⁷ Cu toate că ai căutat în toate lucrurile mele, ce ai găsit din toate lucrurile casei tale? Pune-le aici înaintea fraților mei și a fraților tăi, ca ei să judece între noi doi.

³⁸ Acești douăzeci de ani am fost cu tine; oile tale și caprele tale nu au lepădat puii lor și berbecii turmei tale nu i-am mâncat.

³⁹ Ce a fost sfâșiat de fiare nu am adus la tine; eu am purtat pierderea aceea; din mâna mea ai cerut-o, fie că a fost furată ziua sau furată noaptea.

⁴⁰ Astfel am fost; în timpul zilei seceta mă mistuia și bruma în timpul nopții; și somnul mi s-a depărtat de la ochii mei.

⁴¹ Astfel am fost eu douăzeci de ani în casa ta; ți-am servit paisprezece ani pentru cele două fiice ale tale și șase ani pentru vitele tale; și ai schimbat plățile mele de zece ori.

⁴² Dacă Dumnezeuul tatălui meu, Dumnezeuul lui Avraam și teama lui Isaac, nu ar fi fost cu mine, cu adevărat m-ai fi trimis acum gol. Dumnezeu a văzut necazul meu și munca mâinilor mele și te-a muștrat aseară.

⁴³ Și Laban a răspuns și i-a zis lui Iacob: Aceste

fice sunt fiicele mele și acești copii sunt copiii mei și aceste vite sunt vitele mele și tot ceea ce vezi este al meu și ce pot face în această zi acestor fiice ale mele, sau copiilor lor pe care i-au născut?

⁴⁴ De aceea vino acum, să facem un legământ, eu și tu; și să fie acesta pentru o mărturie între mine și tine.

⁴⁵ Și Iacob a luat o piatră și a așezat-o drept stâlp.

⁴⁶ Și Iacob le-a spus fraților săi: Adunați pietre; și au luat pietre și au făcut o movilă și au mâncat acolo pe movilă.

⁴⁷ Și Laban a numit-o Iegarsahaduta, dar Iacob a numit-o Galed.

⁴⁸ Și Laban a spus: Această movilă este o mărturie între mine și tine în această zi. De aceea a fost pus numele acesteia, Galed;

⁴⁹ Și Mițpa, căci el a spus: DOMNUL să vegheze între mine și tine, în timp ce suntem absenți unul față de celalalt.

⁵⁰ Dacă vei chinui pe fiicele mele, sau dacă vei lua alte soții pe lângă fiicele mele, niciun bărbat nu este cu noi; vezi, Dumnezeu este martor între mine și tine.

⁵¹ Și Laban i-a spus lui Iacob: Iată, această movilă și, iată, acest stâlp, pe care l-am aruncat între mine și tine;

⁵² Această movilă fie mărturie și acest stâlp fie mărturie, că nu voi trece peste această movilă la tine și că nu vei trece peste această movilă și peste acest stâlp la mine, pentru a face rău.

⁵³ Dumnezeul lui Avraam și Dumnezeul lui Nahor, Dumnezeul Tatălui lor, să judece între noi. Și Iacob a jurat pe teama tatălui său Isaac.

⁵⁴ Atunci Iacob a oferit sacrificii pe munte și a chemat pe frații săi să mănânce pâine și au mâncat pâine și au rămas toată noaptea pe munte.

⁵⁵ Și devreme dimineața Laban s-a ridicat și a sărutat pe fiii săi și pe fiicele sale și i-a binecuvântat; și Laban a plecat și s-a întors la locul său.

32

¹ Și Iacob a plecat pe calea sa și l-au întâlnit îngerii lui Dumnezeu.

² Și când Iacob i-a văzut, a spus: Aceasta este oștirea lui Dumnezeu; și a pus numele acelui loc, Mahanaim.

³ Și Iacob a trimis mesageri înaintea lui la Esau, fratele său, până în țara lui Seir, ținutul lui Edom.

⁴ Și le-a poruncit, spunând: Astfel să vorbiți domnului meu Esau: Servitorul tău, Iacob, spune astfel: Eu am locuit temporar cu Laban și am rămas acolo până acum;

⁵ Și am boi și măgari, turme și servitori și servitoare; și am trimis pentru a spune domnului meu, ca să găsec har înaintea ochilor tăi.

⁶ Și mesagerii s-au întors la Iacob, spunând: Am mers la fratele tău, Esau; și de asemenea el vine să te întâlnească și patru sute de bărbați cu el.

⁷ Atunci Iacob a fost grozav de înspăimântat și tulburat și a împărțit oamenii care erau cu el și turmele și cirezile și cămilele, în două cete;

⁸ Și a spus: Dacă Esau vine la una din cete și o lovește, atunci cealaltă ceată care rămâne va scăpa.

⁹ Și Iacob a spus: Dumnezeuul tatălui meu Avraam și Dumnezeuul tatălui meu Isaac, DOMNUL

care mi-a spus: Întoarce-te în țara ta și la rudele tale și mă voi purta bine cu tine;

¹⁰ Eu nu sunt demn nici de cea mai mică din toate îndurărilor și de tot adevărul pe care l-ai arătat servitorului tău; căci cu toiagul meu am trecut acest Iordan; și acum eu am devenit două cete.

¹¹ Scapă-mă, te rog, din mâna fratelui meu, din mâna lui Esau, pentru că mă tem de el, ca nu cumva să vină și să mă lovească pe mine și pe mamă cu copiii.

¹² Și ai spus: Cu adevărat îți voi face bine și voi face sămânța ta precum nisipul mării, care nu poate fi numărat din cauza mulțimii lui.

¹³ Și a rămas acolo în acea noapte; și a luat din ceea ce îi cădea la mână un dar pentru fratele său, Esau;

¹⁴ Două sute de capre și douăzeci de țapi, două sute de oi și douăzeci de berbeci,

¹⁵ Treizeci de cămile de lapte cu mânjii lor, patruzeci de vițe și zece tauri, douăzeci de măgărițe și zece măgăruși.

¹⁶ Și le-a dat în mâna servitorilor săi, fiecare turmă în parte; și a spus servitorilor săi: Treceți înaintea mea și lăsați o distanță între turmă și turmă.

¹⁷ Și a poruncit celui din frunte, spunând: Când Esau, fratele meu, te întâlnește și te întreabă, spunând: Al cui ești tu? Și încotro mergi? Și ale cui sunt acestea care merg înaintea ta?

¹⁸ Atunci spune: Acestea sunt ale servitorului tău Iacob; acesta este un dar trimis domnului meu, Esau; și, iată, el de asemenea este în spatele nostru.

¹⁹ Și așa a poruncit celui de al doilea și celui de al treilea și tuturor celor ce urmau turmelor,

spunând: În acest fel vorbiți-i lui Esau, când îl găsiți.

²⁰ Și spuneți mai departe: Iată, servitorul tău, Iacob, este în spatele nostru. Căci a spus: Îl voi liniști cu darul care merge înaintea mea și după aceea îi voi vedea fața; poate că îl va accepta de la mine.

²¹ Astfel darul a mers, trecând înaintea lui; și el însuși a rămas în acea noapte cu ceata.

²² Și s-a ridicat în acea noapte și a luat pe cele două soții ale lui și pe cele două servitoare ale lui și pe cei unsprezece fii ai săi și a trecut peste vadul pârâului Iaboc.

²³ Și i-a luat și i-a trimis peste pârâu și a trimis dincolo tot ce avea.

²⁴ Și Iacob a fost lăsat singur; și acolo s-a luptat un bărbat cu el până la răsăritul zilei.

²⁵ Iar când a văzut că nu îl învinge, a atins adâncitura coapsei lui; și adâncitura coapsei lui Iacob a fost scrântită din încheietură, pe când se lupta cu el.

²⁶ Și a spus: Lasă-mă să plec, pentru că ziua răsare. Iar el a spus: Nu te voi lăsa să pleci, decât dacă mă binecuvântezi.

²⁷ Iar el i-a spus: Care este numele tău? Și a spus: Iacob.

²⁸ Iar el a spus: Numele tău nu se va mai numi Iacob, ci Israel: căci ca un prinț ai putere cu Dumnezeu și cu oamenii și ai învins.

²⁹ Și Iacob l-a întrebat și a spus: Spune-mi, te rog, numele tău. Iar el a spus: Pentru ce este aceasta că tu cercetezi după numele meu? Și l-a binecuvântat acolo.

³⁰ Și Iacob a chemat numele locului, Peniel,

pentru că: Am văzut pe Dumnezeu față în față și viața mea este păstrată.

³¹ Și în timp ce trecea de Peniel, soarele a răsărit peste Iacob, iar el șchiopăta din coapsa lui.

³² De aceea copiii lui Israel nu mănâncă din tendonul care s-a scurtat, care este peste adâncitura coapsei, până în această zi, pentru că el a atins adâncitura coapsei lui Iacob în tendonul care s-a scurtat.

33

¹ Și Iacob și-a ridicat ochii și a privit și, iată, Esau venea și cu el veneau patru sute de bărbați. Și a împărțit copiii Leei și Rahelei și celor două roabe.

² Și a pus roabele și copiii lor în frunte și pe Leea și copiii ei după și pe Rahela și Iosif ultimii.

³ Și a trecut înaintea lor și s-a aplecat până la pământ de șapte ori, până când a ajuns aproape de fratele său.

⁴ Și Esau a alergat să îl întâlnească și l-a îmbrățișat și a căzut la gâtul lui și l-a sărutat și au plâns.

⁵ Și el și-a ridicat ochii și a văzut femeile și copiii și a spus: Cine sunt aceștia împreună cu tine? Iar el a spus: Copiii pe care Dumnezeu i-a dat cu har servitorului tău.

⁶ Atunci roabele s-au apropiat, ele și copiii lor, și s-au prosternat;

⁷ Și Leea de asemenea cu copiii ei s-a apropiat și s-au prosternat; și după aceea s-a apropiat Iosif și Rahela și s-au prosternat.

⁸ Iar el a spus: Ce dorești să spui tu cu toată această mulțime pe care am întâlnit-o? Iar el a spus: Acestea sunt pentru a găsi har înaintea ochilor domnului meu.

⁹ Și Esau a spus: Eu am destul, fratele meu; ține ceea ce ai pentru tine.

¹⁰ Și Iacob a spus: Nu, te rog, dacă am găsit acum har înaintea ochilor tăi, atunci primește darul meu din mâna mea, căci de aceea am văzut fața ta, ca și cum aș fi văzut fața lui Dumnezeu și ai fost mulțumit de mine.

¹¹ Ia, te rog, binecuvântarea mea care îți este adusă, pentru că Dumnezeu m-a tratat cu har și pentru că am destul. Și l-a constrâns, iar el l-a luat.

¹² Și a spus: Să continuăm călătoria noastră și să mergem; și voi merge înaintea ta.

¹³ Iar el i-a spus: Domnul meu știe că pruncii sunt plăpânzi și turmele și cirezile cu pui sunt cu mine; și dacă oamenii le vor forța să meargă repede, toată turma va muri într-o zi.

¹⁴ Domnul meu să treacă, te rog, înaintea servitorului său și voi conduce cu blândețe, după cum vitele care merg înaintea mea și copiii sunt în stare să îndure, până ce ajung la domnul meu în Seir.

¹⁵ Și Esau a spus: Să las acum cu tine pe unii dintre oamenii care sunt cu mine. Iar el a spus: Ce nevoie este de aceasta? Lasă-mă să găsesc har înaintea ochilor domnului meu.

¹⁶ Astfel Esau s-a întors în acea zi pe calea sa în Seir.

¹⁷ Și Iacob a călătorit până la Sucot și și-a zidit o casă și a făcut colibe pentru vitele sale, de aceea numele locului este chemat Sucot.

¹⁸ Și Iacob a venit la Salem, o cetate din Sihem, care este în țara lui Canaan, când a venit de la Padanaram; și a întins cortul său în fața cetății.

¹⁹ Și a cumpărat o parcelă dintr-un câmp, unde și-

a întins cortul, la îndemâna copiilor lui Hamor, tatăl lui Sihem, pentru o sută de monede.

²⁰ Și a înălțat acolo un altar și l-a numit Elelohe-Israel.

34

¹ Și Dina, fiica Leei, pe care i-a născut-o lui Iacob, a ieșit să vadă ficele țării.

² Și când Sihem, fiul lui Hamor, hivitul, prinț al ținutului, a văzut-o, a luat-o și s-a culcat cu ea și a pângărit-o.

³ Și sufletul lui s-a lipit de Dina, fiica lui Iacob, și a iubit fata și a vorbit frumos fetei.

⁴ Și Sihem i-a vorbit tatălui său, Hamor, spunând: Ia-mi această fată de soție.

⁵ Și Iacob a auzit că el a pângărit pe Dina, fiica sa; acum fiii lui erau cu vitele lui în câmp; și Iacob a tăcut până ce au venit.

⁶ Și Hamor, tatăl lui Sihem, a ieșit la Iacob să vorbească îndeaproape cu el.

⁷ Și fiii lui Iacob au venit din câmp după ce au auzit aceasta și bărbații erau îndurerați și s-au înfuriat, deoarece el lucrase prosteste în Israel, culcându-se cu fiica lui Iacob, lucru care nu trebuia făcut.

⁸ Și Hamor a vorbit îndeaproape cu ei, spunând: Sufletul fiului meu Sihem tânjește după fiica voastră. Vă rog dați-o lui de soție.

⁹ Și încuscriți-vă cu noi și dați-ne ficele voastre și luați pe ficele noastre pentru voi.

¹⁰ Și veți locui cu noi și țara va fi înaintea voastră; locuiți și faceți comerț în ea și dobândiți-vă stăpâniri în ea.

11 Și Sihem a spus tatălui ei și fraților ei: Să gădesc har în ochii voștri și ce îmi veți spune vă voi da.

12 Cereți de la mine zestre mare și dar și voi da conform cu ceea ce îmi veți spune, dar dați-mi fata de soție.

13 Și fiii lui Iacob au răspuns lui Sihem și Hamor, tatăl lui, în mod înșelător și au spus, deoarece el o pângărise pe Dina sora lor,

14 Și le-au spus: Nu putem face acest lucru, să dăm pe sora noastră unui necircumcis; căci aceasta ar fi ocară pentru noi;

15 Dar în aceasta vă vom da acordul: dacă voi veți fi precum suntem noi, ca fiecare parte bărbătească dintre voi să fie circumcis;

16 Atunci vi le vom da pe fiicele noastre și le vom lua pe fiicele voastre pentru noi și vom locui cu voi și vom deveni un singur popor.

17 Dar dacă nu ne veți da ascultare, pentru a fi circumciși, atunci o vom lua pe fiica noastră și vom pleca.

18 Și cuvintele lor au plăcut lui Hamor și lui Sihem, fiul lui Hamor.

19 Și tânărul nu a întârziat să facă aceasta, deoarece a avut desfătare în fiica lui Iacob și el era demn de mai multă cinste decât toată casa tatălui său.

20 Și Hamor și Sihem, fiul lui, au venit la poarta cetății lor și au vorbit îndeaproape cu oamenii cetății lor, spunând:

21 Acești oameni sunt pașnici cu noi; de aceea lăsați-i să locuiască în țară și să facă comerț în ea, pentru că țara, iată, este destul de mare și pentru ei; să luăm pe fiicele lor de soții pentru noi și să le

dăm pe ficele noastre.

²² Doar prin aceasta ne vor da acordul bărbatilor pentru a locui cu noi, pentru a fi un singur popor, dacă fiecare parte bărbătească între noi ar fi circumcisă, precum sunt ei circumciși.

²³ Nu vor fi turmele lor și averea lor și fiecare vită a lor, ale noastre? Doar să le dăm acordul și vor locui cu noi.

²⁴ Și lui Hamor și lui Sihem, fiul lui, au dat ascultare toți cei care ieșeau pe poarta cetății sale; și fiecare parte bărbătească a fost circumcisă, toți cei care au ieșit pe poarta cetății sale.

²⁵ Și s-a întâmplat în a treia zi, când erau în dureri, că doi dintre fiii lui Iacob, Simeon și Levi, frații Dinei, și-a luat fiecare bărbat sabia și au venit peste cetate în mod cutezător și au ucis toată partea bărbătească.

²⁶ Și au ucis pe Hamor și pe Sihem, fiul lui, cu tășul sabiei și au luat pe Dina din casa lui Sihem și au ieșit.

²⁷ Fiii lui Iacob au venit peste cei uciși și au prădat cetatea, din cauză că au pângărit pe sora lor.

²⁸ Ei le-au luat oile și boii lor și măgarii lor și ceea ce era în cetate și ceea ce era în câmp.

²⁹ Și toată averea lor și pe toți micuții lor și pe soțiile lor i-au luat captivi și au prădat de asemenea tot ce era în casă.

³⁰ Și Iacob le-a spus lui Simeon și lui Levi: Voi m-ați tulburat să mă faceți să put printre locuitorii țării, printre canaaniți și periziți; și eu, fiind mic la număr, se vor aduna împreună împotriva mea și mă vor ucide; și voi fi nimic, eu și casa mea.

³¹ Iar ei au spus: Trebuia să se poarte el cu sora

noastră precum cu o curvă?

35

¹ Și Dumnezeu i-a spus lui Iacob: Ridică-te, urcă la Betel și locuiește acolo și fă acolo un altar lui Dumnezeu, care ți s-a arătat când fugeai din fața lui Esau, fratele tău.

² Atunci Iacob a spus casei lui și tuturor celor care erau cu el: Puneți deoparte dumnezeii străini care sunt printre voi și curățiți-vă și schimbați-vă hainele;

³ Și să ne ridicăm și să urcăm la Betel; și voi face acolo un altar lui Dumnezeu, care mi-a răspuns în ziua strâmtorării mele și a fost cu mine în calea pe care am mers.

⁴ Și i-au dat lui Iacob toți dumnezeii străini care erau în mâna lor și toți cerceii care erau în urechile lor; și Iacob le-a ascuns sub stejarul care era lângă Sihem.

⁵ Și au călătorit și teroarea lui Dumnezeu era asupra cetăților care erau împrejurul lor și nu i-au urmărit pe fiii lui Iacob.

⁶ Astfel Iacob a venit la Luz, adică Betel, care este în țara lui Canaan, el și toți oamenii care erau cu el.

⁷ Și a zidit acolo un altar și a pus numele aceluia loc El-betel, deoarece acolo Dumnezeu i s-a arătat când fugea din fața fratelui său.

⁸ Dar Debora, dădaca Rebecăi, a murit și a fost îngropată la poalele Betelului, sub un stejar; și acestuia i s-a pus numele Alon-Bacut.

⁹ Și Dumnezeu i s-a arătat lui Iacob din nou, când a ieșit din Padanaram, și l-a binecuvântat.

¹⁰ Și Dumnezeu i-a spus: Numele tău este Iacob, numele tău nu va mai fi chemat Iacob, ci Israel va fi numele tău; și i-a pus numele Israel.

¹¹ Și Dumnezeu i-a spus: Eu sunt Dumnezeul cel Atotputernic, fii roditor și înmulțește-te; o națiune și o mulțime de națiuni vor fi din tine și împărați vor ieși din coapsele tale;

¹² Și pământul pe care l-am dat lui Avraam și Isaac, ție ți-l voi da și seminței tale după tine îi voi da pământul.

¹³ Și Dumnezeu s-a înălțat de la el în locul în care a vorbit cu el.

¹⁴ Și Iacob a pus un stâlp în locul în care a vorbit cu el, un stâlp de piatră, și a turnat un dar de băutură pe acesta și a turnat untdelemn pe acesta.

¹⁵ Și Iacob a pus numele locului unde Dumnezeu a vorbit cu el, Betel.

¹⁶ Și au plecat de la Betel; și mai era doar puțin drum până să ajungă la Efrata; și Rahela a intrat în durerile nașterii și avea travaliu greu.

¹⁷ Și s-a întâmplat, când era în travaliu greu, că moașa i-a spus: Nu te teme; vei avea și acest fiu.

¹⁸ Și s-a întâmplat, pe când sufletul ei se îndepărta, (pentru că a murit) că i-a pus numele Benoni; dar tatăl lui i-a pus numele, Beniamin.

¹⁹ Și Rahela a murit și a fost îngropată pe calea spre Efrata, adică Betleem.

²⁰ Și Iacob a așezat un stâlp peste mormântul ei, care este stâlpul mormântului Rahelei până în această zi.

²¹ Și Israel a plecat și și-a întins cortul dincolo de turnul din Edar.

²² Și s-a întâmplat, pe când Israel locuia în acea

țară, că Ruben a mers și s-a culcat cu Bilha, concubina tatălui său; și Israel a auzit aceasta. Acum fiii lui Iacob erau doisprezece;

²³ Fiii Leei: Ruben, întâiul născut al lui Iacob și Simeon și Levi și Iuda și Isahar și Zabulon;

²⁴ Fiii Rahelei: Iosif și Beniamin;

²⁵ Și fiii Bilhei, roaba Rahelei: Dan și Neftali;

²⁶ Și fiii Zilpei, roaba Leei: Gad și Așer; aceștia sunt fiii lui Iacob, care i s-au născut în Padanaram.

²⁷ Și Iacob a venit la Isaac, tatăl său, la Mamre, în cetatea Arba, adică Hebron, unde Avraam și Isaac au locuit temporar.

²⁸ Și zilele lui Isaac erau o sută optzeci de ani.

²⁹ Și Isaac și-a dat duhul și a murit și a fost adunat la poporul său, fiind bătrân și plin de zile; și fiii săi, Esau și Iacob, l-au îngropat.

36

¹ Acum acestea sunt generațiile lui Esau, care este Edom.

² Esau și-a luat soțiile lui dintre fiicele lui Canaan: Ada, fiica lui Elon hititul, și Oholibama, fiica Anei, fiica lui Țibeon hivitul.

³ Și Basmat, fiica lui Ismael, sora lui Nebaiot.

⁴ Și Ada i-a născut lui Esau pe Elifaz; și Basmat a născut pe Reuel;

⁵ Și Oholibama a născut pe Ieuș și Iaalam și Core; aceștia sunt fiii lui Esau, care i s-au născut în țara lui Canaan.

⁶ Și Esau și-a luat soțiile și fiii lui și fiicele lui și toate persoanele din casa lui și vitele lui și toate

animalele lui și toată averea lui pe care a dobândit-o în țara lui Canaan; și a plecat într-un alt ținut din fața fratelui său, Iacob.

⁷ Fiindcă bogățiile lor erau prea mari ca ei să poată locui împreună; și țara în care ei erau străini nu putea să îi țină din cauza vitelor lor.

⁸ Astfel a locuit Esau în muntele Seir; Esau este Edom.

⁹ Și acestea sunt generațiile lui Esau, tatăl Edomiților, în muntele Seir,

¹⁰ Și acestea sunt numele fiilor lui Esau: Elifaz, fiul Adei, soția lui Esau; Reuel, fiul lui Basmat, soția lui Esau.

¹¹ Și fiii lui Elifaz au fost: Teman, Omar, Țefo și Gatam și Chenaz.

¹² Și Timna era concubina lui Elifaz, fiul lui Esau; și i-a născut lui Elifaz pe Amalec; aceștia au fost fiii Adei, soția lui Esau.

¹³ Și aceștia sunt fiii lui Reuel: Nahat și Zerah, Șama și Miza; aceștia au fost fiii lui Basmat, soția lui Esau.

¹⁴ Și aceștia au fost fiii Oholibamei, fiica Anei, fiica lui Țibeon, soția lui Esau; și i-a născut lui Esau, pe Ieuș și Ialam și Core.

¹⁵ Aceștia au fost conducătorii fiilor lui Esau: fiii lui Elifaz, întâiul născut fiu al lui Esau, conducătorul Teman, conducătorul Omar, conducătorul Țefo, conducătorul Chenaz,

¹⁶ Conducătorul Core, conducătorul Gatam și conducătorul Amalec; aceștia sunt conducătorii care au ieșit din Elifaz în țara lui Edom; aceștia au fost fiii Adei.

¹⁷ Și aceștia sunt fiii lui Reuel, fiul lui Esau;

conducătorul Nahat, conducătorul Zerah, conducătorul Șama, conducătorul Miza; aceștia sunt conducătorii care au ieșit din Reuel în țara lui Edom; aceștia sunt fiii lui Basmat, soția lui Esau.

¹⁸ Și aceștia sunt fiii Oholibamei, soția lui Esau, conducătorul Ieuș, conducătorul Iaalam, conducătorul Core; aceștia au fost conducătorii care au ieșit din Oholibama, fiica Anei, soția lui Esau.

¹⁹ Aceștia sunt fiii lui Esau, care este Edom, și aceștia sunt conducătorii lor.

²⁰ Aceștia sunt fiii lui Seir horitul, care au locuit țara: Lotan și Șobal și Țibeon și Ana,

²¹ Și Dișon și Eșter și Dișan; aceștia sunt conducătorii horiților, copiii lui Seir în țara lui Edom.

²² Și copiii lui Lotan au fost Hori și Hemam; și sora lui Lotan a fost Timna.

²³ Și copiii lui Șobal au fost aceștia: Alvan și Manahat și Ebal, Șefo și Onam.

²⁴ Și aceștia sunt copiii lui Țibeon: deopotrivă Aia și Ana; acesta a fost acel Ana care a găsit catârii în pustie, pe când hrănea măgarii lui Țibeon, tatăl său.

²⁵ Și copiii lui Ana au fost aceștia: Dișon și Oholibama, fiica Anei.

²⁶ Și aceștia sunt copiii lui Dișon: Hemdan și Eșban și Itran și Cheran.

²⁷ Copiii lui Eșter sunt aceștia: Bilhan și Zaavan și Acan.

²⁸ Copiii lui Dișan sunt aceștia: Uz și Aran.

²⁹ Aceștia sunt conducătorii care au ieșit din horiți: conducătorul Lotan, conducătorul Șobal, conducătorul Țibeon, conducătorul Ana,

³⁰ Conducătorul Dișon, conducătorul Eșter, con-

ducătorul Dișan; aceștia sunt conducătorii care au ieșit din Hori, printre conducătorii lor în țara lui Seir.

³¹ Și aceștia sunt împărații care au domnit în țara lui Edom, înainte să domnească vreun împărat peste copiii lui Israel.

³² Și Bela, fiul lui Beor, a domnit în Edom; și numele cetății lui a fost Dinhaba.

³³ Și Bela a murit; și Iobab, fiul lui Zerah al lui Boțra, a domnit în locul lui.

³⁴ Și Iobab a murit; și Hușam, din țara lui Temani, a domnit în locul lui.

³⁵ Și Hușam a murit; și Hadad, fiul lui Bedad, care a lovit pe Madian în câmpul lui Moab, a domnit în locul lui; și numele cetății lui a fost Avit.

³⁶ Și Hadad a murit; și Samla, din Masreca, a domnit în locul lui.

³⁷ Și Samla a murit; și Saul, din Rehobot, de lângă râu, a domnit în locul lui.

³⁸ Și Saul a murit; și Baal-Hanan, fiul lui Ahbor, a domnit în locul lui.

³⁹ Și Baal-Hanan, fiul lui Ahbor, a murit; și Hadar a domnit în locul lui și numele cetății lui a fost Pau; și numele soției lui a fost Mehetabeel, fiica lui Matred, fiica lui Mezahab.

⁴⁰ Și acestea sunt numele conducătorilor care au ieșit din Esau, conform cu familiile lor, după locurile lor, pe numele lor: conducătorul Timna, conducătorul Alva, conducătorul Iete,

⁴¹ Conducătorul Oholibama, conducătorul Ela, conducătorul Pinon,

⁴² Conducătorul Chenaz, conducătorul Teman, conducătorul Mibțar,

43 Conducătorul Magdiel, conducătorul Iram; aceștia sunt conducătorii lui Edom, conform cu locuințele lor în țara stăpânirii lor; el este Esau, tatăl edomiților.

37

¹ Și Iacob a locuit în țara în care tatăl său a fost străin, în țara lui Canaan.

² Acestea sunt generațiile lui Iacob. Iosif, fiind în vârstă de șaptesprezece ani, păștea turma cu frații săi; și băiatul era cu fiii Bilhei și cu fiii Zilpei, soțiile tatălui său; și Iosif a adus tatălui său vorbirea lor rea.

³ Acum Israel iubea pe Iosif mai mult decât pe toți copiii lui, deoarece el era fiul bătrâneții sale; și i-a făcut o haină pestriță.

⁴ Și când frații lui au văzut că tatăl lor îl iubea mai mult decât pe toți frații săi, l-au urât și nu puteau să îi vorbească pașnic.

⁵ Și Iosif a visat un vis și l-a spus fraților săi și ei l-au urât încă și mai mult.

⁶ Și le-a spus: Ascultați, vă rog, acest vis pe care l-am visat:

⁷ Și, iată, noi legam snopi în câmp și, iată, snopul meu s-a ridicat și a stat chiar drept în picioare; și, iată, snopii voștri au stat de jur împrejur și se prosternau snopului meu.

⁸ Și frații lui i-au spus: Vei domni într-adevăr peste noi? Sau vei avea într-adevăr stăpânire peste noi? Și l-au urât încă și mai mult pentru visele lui și pentru cuvintele lui.

⁹ Și a visat încă un vis și l-a spus fraților săi și a zis: Iată, am visat încă un vis; și, iată, soarele și luna și unsprezece stele mi s-au prosternat.

¹⁰ Și l-a spus tatălui său și fraților săi și tatăl său l-a muștră și i-a zis: Ce este acest vis pe care l-ai visat? Vom veni eu și mama ta și frații tăi, într-adevăr, să ne prosternăm ție până la pământ?

¹¹ Și frații lui l-au invidiat, dar tatăl său a dat atenție acestei spuse.

¹² Și frații lui au mers să pască turma tatălui lor în Sihem.

¹³ Și Israel i-a spus lui Iosif: Nu pasc frații tăi turma în Sihem? Vino și te voi trimite la ei. Iar el i-a spus: Iată-mă.

¹⁴ Iar el i-a spus: Du-te, te rog, să vezi dacă este bine cu frații tăi și bine cu turmele; și adu-mi cuvânt înapoi. Astfel l-a trimis din valea Hebronului și a venit la Sihem.

¹⁵ Și un anumit bărbat l-a găsit și, iată, el rătăcea în câmp; și bărbatul l-a întrebat, spunând: Ce cauți?

¹⁶ Iar el a spus: Caut pe frații mei; spune-mi te rog, unde își pasc ei turmele.

¹⁷ Și bărbatul a spus: Au plecat deja de aici; fiindcă i-am auzit spunând: Să mergem la Dotan. Și Iosif a mers după frații săi și i-a găsit la Dotan.

¹⁸ Și când l-au văzut de departe, chiar înainte ca el să se apropie de ei, au uneltit împotriva lui să îlucidă.

¹⁹ Și au spus unul altuia: Iată, vine acest visător.

²⁰ Și acum, așadar, veniți să îl ucidem și să îl aruncăm în vreo groapă și vom spune: Ceva fiară rea l-a mâncat; și vom vedea ce vor deveni visele lui.

21 Și Ruben a auzit aceasta și l-a scăpat din mâinile lor; și a spus: Să nu îl ucidem.

22 Și Ruben le-a spus: Nu vărsați sânge, ci aruncați-l în această groapă care este în pustie și nu puneți mâna pe el; ca să îl scape din mâinile lor, să îl predea tatălui său din nou.

23 Și s-a întâmplat, când Iosif a ajuns la frații săi, că l-au dezbrăcat pe Iosif de haina lui, haina pestriță care era pe el;

24 Și l-au luat și l-au aruncat într-o groapă; și groapa era goală, nu era apă în ea.

25 Și au șezut să mănânce pâine și și-au ridicat ochii și au privit și, iată, o ceată de ismaeliți a venit din Galaad cu cămilele lor, purtând mirodenii și balsam și smirnă, mergând să le coboare în Egipt.

26 Și Iuda a spus fraților săi: Ce folos este dacă ucidem pe fratele nostru și ascundem sângele lui?

27 Veniți și să îl vindem ismaeliților și să nu lăsăm mâna noastră să fie asupra lui, pentru că el este fratele nostru și carnea noastră. Și frații lui au fost mulțumiți.

28 Atunci au trecut pe acolo negustori madianiți; și au tras și au scos pe Iosif din groapă și au vândut pe Iosif ismaeliților pentru douăzeci de arginți; iar ei au dus pe Iosif în Egipt.

29 Și Ruben s-a întors la groapă; și, iată, Iosif nu era în groapă; și el și-a rupt hainele.

30 Și s-a întors la frații săi și a spus: Copilul nu mai este; iar eu, încotro voi merge?

31 Și au luat haina lui Iosif și au înjunghiat un ied dintre capre și au înmuiat haina în sânge;

32 Și au trimis haina pestriță și au adus-o la tatăl

lor; și au spus: Noi am găsit aceasta, cercetează acum dacă este haina fiului tău sau nu.

³³ Și a cercetat-o și a spus: Aceasta este haina fiului meu; o fiară rea l-a mâncat; Iosif este fără îndoială rupt în bucăți.

³⁴ Și Iacob și-a rupt hainele și a pus pânză de sac peste coapsele lui și a jelit pentru fiul său multe zile.

³⁵ Și toți fiii lui și toate fiicele lui s-au ridicat să îl mângâie; dar el a refuzat să fie mângâiat; și a spus: Jelind voi coborî în mormânt la fiul meu. Astfel a plâns tatăl său pentru el.

³⁶ Și madianiții l-au vândut în Egipt lui Potifar, un ofițer al lui Faraon și căpetenia gărzii.

38

¹ Și s-a întâmplat în acel timp, că Iuda a coborât de la frații săi și s-a abătut pe la un anumit adulamit, al cărui nume era Hira.

² Și Iuda a văzut acolo o fică a unui anumit canaanit, al cărui nume era Șua; și a luat-o și a intrat la ea.

³ Și ea a rămas însărcinată și a născut un fiu; și el i-a pus numele Er.

⁴ Și ea a rămas însărcinată din nou și a născut un fiu; și ea i-a pus numele Onan.

⁵ Și ea a rămas însărcinată încă odată și a născut un fiu; și i-a pus numele Șela; și el era la Chezib când ea l-a născut.

⁶ Și Iuda a luat o soție pentru Er, întâiul lui născut, al cărei nume era Tamar.

⁷ Și Er, întâiul născut al lui Iuda, era stricat înaintea ochilor Domnului; și Domnul l-a ucis.

⁸ Și Iuda i-a spus lui Onan: Intră la soția fratelui tău și căsătorește-te cu ea și ridică sămânță fratelui tău.

⁹ Și Onan a știut că sămânța nu va fi a lui; și s-a întâmplat, când intra la soția fratelui său, că vărsa sămânța pe pământ ca nu cumva să dea sămânță fratelui său.

¹⁰ Și lucrul pe care l-a făcut nu a plăcut Domnului. De aceea l-a ucis și pe el.

¹¹ Atunci Iuda a spus lui Tamar, nora lui: Rămâi văduvă la casa tatălui tău, până Șela, fiul meu, va crește; fiindcă zicea: Nu cumva să moară și el ca frații săi. Și Tamar a mers și a locuit în casa tatălui ei.

¹² Și după un timp, fiica lui Șua, soția lui Iuda a murit; și Iuda a fost mângâiat și a urcat la Timnat la tunzătorii lui de oi, el, și prietenul său, Hira adulamitul.

¹³ Și i s-a spus lui Tamar, zicând: Iată, socrul tău urcă la Timnat să își tundă oile.

¹⁴ Și ea și-a dat jos hainele de văduvă de pe ea și s-a acoperit cu un văl și s-a înfășurat și a stat jos într-un loc deschis, care este pe lângă calea spre Timnat, pentru că ea a văzut că Șela crescuse, iar ea nu i-a fost dată de soție.

¹⁵ Când Iuda a văzut-o, a crezut că ea era o curvă, pentru că își acoperise fața.

¹⁶ Și el s-a abătut la ea de pe cale și a spus: Lasă-mă, te rog, să intru la tine; (pentru că nu a știut că ea era nora lui.) Iar ea a spus: Ce îmi vei da, ca să intri la mine?

¹⁷ Iar el a spus: Îți voi trimite un ied din turmă. Iar ea a spus: Îmi vei da o garanție, până îl trimiți?

¹⁸ Iar el a spus: Ce garanție să îți dau? Iar ea a spus: Sigiliul tău și brățările tale și toiagul tău din mâna ta. Și el i le-a dat și a intrat la ea și ea a rămas însărcinată de la el.

¹⁹ Și ea s-a ridicat și a plecat și a pus deoparte vălul de pe ea și a îmbrăcat hainele văduviei ei.

²⁰ Și Iuda a trimis iedul prin mâna prietenului său, adulamitul, ca să primească garanția lui din mâna femeii; dar nu a găsit-o.

²¹ Atunci el a întrebat bărbații aceluia loc, spunând: Unde este curva, care era la vedere pe marginea drumului? Iar ei au spus: Nu a fost nicio curvă în acest loc.

²² Și el s-a întors la Iuda și a spus: Nu o pot găsi; și de asemenea oamenii locului au spus că nu era nicio curvă în acel loc.

²³ Și Iuda a spus: Să o țină, ca nu cumva să fim rușinați; iată, eu am trimis acest ied și nu ai găsit-o.

²⁴ Și s-a întâmplat cam după trei luni, că i s-a spus lui Iuda, zicând: Tamar, nora ta, a făcut pe curva; și de asemenea, iată, ea este însărcinată prin curvie. Și Iuda a spus: Aduceți-o aici și să fie arsă.

²⁵ Când ea a fost adusă, ea a trimis la socrul ei, spunând: Prin bărbatul, ale căruia sunt acestea, sunt însărcinată; și a spus: Cercetează, te rog, ale cui sunt acestea: sigiliul și brățările și toiagul.

²⁶ Și Iuda le-a recunoscut și a spus: Ea a fost mai dreaptă decât mine; deoarece nu i l-am dat pe Șela, fiul meu. Și el nu a mai cunoscut-o vreodată.

²⁷ Și s-a întâmplat în timpul travaliului ei, că, iată, gemeni erau în pânțele ei.

²⁸ Și s-a întâmplat, când era în travaliu, că unul și-a scos mâna; și moașa a luat și i-a legat de mână o

ața stacojie, spunând: Acesta a ieșit afară primul.

²⁹ Și s-a întâmplat, în timp ce și-a tras înapoi mâna, că, iată, fratele lui a ieșit afară; și ea a spus: Cum ai ieșit afară? Această spărtură să fie asupra ta; de aceea i-au pus numele Pereț.

³⁰ Și după aceasta a ieșit afară fratele lui, care avea ața stacojie la mâna lui; și i-au pus numele Zerah.

39

¹ Și Iosif a fost coborât în Egipt; și Potifar, un ofițer al lui Faraon, căpetenia gărzii, un egiptean, l-a cumpărat din mâinile ismaeliților, care îl coborâseră acolo.

² Și DOMNUL era cu Iosif și el era un bărbat prosper; și era în casa stăpânului său, egipteanul.

³ Și stăpânul său a văzut că DOMNUL era cu el și că DOMNUL făcea să prospere în mâna lui tot ceea ce făcea.

⁴ Și Iosif a găsit har înaintea ochilor lui și l-a servit; iar el l-a făcut supraveghetor peste casa lui și tot ce avea a pus în mâna lui.

⁵ Și s-a întâmplat, din momentul în care l-a făcut supraveghetor în casa lui și peste tot ce avea, că DOMNUL a binecuvântat casa egipteanului din cauza lui Iosif; și binecuvântarea DOMNULUI era peste tot ce avea în casă și în câmp.

⁶ Și a lăsat tot ce avea în mâna lui Iosif; și nu știa ce avea, în afară de pâinea pe care o mânca. Iar Iosif era frumos la statură și plăcut la vedere.

⁷ Și s-a întâmplat, după aceste lucruri că soția stăpânului său și-a aruncat ochii pe Iosif; și ea a spus: Culcă-te cu mine.

⁸ Dar el a refuzat și a spus soției stăpânului său: Iată, pe stăpânul meu nu îl interesează ce este cu mine în casă și a încredințat în mâna mea tot ce are;

⁹ Nu este nimeni mai mare în această casă decât mine; nici nu mi-a oprit nimic decât pe tine, deoarece tu ești soția lui; cum atunci să pot eu face această mare răutate și să păcătuiesc împotriva lui Dumnezeu?

¹⁰ Și s-a întâmplat, cum vorbea cu Iosif zi de zi, că el nu i-a dat ascultare să se culce lângă ea, sau să fie cu ea.

¹¹ Și s-a întâmplat, cam în acest timp, că Iosif a intrat în casă să își facă lucrul; și niciunul dintre bărbații casei nu era acolo în casă.

¹² Iar ea l-a prins de haină, spunând: Culcă-te cu mine; iar el și-a lăsat haina în mâna ei și a fugit și a ieșit afară.

¹³ Și s-a întâmplat, când a văzut ea că el și-a lăsat haina în mâna ei și a fugit afară,

¹⁴ Că a chemat bărbații din casa ei și le-a vorbit, spunând: Vedeți, el a adus un evreu la noi ca să ne batjocorească; el a intrat la mine să se culce cu mine și eu am strigat cu voce tare.

¹⁵ Și s-a întâmplat, când el a auzit că am ridicat vocea și am strigat, că și-a lăsat haina cu mine și a fugit și a ieșit afară.

¹⁶ Și a așezat haina lui lângă ea, până când domnul lui a venit acasă.

¹⁷ Și a vorbit cu el conform acestor cuvinte, spunând: Servitorul evreu, pe care l-ai adus la noi, a intrat la mine să mă batjocorească.

¹⁸ Și s-a întâmplat, pe când mi-am ridicat vocea și am strigat, că și-a lăsat haina cu mine și a fugit

afară.

¹⁹ Și s-a întâmplat, când stăpânul lui a auzit cuvintele soției sale, pe care ea i le-a vorbit, spunând: Astfel mi-a făcut servitorul tău; că furia lui s-a aprins.

²⁰ Și stăpânul lui Iosif l-a luat și l-a pus în închisoare, un loc unde prizonierii împăratului erau legați; iar el era acolo în închisoare.

²¹ Dar DOMNUL era cu Iosif și i-a arătat milă și i-a dat favoare înaintea ochilor administratorului închisorii.

²² Și administratorul închisorii a încredințat în mâna lui Iosif pe toți prizonierii care erau în închisoare; și tot ce făceau ei acolo, el era cel ce le făcea.

²³ Administratorul închisorii nu se uita la nimic din ce era sub mâna lui, pentru că DOMNUL era cu el și ceea ce el făcea, DOMNUL făcea să prospere.

40

¹ Și s-a întâmplat după aceste lucruri, că paharnicul împăratului Egiptului și brutarul său au ofensat pe domnul lor, împăratul Egiptului.

² Și Faraon s-a înfuriat împotriva a doi dintre ofițerii săi, împotriva mai marelui paharnicilor și împotriva mai marelui brutarilor.

³ Și i-a pus sub pază în casa căpeteniei gărzii, în închisoare, în locul unde Iosif era legat.

⁴ Și căpetenia gărzii a însărcinat pe Iosif cu ei și el i-a servit; și au rămas un timp sub pază.

⁵ Și au visat câte un vis amândoi, fiecare visul lui într-o noapte, fiecare conform interpretării visului său, paharnicul și brutarul împăratului Egiptului, care erau legați în închisoare.

⁶ Și Iosif a intrat la ei dimineața și i-a privit și, iată, ei erau triști.

⁷ Și a întrebat pe ofițerii lui Faraon care erau cu el sub paza casei domnului său, spunând: Pentru ce arătați așa întristați astăzi?

⁸ Iar ei i-au spus: Noi am visat un vis și nu este un interpret al acestuia. Și Iosif le-a spus: Nu lui Dumnezeu aparțin interpretările? Spuneți-mi visele, vă rog.

⁹ Și mai marele paharnicilor a povestit visul său lui Iosif și i-a spus: În visul meu, iată, o viță era înaintea mea;

¹⁰ Și în viță erau trei ramuri și era ca și cum aceasta înmugurea și florile ei creșteau repede; și ciorchinii acesteia au adus repede struguri copti;

¹¹ Și paharul lui Faraon era în mâna mea; și am luat strugurii și i-am stors în paharul lui Faraon și am dat paharul în mâna lui Faraon.

¹² Și Iosif i-a spus: Aceasta este interpretarea lui: Cele trei ramuri sunt trei zile,

¹³ Totuși până în trei zile Faraon va înălța capul tău și te va restaura la locul tău; și vei da paharul lui Faraon în mâna sa, după rânduiala dinainte, când ai fost paharnicul lui.

¹⁴ Dar gândește-te la mine când îți va fi bine și arată-mi bunătate, te rog, și amintește-i lui Faraon despre mine și scoate-mă afară din această casă;

¹⁵ Căci într-adevăr am fost furat în ascuns din țara evreilor; și nici aici nu am făcut nimic ca ei să mă pună în groapă.

¹⁶ Când mai marele brutarilor a văzut că interpretarea era bună, i-a spus lui Iosif: Eu de asemenea am fost în visul meu și, iată, aveam trei

coșuri albe pe capul meu;

¹⁷ Și în coșul de deasupra erau tot felul de aluaturi coapte pentru Faraon; și păsările le mâncau din coșul de pe capul meu.

¹⁸ Și Iosif a răspuns și a zis: Aceasta este interpretarea lui: Cele trei coșuri sunt trei zile;

¹⁹ Totuși până în trei zile Faraon va ridica al tău cap de la tine și te va atârna pe un lemn; și îți vor mânca păsările carnea de pe tine.

²⁰ Și s-a întâmplat, în a treia zi, care era ziua de naștere a lui Faraon, că el a făcut un ospăț tuturor servitorilor săi: și a înălțat capul mai marelui paharnicilor și al mai marelui brutarilor între servitorii săi.

²¹ Și a restaurat pe mai marele paharnicilor în conducerea paharnicilor din nou; și paharnicul a dat paharul în mâna lui Faraon;

²² Dar l-a atârnat pe mai marele brutarilor, așa cum le interpretase Iosif.

²³ Totuși mai marele paharnicilor nu și-a adus aminte de Iosif, ci l-a uitat.

41

¹ Și s-a întâmplat, la sfârșitul a doi ani întregi, că Faraon a visat: și, iată, el stătea în picioare lângă râu.

² Și, iată, au urcat din râu șapte vaci plăcute la vedere și grase; și ele pășteau într-o pajiște.

³ Și, iată, alte șapte vaci au urcat după ele din râu, urâte la vedere și slabe; și au stat lângă celelalte vaci pe malul râului.

⁴ Și vacile urâte la vedere și slabe au mâncat vacile plăcute la vedere și grase. Așa că Faraon s-a trezit.

⁵ Și a adormit și a visat a doua oară: și, iată, șapte spice de grâu s-au ridicat pe un pai, grase și bune.

⁶ Și, iată, șapte spice subțiri și prăjite de vântul de est au răsărit după ele.

⁷ Și cele șapte spice subțiri au mâncat cele șapte spice grase și pline. Și Faraon s-a trezit și, iată, a fost un vis.

⁸ Și s-a întâmplat dimineața că duhul său era tulburat; și a trimis și a chemat pe toți magicienii Egiptului și pe toți înțelepții acestuia; și Faraon le-a spus visul său; dar nu era niciunul care să le poată interpreta lui Faraon.

⁹ Atunci a vorbit mai marele paharnicilor lui Faraon, spunând: Îmi amintesc greșelile mele în această zi;

¹⁰ Faraon s-a înfuriat pe servitorii săi și m-a pus sub pază în casa căpeteniei gărzii, pe mine și pe mai marele brutarilor.

¹¹ Și noi am visat un vis într-o noapte, eu și el; noi am visat, fiecare conform interpretării visului său.

¹² Și era acolo cu noi un tânăr, un evreu, servitor al căpeteniei gărzii; și noi i-am povestit și el ne-a interpretat visele; fiecăruia conform visului său el ne-a interpretat.

¹³ Și s-a întâmplat, că așa cum ne-a interpretat, așa a fost; pe mine el m-a restaurat în serviciul meu și pe el l-a atârnat.

¹⁴ Atunci Faraon a trimis și a chemat pe Iosif și ei l-au adus repede din groapă; și el s-a bărbierit și și-a schimbat hainele și a intrat la Faraon.

15 Și Faraon i-a spus lui Iosif: Am visat un vis și nu este niciunul care să îl poată interpreta; și am auzit vorbindu-se despre tine, că poți înțelege un vis pentru a-l interpreta.

16 Și Iosif i-a răspuns lui Faraon, spunând: Aceasta nu este în mine; Dumnezeu va da lui Faraon un răspuns al păcii.

17 Și Faraon i-a spus lui Iosif: În visul meu, iată, stăteam în picioare pe malul râului;

18 Și, iată, au urcat din râu șapte vaci grase și plăcute la vedere; și ele pășteau pe o pajiște;

19 Și, iată, alte șapte vaci au urcat după ele, jigărite și foarte urâte la vedere și slabe, așa de rele nu am văzut niciodată în toată țara Egiptului;

20 Și vacile slabe și urâte la vedere au mâncat primele șapte vaci grase;

21 Și după ce le-au mâncat, nu se putea cunoaște că ele le-au mâncat pe acelea; ci ele erau încă urâte la vedere, precum la început. Așa că m-am trezit.

22 Și am văzut în visul meu și, iată, șapte spice s-au ridicat pe un pai, pline și bune;

23 Și, iată, șapte spice, uscate, subțiri și prăjite de vântul de est, au răsărit după ele;

24 Și spicele subțiri au mâncat cele șapte spice bune; și eu am spus aceasta magicienilor; dar nu a fost niciunul să îmi poată explica aceasta.

25 Și Iosif i-a spus lui Faraon: Visul lui Faraon este unul singur: Dumnezeu i-a arătat lui Faraon ce este el gata să facă.

26 Cele șapte vaci bune sunt șapte ani; și cele șapte spice bune sunt șapte ani; visul este unul singur.

27 Și cele șapte vaci slabe și urâte la vedere care

au urcat după ele sunt șapte ani; și cele șapte spice goale prăjite de vântul de est vor fi șapte ani de foamete.

²⁸ Acesta este lucrul pe care l-am vorbit lui Faraon: Ceea ce Dumnezeu este gata să facă îi arată lui Faraon.

²⁹ Iată, vin șapte ani de mare abundență prin toată țara Egiptului;

³⁰ Și se vor ridica după ei șapte ani de foamete; și toată abundența va fi uitată în țara Egiptului; și foametea va mistui țara;

³¹ Și abundența nu va fi cunoscută în țară din cauza acelei foamete care urmează; căci aceasta va fi foarte apăsătoare.

³² Și de aceea visul a fost repetat lui Faraon de două ori; aceasta este din cauză că lucrul este stabilit de Dumnezeu și Dumnezeu îl va face să se întâmple curând.

³³ Acum de aceea Faraon să caute un bărbat chibzuit și înțelept și să îl pună peste țara Egiptului.

³⁴ Să facă Faraon aceasta și să rânduiască supraveghetori peste țară și să ia a cincea parte din țara Egiptului în cei șapte ani de abundență.

³⁵ Și ei să adune toată hrana acelor ani buni ce vin și să depoziteze grâne sub mâna lui Faraon și ei să țină hrana în cetăți.

³⁶ Și acea hrană va fi ca rezervă țării pentru cei șapte ani de foamete, care va fi în țara Egiptului; ca țara să nu piară prin foamete.

³⁷ Și lucrul a fost bun în ochii lui Faraon și în ochii tuturor servitorilor săi.

³⁸ Și Faraon a spus servitorilor săi: Putem noi găsi un astfel de om cum este acesta, un bărbat în

care este Duhul lui Dumnezeu?

³⁹ Și Faraon i-a spus lui Iosif: Întrucât Dumnezeu ți-a arătat toată aceasta, nu există niciunul așa de chibzuit și înțelept precum ești tu;

⁴⁰ Tu vei fi peste casa mea și conform cuvântului tău va fi guvernat tot poporul meu; numai pe tron voi fi mai mare ca tine.

⁴¹ Și Faraon i-a spus lui Iosif: Vezi, te-am pus peste toată țara Egiptului.

⁴² Și Faraon și-a scos inelul de pe mâna sa și l-a pus pe mâna lui Iosif și l-a înveșmântat în veștimente de în subțire și a pus un lanț de aur în jurul gâtului său.

⁴³ Și l-a făcut să meargă în al doilea car pe care îl avea; și strigau înaintea lui: Aplecați genunchiul! Și l-a făcut conducător peste toată țara Egiptului.

⁴⁴ Și Faraon i-a spus lui Iosif: Eu sunt Faraon și fără tine niciun om nu își va ridica mâna sau piciorul în toată țara Egiptului.

⁴⁵ Și Faraon i-a pus lui Iosif numele Țafnat-Paneah; și i-a dat de soție pe Asenat, fiica lui Potifera, preot din On. Și Iosif a ieșit prin toată țara Egiptului.

⁴⁶ Și Iosif era în vârstă de treizeci de ani când a stat în picioare înaintea lui Faraon, împăratul Egiptului. Și Iosif a ieșit dinaintea lui Faraon și a mers prin toată țara Egiptului.

⁴⁷ Și în cei șapte ani abundenți pământul a adus cu mâini pline.

⁴⁸ Și el a adunat toată hrana celor șapte ani, care era în țara Egiptului, și a depozitat hrana în cetăți; hrana din câmp, care era în jurul fiecărei cetăți, a depozitat-o în aceeași cetate.

49 Și Iosif a adunat grâne ca nisipul mării, foarte multe, până ce s-a oprit din numărât, pentru că erau fără număr.

50 Și lui Iosif i s-au născut, înainte de a veni anii foametei, doi fii pe care Asenat, fiica lui Potifera, preot din On, i-a născut lui.

51 Și Iosif l-a numit pe întâiul născut, Manase: Pentru că Dumnezeu, a spus el, m-a făcut să uit toată osteneala mea și toată casa tatălui meu.

52 Și celui de al doilea, i-a pus numele, Efraim: Pentru că Dumnezeu m-a făcut să fiu roditor în țara necazului meu.

53 Și cei șapte ani ai abundenței, care au fost în țara Egiptului, s-au terminat.

54 Și cei șapte ani ai sărăciei au început a veni, conform cu ceea ce Iosif spusese; și sărăcia era în toate țările; dar în toată țara Egiptului era pâine.

55 Și când toată țara Egiptului a fost înfometată, poporul a strigat la Faraon pentru pâine; și Faraon a spus tuturor egiptenilor: Mergeți la Iosif; ce vă spune el, faceți.

56 Și foametea era peste toată fața pământului. Și Iosif a deschis toate depozitele și a vândut egiptenilor; și foametea se înăsprea în țara Egiptului.

57 Și toate țările au venit în Egipt, la Iosif, pentru a cumpăra grâne, pentru că foametea era așa de aspră în toate țările.

42

¹ Și când Iacob a văzut că erau grâne în Egipt, Iacob a spus fiilor săi: De ce vă uitați unul la altul?

² Și a spus: Iată, eu am auzit că sunt grâne în Egipt; coborâți acolo și cumpărați pentru noi de acolo; ca să trăim și să nu murim.

³ Și cei zece frați ai lui Iosif au coborât pentru a cumpăra grâne în Egipt.

⁴ Dar pe Beniamin, fratele lui Iosif, Iacob nu l-a trimis cu frații săi; căci spunea el: Nu cumva să i se întâmple vreo nenorocire.

⁵ Și fiii lui Israel au venit să cumpere grâne printre aceia ce veneau, pentru că era foamete în țara lui Canaan.

⁶ Și Iosif era guvernatorul peste țară și el era cel ce vindea la toți oamenii din țară; și frații lui Iosif au venit și s-au prosternat înaintea lui cu fețele lor la pământ.

⁷ Și Iosif a văzut pe frații săi și i-a recunoscut, dar s-a prefăcut străin față de ei și le-a vorbit aspru; și le-a spus: De unde veniți voi? Iar ei au spus: Din țara lui Canaan, pentru a cumpăra mâncare.

⁸ Și Iosif a recunoscut pe frații săi, dar ei nu l-au recunoscut.

⁹ Și Iosif și-a amintit visele pe care le-a visat despre ei și le-a spus: Voi sunteți spioni; pentru a vedea goliciunea țării ați venit voi.

¹⁰ Iar ei i-au spus: Nu, domnul meu, ci doar pentru a cumpăra hrană au venit servitorii tăi.

¹¹ Noi suntem toți fii ai unui singur bărbat; noi suntem bărbați drepti, servitorii tăi nu sunt spioni.

¹² Și el le-a spus: Nu, ci pentru a vedea goliciunea țării ați venit voi.

¹³ Iar ei au spus: Servitorii tăi sunt doisprezece frați, fii ai unui singur bărbat în țara lui Canaan; și, iată, cel mai tânăr este astăzi cu tatăl nostru, iar

unul nu este.

14 Și Iosif le-a spus: Aceasta este ceea ce v-am vorbit, zicând, Sunteți spioni;

15 Prin aceasta veți fi încercați: Pe viața lui Faraon, nu veți pleca de aici, decât dacă cel mai tânăr frate al vostru vine aici.

16 Trimiteți pe unul dintre voi și el să aducă pe fratele vostru și voi veți fi ținuți în închisoare, ca ale voastre cuvinte să fie încercate dacă este adevăr în voi, sau altfel pe viața lui Faraon, cu adevărat voi sunteți spioni.

17 Și i-a pus împreună sub pază trei zile.

18 Și Iosif le-a spus în a treia zi: Faceți aceasta și trăiți; fiindcă eu mă tem de Dumnezeu;

19 Dacă voi sunteți drepti, lăsați pe unul dintre frații voștri să fie legat în casa închisorii voastre; mergeți, cărați grâne pentru foametea caselor voastre;

20 Dar aduceți pe cel mai tânăr frate al vostru la mine; astfel cuvintele voastre vor fi verificate și nu veți muri. Și au făcut astfel.

21 Iar ei au spus unul altuia: Noi suntem într-adevăr vinovați referitor la fratele nostru, în aceea că noi am văzut chinul sufletului său, când ne-a implorat și am refuzat să îl ascultăm; pentru aceasta a venit această strâmtorare peste noi.

22 Și Ruben le-a răspuns, zicând: Nu v-am spus eu, zicând: Nu păcătuiți împotriva copilului; dar ați refuzat să ascultați? Și acum, iată, și sângele lui ne este cerut.

23 Și nu au știut că Iosif îi înțelegea, pentru că le vorbea printr-un traducător.

24 Și s-a întors cu spatele la ei și a plâns; și s-a întors

la ei din nou și a vorbit îndeaproape cu ei și a luat pe Simeon de la ei și l-a legat înaintea ochilor lor.

²⁵ Atunci Iosif a poruncit să le umple sacii cu grâne și să pună înapoi banii fiecărui bărbat în sacul lui și să le dea provizii pentru drum: și astfel le-a făcut.

²⁶ Și au încărcat grâne pe măgarii lor și au plecat de acolo.

²⁷ Și pe când unul dintre ei și-a deschis sacul ca să dea măgarului său nutreț la han, a văzut banii săi, pentru că, iată, aceștia erau la gura sacului său.

²⁸ Și a spus fraților săi: Banii mei îmi sunt înapoiati; și, iată, sunt chiar în sacul meu; și i-a lăsat inima și s-au înspăimântat și și-au spus unul altuia: Ce este aceasta ce Dumnezeu ne-a făcut?

²⁹ Și au venit la Iacob, tatăl lor, până în țara lui Canaan și i-au spus tot ceea ce li s-a întâmplat, spunând:

³⁰ Bărbatul, care este domnul țării, ne-a vorbit aspru și ne-a luat de spioni ai țării.

³¹ Și noi i-am spus: Noi suntem drepți, nu suntem spioni,

³² Noi suntem doisprezece frați, fii ai tatălui nostru; unul nu este și cel mai tânăr este în această zi cu tatăl nostru în țara lui Canaan.

³³ Și bărbatul, domnul țării, ne-a spus: Prin aceasta voi ști că voi sunteți drepți: lăsați pe unul dintre frații voștri aici cu mine și luați hrana pentru foamea caselor voastre și plecați,

³⁴ Și aduceți pe cel mai tânăr frate al vostru la mine; atunci voi ști că voi nu sunteți spioni, ci sunteți cinstiți; astfel vă voi elibera pe fratele vostru, iar voi veți face comerț în țară.

³⁵ Și s-a întâmplat, pe când își goleau sacii că, iată, legătura de bani a fiecărui bărbat era în sacul lui; și când ei și tatăl lor au văzut legăturile de bani, au fost înspăimântați.

³⁶ Și Iacob, tatăl lor, le-a spus: Voi m-ați văduvit de copii; Iosif nu este și Simeon nu este și voi veți duce departe pe Benjamin; toate aceste lucruri sunt împotriva mea.

³⁷ Și Ruben i-a vorbit tatălui său, spunând: Ucide pe cei doi fii ai mei dacă nu îl aduc înapoi la tine; predă-l în mâna mea și îl voi aduce din nou la tine.

³⁸ Iar el a spus: Fiul meu nu va coborî cu voi, pentru că fratele lui este mort și a rămas singur; dacă i se întâmplă nenorocire pe calea pe care mergeți, atunci veți coborî perii mei cărunți cu întristare în mormânt.

43

¹ Și foametea era aspră în țară.

² Și s-a întâmplat, după ce au terminat de mâncat grânela pe care le-au adus din Egipt, că tatăl lor le-a spus: Mergeți din nou, cumpărați-ne puțină hrană.

³ Și Iuda i-a vorbit, spunând: Bărbatul ne-a avertizat hotărât, spunând: Nu îmi veți vedea fața decât dacă fratele vostru va fi cu voi.

⁴ Dacă voiești să-l trimiți pe fratele nostru cu noi, vom coborî și vom cumpăra pentru tine hrană;

⁵ Dar dacă nu voiești să îl trimiți, nu vom coborî, pentru că acel bărbat ne-a spus: Nu veți vedea fața mea, decât dacă fratele vostru va fi cu voi.

⁶ Și Israel a spus: Pentru ce ați lucrat așa de rău cu mine, încât să spuneți acelui bărbat că mai aveți un frate?

⁷ Iar ei au spus: Acel bărbat ne-a întrebat cu de-amănuntul despre starea noastră și despre rudenia noastră, spunând: Este tatăl vostru încă în viață? Mai aveți vreun alt frate? Și noi i-am spus conform cu tonul acestor cuvinte, puteam noi să știm cu adevărat că el va spune: Coborâți pe fratele vostru aici?

⁸ Și Iuda i-a spus lui Israel, tatăl său: Trimite băiatul cu mine și ne vom ridica și vom merge; ca să trăim și să nu murim deopotrivă noi și tu și micuții noștri.

⁹ Eu voi fi garanție pentru el; din mâna mea îl vei cere; dacă nu ți-l aduc și nu îl pun înaintea ta, atunci să suport eu vina pentru totdeauna;

¹⁰ Căci dacă nu am fi întârziat, cu adevărat acum am fi întorși și de această a doua oară.

¹¹ Și tatăl lor, Israel, le-a spus: Dacă așa trebuie să fie acum, faceți aceasta; luați din cele mai bune roade din țară în vasele voastre și duceți-i înapoi un dar aceluui bărbat, puțin balsam și puțină miere, mirodenii și smirnă, nuci și migdale;

¹² Și luați dublul banilor în mâna voastră; și banii care au fost aduși înapoi la gura sacilor voștri, duceți-i înapoi în mâna voastră; poate aceasta a fost o neatenție.

¹³ Luați de asemenea pe fratele vostru și ridicați-vă, mergeți din nou la acel bărbat;

¹⁴ Și Dumnezeu cel Atotputernic să vă dea milă înaintea aceluui bărbat, ca el să trimită pe celălalt frate al vostru și pe Benjamin. Dacă este să fiu văduvit de copiii mei, eu sunt văduvit.

¹⁵ Și bărbații au luat acel dar și au luat dublul banilor în mâna lor și pe Benjamin; și s-au ridicat

și au coborât în Egipt și au stat înaintea lui Iosif.

¹⁶ Și când Iosif a văzut pe Beniamin cu ei, a spus administratorului casei sale: Adu acești bărbați în casă și înjunghie animale și pregătește, pentru că acești bărbați vor mânca cu mine la amiază.

¹⁷ Și bărbatul a făcut cum Iosif a cerut; și bărbatul a adus bărbații în casa lui Iosif.

¹⁸ Și bărbații s-au temut, deoarece au fost aduși în casa lui Iosif; și au spus: Din cauza banilor care au fost întorși înapoi în sacii noștri de prima dată suntem aduși înăuntru; ca el să caute motiv împotriva noastră și să cadă asupra noastră și să ne ia ca robi și măgarii noștri.

¹⁹ Și s-au apropiat de administratorul casei lui Iosif și au vorbit îndeaproape cu el la ușa casei,

²⁰ Și au spus: Vai, domnule, noi, într-adevăr, am coborât de prima dată pentru a cumpăra hrană.

²¹ Și s-a întâmplat când am venit la han, că am deschis sacii noștri și, iată, banii fiecărui bărbat erau la gura sacului său, banii noștri în greutate deplină; și noi am adus acești bani înapoi în mâna noastră.

²² Și alți bani am adus aici în mâna noastră pentru a cumpăra hrană; nu putem spune cine a pus banii noștri în sacii noștri.

²³ Iar el a spus: Pace vouă, nu vă temeți; Dumnezeu vostru și Dumnezeul tatălui vostru v-a dat comoară în sacii voștri; eu am avut banii voștri. Și l-a adus pe Simeon la ei.

²⁴ Și bărbatul a adus bărbații în casa lui Iosif și le-a dat apă și ei și-au spălat picioarele; iar el a dat măgarilor lor nutreț.

²⁵ Și au pregătit darul înainte să vină Iosif la

amiază, pentru că au auzit că vor mânca pâine acolo.

²⁶ Și după ce Iosif a venit acasă, i-au adus darul, care era în mâna lor, în casă și i s-au prosternat până la pământ.

²⁷ Iar el i-a întrebat despre bunăstarea lor și a spus: Este bine tatăl vostru, bătrânul despre care voi ați vorbit? Mai trăiește?

²⁸ Iar ei au răspuns: Servitorul tău, tatăl nostru, este sănătos, încă trăiește. Și ei și-au aplecat capetele și s-au prosternat.

²⁹ Iar el și-a ridicat ochii și a văzut pe fratele său Beniamin, fiul mamei sale, și a spus: Este acesta fratele vostru mai tânăr, despre care mi-ați vorbit? Și a spus: Dumnezeu să aibă har față de tine, fiule.

³⁰ Și Iosif s-a grăbit, pentru că adâncurile lui fremătau pentru fratele său; și a căutat un loc unde să plângă; și a intrat în camera sa și a plâns acolo.

³¹ Și el și-a spălat fața și a ieșit și s-a stăpânit și a spus: Puneți pâine.

³² Și au pus pentru el deoparte și pentru ei deoparte și pentru egiptenii care mâncau cu el deoparte, pentru că egiptenii nu pot mânca pâine cu evreii, pentru că aceasta este o urâciune pentru egipteni.

³³ Și au șezut înaintea lui, întâiul născut conform cu dreptul său de întâi născut și cel mai tânăr conform tinereții sale; și bărbații se minunau unul către altul.

³⁴ Și a luat și le-a trimis daruri de mâncare din cele dinaintea lui; iar darul de mâncare al lui Beniamin era de cinci ori mai mult decât al oricărui dintre ei. Și au băut și s-au bucurat împreună cu el.

44

¹ Și a poruncit administratorului casei sale, spunând: Uplete sacii bărbaților cu hrană, atât cât pot căra; și pune banii fiecărui bărbat la gura sacului său.

² Și pune paharul meu, paharul de argint, la gura sacului celui mai tânăr și banii lui pentru grâne. Iar el a făcut conform cuvântului pe care Iosif l-a spus.

³ Imediat ce s-a luminat de dimineață, bărbații au fost trimiși, ei și măgarii lor.

⁴ Și după ce au ieșit din cetate și nu erau încă departe, Iosif a spus administratorului său: Ridică-te, urmărește bărbații aceia; și după ce îi ajungi, spune-le: Pentru ce ați răsplătit rău pentru bine?

⁵ Nu este acesta, paharul din care domnul meu bea, și prin care într-adevăr el ghicește? Ați făcut rău făcând astfel.

⁶ Și i-a ajuns și le-a vorbit aceste cuvinte.

⁷ Iar ei i-au spus: Pentru ce spune domnul meu aceste cuvinte? Nicidecum nu vor face servitorii tăi conform acestui lucru.

⁸ Iată, banii pe care noi i-am găsit la gura sacilor noștri, i-am adus din nou la tine din țara lui Canaan; cum atunci am fura noi argint sau aur din casa domnului tău?

⁹ La oricare din servitorii tăi ar fi găsită, deopotrivă el să moară, iar noi de asemenea vom fi robii domnului meu.

¹⁰ Iar el a spus: Acum de asemenea aceasta să fie conform cuvintelor voastre, cel la care paharul este găsit va fi robul meu, iar voi veți fi fără vină.

¹¹ Atunci ei îndată și-au coborât la pământ fiecare sacul său și fiecare și-a deschis sacul.

12 Și a căutat începând de la cel mai în vârstă și a terminat la cel mai tânăr, și paharul s-a găsit în sacul lui Benjamin.

13 Atunci ei și-au rupt hainele și fiecare bărbat și-a încărcat măgarul și s-au întors în cetate.

14 Și Iuda și frații săi au venit la casa lui Iosif, căci el era încă acolo; și au căzut înaintea lui la pământ.

15 Și Iosif le-a spus: Ce faptă este aceasta pe care ați făcut-o? Sau nu știți că un astfel de om ca mine poate cu adevărat ghici?

16 Și Iuda a spus: Ce să spunem domnului meu? Ce să vorbim? Sau cum să ne dezvinovățim? Dumnezeu a descoperit nelegiuirea servitorilor tăi; iată, noi suntem servitorii domnului meu, deopotrivă noi și de asemenea cel cu care paharul a fost găsit.

17 Iar el a spus: Nicidecum nu voi face astfel; ci bărbatul în a cărui mână a fost găsit paharul, acela va fi servitorul meu; și cât despre voi, urcați-vă în pace la tatăl vostru.

18 Atunci Iuda s-a apropiat de el și a spus: Vai domnul meu, lasă pe servitorul tău, te rog, să vorbească un cuvânt în urechile domnului meu și nu lăsa mânia ta să se aprindă împotriva servitorului tău, căci tu ești întocmai ca Faraon.

19 Domnul meu a întrebat pe servitorii săi, spunând: Aveți voi un tată, sau un frate?

20 Și noi am spus domnului meu: Avem un tată, un om bătrân, și un copil al bătrâneții lui, unul mic; și fratele lui este mort și numai el a rămas de la mama sa; și tatăl său îl iubește.

21 Și tu ai spus servitorilor tăi: Aduceți-l jos la mine, ca să îmi pun ochii mei peste el.

²² Și noi am spus domnului meu: Tânărul nu poate părăsi pe tatăl său, căci dacă el va părăsi pe tatăl său, tatăl său va muri.

²³ Și tu ai spus servitorilor tăi: Dacă fratele vostru cel mai tânăr nu coboară cu voi, nu îmi veți mai vedea fața.

²⁴ Și s-a întâmplat când noi am urcat la servitorul tău, tatăl meu, că i-am spus cuvintele domnului meu.

²⁵ Și tatăl nostru a spus: Mergeți din nou și cumpărați-ne puțină hrană.

²⁶ Iar noi am spus: Nu putem coborî decât dacă fratele nostru cel mai tânăr este cu noi, atunci vom coborî; căci nu putem vedea fața bărbatului, decât dacă fratele nostru cel mai tânăr este cu noi.

²⁷ Și servitorul tău, tatăl meu, ne-a spus: Știți că soția mea mi-a născut doi fii;

²⁸ Și unul a plecat de la mine și am spus: Cu adevărat este sfâșiat în bucăți; și nu l-am văzut de atunci.

²⁹ Și dacă îl luați și pe acesta de la mine și i se întâmplă nenorocire veți coborî perii mei cărunți cu întristare în mormânt.

³⁰ Acum de aceea când eu ajung la servitorul tău, tatăl meu, și tânărul nu este cu noi, văzând că viața lui este legată de viața tânărului,

³¹ Se va întâmpla, când el vede că tânărul nu este cu noi, că va muri; și servitorii tăi vor coborî perii cărunți ai servitorului tău, tatăl nostru, cu întristare în mormânt.

³² Căci servitorul tău a devenit garanție pentru tânăr pentru tatăl meu, spunând: Dacă nu îl aduc la tine, atunci voi suporta vina față de tatăl meu pentru totdeauna.

³³ Acum de aceea, te rog, lasă pe servitorul tău să rămână în locul tânărului ca rob domnului meu; și lasă tânărul să urce cu frații săi.

³⁴ Căci cum voi urca la tatăl meu și băiatul să nu fie cu mine? Ca nu cumva să văd răul ce va veni peste tatăl meu!

45

¹ Atunci Iosif nu s-a putut stăpâni înaintea tuturor celor ce stăteau lângă el și a strigat: Scoateți afară pe fiecare bărbat de la mine. Și nu a stat niciun bărbat cu el în timp ce Iosif s-a făcut cunoscut fraților săi.

² Și a plâns, ridicând vocea; și egiptenii și casa lui Faraon au auzit.

³ Și Iosif a spus fraților săi: Eu sunt Iosif, mai trăiește tatăl meu? Și frații lui nu au putut să îi răspundă pentru că au fost tulburați de prezența lui.

⁴ Și Iosif a spus fraților săi: Apropiati-vă de mine, vă rog. Și s-au apropiat. Iar el a spus: Eu sunt Iosif, fratele vostru, pe care l-ați vândut în Egipt.

⁵ Acum pentru aceasta nu fiți îndurerați, nici mânioși pe voi înșivă, că m-ați vândut aici; căci Dumnezeu m-a trimis înaintea voastră pentru a păstra viața.

⁶ Pentru că în acești doi ani a fost foametea în țară; și mai sunt cinci ani, în care nu va fi nici arat nici secerat.

⁷ Și Dumnezeu m-a trimis înaintea voastră pentru a vă păstra o posteritate pe pământ și pentru a vă salva viețile printr-o mare eliberare.

⁸ Așa că acum nu voi sunteți cei ce m-ați trimis aici, ci Dumnezeu; și m-a făcut un tată lui Faraon și domn a toată casa lui și un stăpân peste toată țara Egiptului.

⁹ Grăbiți-vă și urcați la tatăl meu și spuneți-i: Astfel spune fiul tău, Iosif: Dumnezeu m-a făcut domn a tot Egiptul; coboară la mine, nu întârzia;

¹⁰ Și vei locui în ținutul Gosen și vei fi aproape de mine, tu și copiii tăi și copiii copiilor tăi și turmele tale și cirezile tale și tot ce ai;

¹¹ Și acolo te voi hrăni, pentru că sunt încă cinci ani de foamete; ca nu cumva tu și casa ta și tot ce ai, să ajungă la sărăcie.

¹² Și, iată, ochii voștri și ochii lui Benjamin, fratele meu, văd că aceasta este gura mea care vă vorbește.

¹³ Și să spuneți tatălui meu despre toată gloria mea în Egipt și despre tot ce ați văzut; și grăbiți-vă și coborâți pe tatăl meu aici.

¹⁴ Și a căzut pe gâtul fratelui său Benjamin și a plâns; și Benjamin a plâns pe gâtul său.

¹⁵ Mai mult, a sărutat pe toți frații săi și a plâns asupra lor; și după aceea frații săi au vorbit cu el.

¹⁶ Și vestea despre aceasta s-a auzit în casa lui Faraon, spunând: Frații lui Iosif au venit; și aceasta i-a plăcut mult lui Faraon și servitorilor săi.

¹⁷ Și Faraon i-a spus lui Iosif: Spune fraților tăi: Aceasta să faceți voi: încărcăți-vă vitele și mergeți, duceți-vă în țara lui Canaan;

¹⁸ Și luați pe tatăl vostru și casele voastre și veniți la mine; și vă voi da bunătatea țării Egiptului și veți mânca grăsimea țării.

¹⁹ Acum ție îți este poruncit, aceasta să faceți: luați care din țara Egiptului pentru micuții voștri și pentru soțiile voastre și aduceți pe tatăl vostru și veniți.

²⁰ De asemenea nu luați aminte la lucrurile voastre; căci bunătatea a toată țara Egiptului este a voastră.

²¹ Și copiii lui Israel au făcut astfel; și Iosif le-a dat care, conform poruncii lui Faraon, și le-a dat provizii pentru drum.

²² Tuturor el le-a dat, fiecărui bărbat, schimburi de haine; dar lui Beniamin i-a dat trei sute de arginți și cinci schimburi de haine.

²³ Și tatălui său i-a trimis în felul acesta: zece măgari încărcăți cu lucrurile bune ale Egiptului și zece măgărițe încărcate cu grâne și pâine și mâncare pentru tatăl său pentru drum.

²⁴ Așa că el a trimis pe frații săi, iar ei au plecat; și le-a spus: Vedeți să nu vă certați pe drum.

²⁵ Și au urcat din Egipt și au venit în țara lui Canaan la Iacob, tatăl lor;

²⁶ Și i-au istorisit, spunând: Iosif este încă în viață și este guvernator peste toată țara Egiptului. Și inima lui Iacob s-a oprit, pentru că nu i-a crezut.

²⁷ Iar ei i-au spus toate cuvintele lui Iosif, pe care le spusese către ei; și când a văzut carele pe care Iosif le-a trimis să îl ducă, duhul lui Iacob, tatăl lor, a reînviat;

²⁸ Și Israel a spus: Este de ajuns; Iosif, fiul meu, este încă în viață; voi merge și îl voi vedea înainte să mor.

46

¹ Și Israel a plecat în călătoria sa cu tot ce avea și

a venit la Beer-Şeba și a oferit sacrificii Dumnezeului tatălui său Isaac.

² Și Dumnezeu i-a vorbit lui Israel în viziunile nopții și a spus: Iacob, Iacob. Iar el a spus: Iată-mă.

³ Și a spus: Eu sunt Dumnezeu, Dumnezeul tatălui tău; nu te teme să cobori în Egipt, fiindcă acolo voi face din tine o mare națiune;

⁴ Voi coborî cu tine în Egipt; și de asemenea cu adevărat te voi urca înapoi, și Iosif își va pune mâna peste ochii tăi.

⁵ Și Iacob s-a ridicat din Beer-Şeba; și fiii lui Israel l-au dus pe Iacob, tatăl lor, și pe micuții lor și pe soțiile lor în carele pe care Faraon le-a trimis să îl ducă.

⁶ Și au luat vitele lor și bunurile lor, pe care le dobândiseră în țara lui Canaan, și au venit în Egipt, deopotrivă Iacob și toată sămânța lui cu el;

⁷ Fiii săi și fiii fiilor săi cu el, ficele sale și ficele fiilor săi și toată sămânța sa el a adus-o cu el în Egipt.

⁸ Și acestea sunt numele copiilor lui Israel, care au venit în Egipt, Iacob și fiii săi: Ruben, întâiul născut al lui Iacob.

⁹ Și fiii lui Ruben: Hanoc și Falu și Hețron și Carmi.

¹⁰ Și fiii lui Simeon: Iemuel și Iamin și Ohad și Iachin și Țohar și Şaul, fiul unei femei canaanite.

¹¹ Și fiii lui Levi: Gherşon, Chehat și Merari.

¹² Și fiii lui Iuda: Er și Onan și Şela și Pereț și Zerah; dar Er și Onan au murit în țara lui Canaan. Și fiii lui Pereț au fost: Hețron și Hamul.

¹³ Și fiii lui Isahar: Tola și Pua și Iov și Şimron.

14 Și fiii lui Zabulon: Sered și Elon și Iahleel.

15 Aceștia sunt fiii Leei, cu fiica sa Dina, pe care ea i-a născut lui Iacob în Padanaram; toate sufletele fiilor săi și a fiicelor sale au fost treizeci și trei.

16 Și fiii lui Gad: Țifion și Hagi, Șuni și Ețbon, Eri și Arodi și Areli.

17 Și fiii lui Așer: Imna și Ișva și Ișvi și Beria și Serah, sora lor; și fiii lui Beria: Heber și Malchiel.

18 Aceștia sunt fiii Zilpei, pe care Laban a dat-o Leei, fiica sa, și pe aceștia i-a născut ea lui Iacob, șaisprezece suflete.

19 Fiii Rahelei, soția lui Iacob: Iosif și Benjamin.

20 Și lui Iosif în țara Egiptului i s-au născut Manase și Efraim, pe care Asenat, fiica lui Potifera, preot din On, i-a născut lui.

21 Și fiii lui Benjamin au fost Bela și Becher și Așbel, Ghera și Naaman, Ehi și Roș, Mupim și Hupim și Ard.

22 Aceștia sunt fiii Rahelei, care au fost născuți lui Iacob; toate sufletele au fost paisprezece.

23 Și fiii lui Dan: Hușim.

24 Și fiii lui Neftali: Iahzeel și Guni și Iețer și Șilem.

25 Aceștia sunt fiii Bilhei, pe care Laban a dat-o Rahelei, fiica sa, și ea i-a născut pe aceștia lui Iacob; toate sufletele au fost șapte.

26 Toate sufletele care au venit cu Iacob în Egipt, care au ieșit din coapsele lui, pe lângă soțiile fiilor lui Iacob, toate sufletele au fost șaiszeci și șase.

27 Și fiii lui Iosif, care i s-au născut în Egipt, au fost două suflete; toate sufletele din casa lui Iacob, care au venit în Egipt, au fost șaptezeci.

28 Și a trimis pe Iuda înaintea lui la Iosif, să îndrepte fața sa spre Gosen; și au venit în ținutul Gosen.

29 Și Iosif și-a pregătit carul și s-a urcat să întâmpine pe Israel, tatăl său, la Gosen; și i s-a înfățișat; și a căzut pe gâtul lui și a plâns pe gâtul lui mult timp.

30 Și Israel i-a spus lui Iosif: Acum pot muri pentru că am văzut fața ta și încă trăiești.

31 Și Iosif a spus fraților săi și casei tatălui său: Voi urca și îl voi anunța pe Faraon și îi voi spune: Frații mei și casa tatălui meu, care au fost în țara lui Canaan, au venit la mine;

32 Și bărbații sunt păstori, pentru că meseria lor era să pască vitele; și au adus turmele lor și cirezile lor și tot ceea ce au.

33 Și se va întâmpla, când Faraon vă va chema și va spune: Care este ocupația voastră?

34 Că voi să spuneți: Meseria servitorilor tăi a fost la vite din tinerețea noastră chiar până acum, deopotrivă noi și părinții noștri; ca să locuiți în ținutul Gosen; căci fiecare păstor este o urâciune înaintea Egiptenilor.

47

1 Atunci Iosif a venit și i-a povestit lui Faraon și a spus: Tatăl meu și frații mei și turmele lor și cirezile lor și tot ce au ei, au ieșit din țara lui Canaan; și, iată, ei sunt în ținutul Gosen.

2 Și a luat pe câțiva dintre frații săi, cinci bărbați, și i-a prezentat înaintea lui Faraon.

³ Și Faraon a spus fraților lui: Care este ocupația voastră? Iar ei i-au spus lui Faraon: Servitorii tăi sunt păstori, deopotrivă noi și părinții noștri.

⁴ Ei i-au mai spus lui Faraon: Noi am venit pentru a locui temporar în țară; fiindcă servitorii tăi nu au pășune pentru turmele lor, pentru că foametea este aspră în țara lui Canaan; acum de aceea, te rugăm, lasă pe servitorii tăi să locuiască în ținutul Gosen.

⁵ Și Faraon i-a vorbit lui Iosif, spunând: Tatăl tău și frații tăi au venit la tine;

⁶ Țara Egiptului este înaintea ta; în cea mai bună parte a țării așază pe tatăl tău și pe frații tăi să locuiască; în ținutul Gosen să locuiască; și dacă tu cunoști pe unii bărbați capabili printre ei, atunci pune-i conducători peste vitele mele.

⁷ Și Iosif a adus pe Iacob, tatăl său, și l-a pus înaintea lui Faraon; și Iacob a binecuvântat pe Faraon.

⁸ Și Faraon i-a spus lui Iacob: Câte sunt zilele anilor vieții tale?

⁹ Și Iacob i-a spus lui Faraon: Zilele anilor călătoriei mele sunt o sută treizeci de ani; puține și rele au fost zilele anilor vieții mele și nu au ajuns la zilele anilor vieții părinților mei în zilele călătoriei lor.

¹⁰ Și Iacob a binecuvântat pe Faraon și a ieșit dinaintea lui Faraon.

¹¹ Și Iosif a așezat pe tatăl său și pe frații săi și le-a dat o stăpânire în țara Egiptului, în cea mai bună parte a țării, în ținutul Ramses, așa cum Faraon poruncise.

¹² Și Iosif a hrănit pe tatăl său și pe frații săi și

toată casa tatălui său, cu pâine, conform cu familiile lor.

¹³ Și nu era pâine în toată țara, pentru că foamea era foarte aspră, așa că toată țara Egiptului și toată țara lui Canaan leșina din cauza foametei.

¹⁴ Și Iosif a adunat toți banii care s-au găsit în țara Egiptului și în țara lui Canaan, pentru grânele pe care le-au cumpărat; și Iosif a adus banii în casa lui Faraon.

¹⁵ Și când s-au terminat banii din țara Egiptului și din țara lui Canaan, toți egiptenii au venit la Iosif și au spus: Dă-ne pâine, pentru ce să murim în fața ta? Pentru că banii s-au terminat.

¹⁶ Și Iosif a spus: Dați vitele voastre; și vă voi da pentru vitele voastre, dacă banii s-au terminat.

¹⁷ Și au adus vitele lor la Iosif; și Iosif le-a dat pâine în schimb pentru cai și pentru turme și pentru vitele cirezilor și pentru măgari; și i-a hrănit pe ei cu pâine pentru toate vitele lor în acel an.

¹⁸ Când acel an s-a terminat, ei au venit la el în al doilea an și i-au spus: Noi nu vom ascunde aceasta față de domnul nostru, cum că banii noștri s-au terminat; domnul nostru are de asemenea cirezile noastre de vite; nu este nimic rămas înaintea domnului nostru decât trupurile noastre și pământurile noastre;

¹⁹ Pentru ce să murim înaintea ochilor tăi, deopotrivă noi și țara noastră? Cumpără-ne pe noi și pământul nostru pentru pâine și noi și pământul nostru vom fi servitori lui Faraon; și dă-ne sămânță, ca noi să trăim și să nu murim, ca țara să nu fie pustiită.

²⁰ Și Iosif a cumpărat toată țara Egiptului pentru Faraon; fiindcă egiptenii au vândut, fiecare bărbat

câmpul său, pentru că îi cuprinsese foametea; așa că țara a devenit a lui Faraon.

²¹ Și cât despre popor, i-a mutat în cetăți de la un capăt al granițelor Egiptului chiar până la celălalt capăt al lui.

²² Numai pământul preoților nu l-a cumpărat; fiindcă preoții aveau o porție atribuită lor de Faraon și mâncau porția lor pe care Faraon le-a dat-o; din această cauză nu și-au vândut pământurile.

²³ Atunci Iosif a spus poporului: Iată, v-am cumpărat astăzi pe voi și pământul vostru pentru Faraon; iată, aici este sămânță pentru voi și veți semăna pământul.

²⁴ Și se va întâmpla la timpul roadelor, că voi veți da a cincea parte lui Faraon și patru părți vor fi ale voastre, pentru sămânța câmpului și pentru mâncarea voastră și pentru cei ai caselor voastre și pentru mâncare pentru micuții voștri.

²⁵ Iar ei au spus: Tu ai salvat viețile noastre; să găsim har înaintea ochilor domnului meu și vom fi servitorii lui Faraon.

²⁶ Și Iosif a făcut aceasta o lege peste țara Egiptului până în această zi, că Faraon va avea a cincea parte; cu excepția numai a pământului preoților, care nu a devenit al lui Faraon.

²⁷ Și Israel a locuit în țara Egiptului, în ținutul Gosen; și avea stăpâniri acolo și au crescut și s-au înmulțit peste măsură.

²⁸ Și Iacob a trăit în țara Egiptului șaptesprezece ani, așa că toate zilele vieții lui Iacob au fost o sută patruzeci și șapte de ani.

²⁹ Și s-au apropiat zilele lui Israel ca să moară; și a chemat pe fiul său, Iosif, și i-a spus: Dacă eu acum

am găsit har înaintea ochilor tăi, pune-ți, te rog, mâna sub coapsa mea și lucrează cu bunăvoință și credincioșie față de mine; nu mă îngropa, te rog, în Egipt,

³⁰ Ci mă voi culca cu părinții mei și tu mă vei duce din Egipt și mă vei îngropa în locul lor de îngropare. Iar el a spus: Voi face precum ai spus.

³¹ Iar el a spus: Jură-mi. Și el i-a jurat. Și Israel s-a aplecat pe capul patului.

48

¹ Și s-a întâmplat, după aceste lucruri, că i s-a spus lui Iosif: Iată, tatăl tău este bolnav; iar el a luat cu el pe cei doi fii ai săi, Manase și Efraim.

² Și i s-a spus lui Iacob, zicând: Iată, fiul tău, Iosif, vine la tine; și Israel s-a întărit și a șezut pe pat.

³ Și Iacob i-a spus lui Iosif: Dumnezeu cel Atotputernic mi s-a arătat la Luz, în țara lui Canaan, și m-a binecuvântat.

⁴ Și mi-a spus: Iată, te voi face roditor și te voi înmulți și voi face din tine o mulțime de popoare; și voi da această țară seminței tale după tine ca stăpânire veșnică.

⁵ Și acum cei doi fii ai tăi, Efraim și Manase, care ți s-au născut în țara Egiptului înainte să vin la tine în Egipt, sunt ai mei; ca Ruben și Simeon, vor fi ai mei.

⁶ Și urmașii tăi, pe care îi naști după ei, vor fi ai tăi și vor fi chemați după numele fraților lor în moștenirea lor.

⁷ Și cât despre mine, când eu am venit din Padan, Rahela a murit lângă mine în țara lui Canaan, pe cale, pe când nu era decât o bucată de drum până

să ajungem la Efrata; și eu am îngropat-o acolo, pe calea Efratei, care este Betleem.

⁸ Și Israel a privit pe fiii lui Iosif și a spus: Cine sunt aceștia?

⁹ Și Iosif a spus tatălui său: Ei sunt fiii mei, pe care Dumnezeu mi i-a dat în acest loc. Iar el a spus: Adu-i la mine, te rog și îi voi binecuvânta.

¹⁰ Acum ochii lui Israel erau slabi din cauza vârstei, așa că nu putea vedea. Și i-a adus aproape de el; și i-a sărutat și i-a îmbrățișat.

¹¹ Și Israel i-a spus lui Iosif: Nu mă gândisem să văd fața ta; și, iată, Dumnezeu mi-a arătat de asemenea sămânța ta.

¹² Și Iosif i-a scos dintre genunchii săi și s-a prosternat el însuși cu fața lui la pământ.

¹³ Și Iosif i-a luat pe amândoi, pe Efraim în mâna sa dreaptă, spre mâna stângă a lui Israel, și pe Manase în mâna sa stângă, spre mâna dreaptă a lui Israel, și i-a apropiat de el.

¹⁴ Și Israel a întins mâna sa dreaptă și a pus-o pe capul lui Efraim, care era mai tânăr, și mâna sa stângă peste capul lui Manase, punând mâinile sale în mod voit astfel; fiindcă Manase era întâiul născut.

¹⁵ Și a binecuvântat pe Iosif și a spus: Dumnezeu, înaintea căruia părinții mei, Avraam și Isaac, au umblat, Dumnezeul care m-a hrănit cât a fost viața mea de lungă până în această zi,

¹⁶ Îngerul care m-a răscumpărat din tot răul, să binecuvânteze băieții; și numele meu să fie chemat peste ei și numele părinților mei, Avraam și Isaac; și ei să devină o mulțime în mijlocul pământului.

¹⁷ Și când Iosif a văzut că tatăl său a pus mâna

sa dreaptă peste capul lui Efraim, aceasta nu i-a plăcut; și a apucat mâna tatălui său, să o mute de pe capul lui Efraim pe capul lui Manase.

¹⁸ Și Iosif a spus tatălui său: Nu așa tată, fiindcă acesta este întâiul născut; pune-ți mâna dreaptă pe capul lui.

¹⁹ Dar tatăl său a refuzat și a spus: Știu aceasta fiul meu, o știu, el de asemenea va deveni un popor și el de asemenea va fi mare; dar cu adevărat, fratele lui mai tânăr va fi mai mare decât el și sămânța lui va deveni o mulțime de națiuni.

²⁰ Și i-a binecuvântat în acea zi, spunând: În tine Israel va binecuvânta, zicând: Dumnezeu să te facă pe tine ca pe Efraim și ca pe Manase; și a așezat pe Efraim înaintea lui Manase.

²¹ Și Israel i-a spus lui Iosif: Iată, eu mor; dar Dumnezeu va fi cu tine și te va aduce din nou în țara părinților tăi.

²² Mai mult, ți-am dat o porție mai mult decât fraților tăi, pe care i-am scos din mâna amoritului cu sabia mea și cu arcul meu.

49

¹ Și Iacob a chemat pe fiii săi și a spus: Adunați-vă împreună, ca să vă spun ce vi se va întâmpla în zilele de pe urmă.

² Adunați-vă și ascultați, voi copiii ai lui Iacob; și dați ascultare lui Israel, tatăl vostru.

³ Ruben, tu ești întâiul meu născut, tăria mea și începutul puterii mele, măreția demnității și măreția puterii:

⁴ Instabil ca apa, tu nu vei avea întâietatea, pentru că te-ai urcat în patul tatălui tău; atunci l-ai pângărit; el s-a urcat în culcușul meu.

⁵ Simeon și Levi sunt frați; instrumente ale cruzimii sunt în locuințele lor.

⁶ Sufletul meu, nu intra în taina lor; onoarea mea, nu te uni cu adunarea lor; pentru că în mânia lor au ucis un bărbat și în propria lor voie au surpat un zid.

⁷ Blestemată fie mânia lor, pentru că a fost înverșunată, și furia lor, pentru că a fost crudă. Eu îi voi împărți în Iacob și îi voi împrăștia în Israel.

⁸ Iuda, tu ești cel pe care frații tăi îl vor lăuda; mâna ta va fi în gâtul dușmanilor tăi; copiii tatălui tău se vor prosterna înaintea ta.

⁹ Iuda este un pui de leu, de la pradă, fiul meu, te-ai ridicat; el s-a aplecat, el s-a culcat ca un leu și ca un leu bătrân; cine îl va scula?

¹⁰ Sceptrul nu se va depărta de la Iuda, nici legiutor dintre picioarele lui, până ce Șilo vine; și la el va fi adunarea poporului.

¹¹ Legând măgărușul său la viță și mânzul măgăriței la vița nobilă; el și-a spălat hainele în vin și veștmintele sale în sângele strugurilor.

¹² Ochii lui vor fi roșii de vin și dinții lui albi de lapte.

¹³ Zabulon va locui la limanul mării; și el va fi liman corăbiilor; și granița lui va fi până la Sidon.

¹⁴ Isahar este un măgar puternic, culcându-se jos între două sarcini;

¹⁵ Și a văzut că odihna era bună și țara că era plăcută; și și-a aplecat umărul să poarte povara și a devenit servitor care dă tribut.

16 Dan va judeca poporul său, ca unul dintre triburile lui Israel.

17 Dan va fi un șarpe pe cale, o viperă pe cărare, care străpunge călcâiele calului, astfel că al său călăreț va cădea pe spate.

18 Eu am așteptat salvarea ta, DOAMNE.

19 Pe Gad, o trupă înarmată îl va învinge; dar el va învinge până la urmă.

20 De la Așer pâinea îi va fi grasă și va da delicatose împăratești.

21 Neftali este o cerboaică dezlegată; el dă cuvinte bune.

22 Iosif este o ramură roditoare, o ramură roditoare lângă o fântână; a cărui mlădițe se întind peste zid;

23 Arcașii l-au mâhnit amarnic și au tras spre el și l-au urât;

24 Dar arcul său a rămas tare și brațele mâinilor lui s-au întărit prin mâinile puternicului Dumnezeu al lui Iacob; (de acolo este păstorul, piatra lui Israel):

25 Chiar prin Dumnezeul tatălui tău, care te va ajuta; și prin Atotputernicul, care te va binecuvânta cu binecuvântări ale cerului de sus, binecuvântări ale adâncului care se întinde jos, binecuvântări ale sânilor și ale pântecelui;

26 Binecuvântările tatălui tău au întrecut binecuvântările strămoșilor mei până la cea mai îndepărtată margine a dealurilor veșnice; ele vor fi pe capul lui Iosif și pe coroana de pe capul lui, el care a fost separat de frații săi.

27 Beniamin va sfâșia ca un lup; dimineața el va mânca prada și noaptea va împărți prada.

28 Toți aceștia sunt cele douăsprezece triburi ale

lui Israel; și aceasta este ceea ce tatăl lor le-a spus și i-a binecuvântat; pe fiecare bărbat conform cu binecuvântarea lui i-a binecuvântat.

²⁹ Și le-a poruncit și le-a spus: Eu sunt gata a fi adunat la poporul meu; îngropați-mă cu părinții mei în peștera care este în câmpul lui Efron hititul,

³⁰ În peștera care este în câmpul din Macpela, care este în față cu Mamre, în țara lui Canaan, pe care Avraam a cumpărat-o împreună cu câmpul lui Efron hititul ca stăpânire a unui loc de îngropare.

³¹ Acolo au înmormântat pe Avraam și pe Sara, soția lui; acolo au îngropat pe Isaac și Rebeca, soția lui; și acolo am îngropat-o eu pe Leea.

³² Cumpărarea câmpului și a peșterii care este în el a fost de la copiii lui Het.

³³ Și după ce Iacob a terminat de poruncit fiilor săi, el și-a strâns picioarele în pat și și-a dat duhul și a fost adunat la poporul lui.

50

¹ Și Iosif a căzut pe fața tatălui său și a plâns peste el și l-a sărutat.

² Și Iosif a poruncit servitorilor săi medici să îmbălsămeze pe tatăl său; și medicii l-au îmbălsămat pe Israel.

³ Și patruzeci de zile au fost împlinite pentru el; căci așa sunt împlinite zilele celor ce sunt îmbălsămați; și egiptenii au jelit pentru el șaptezeci de zile.

⁴ Și când zilele jelierii lui au trecut, Iosif a vorbit casei lui Faraon, spunând: Dacă acum eu am găsit har în ochii voștri, vorbiți, vă rog, în urechile lui Faraon, zicând:

⁵ Tatăl meu m-a făcut să jur, spunând: Iată, eu mor; în mormântul meu pe care l-am săpat pentru mine în țara lui Canaan, acolo să mă îngropi. De aceea acum, lasă-mă să urc, te rog și să îngrop pe tatăl meu și voi veni înapoi.

⁶ Și Faraon a spus: Urcă-te și îngroapă pe tatăl tău, așa cum te-a făcut să juri.

⁷ Și Iosif a urcat să îngroape pe tatăl său; și cu el au urcat toți servitorii lui Faraon, bătrânii casei lui și toți bătrânii țării Egiptului,

⁸ Și toată casa lui Iosif și frații săi și casa tatălui său; doar micuții lor și turmele lor și cirezile lor, le-au lăsat în ținutul Gosen.

⁹ Și au urcat împreună cu el deopotrivă care și călăreți; și aceasta a fost o mare oștire.

¹⁰ Și au venit la aria lui Atad, care este dincolo de Iordan; și acolo au jelit cu o foarte mare și aprinsă plângere; și a făcut o jelire pentru tatăl său șapte zile.

¹¹ Și când locuitorii țării, canaaniții, au văzut jelirea din aria lui Atad, au spus: Aceasta este o jelire apăsătoare pentru egipteni; pentru aceasta numele ei a fost pus Abelmițraim, care este dincolo de Iordan.

¹² Și fiii lui i-au făcut așa cum le-a poruncit;

¹³ Căci fiii lui l-au purtat în țara lui Canaan și l-au îngropat în peștera din câmpul din Macpela, pe care Avraam a cumpărat-o de la Efron hititul, împreună cu câmpul, care este în față cu Mamre, ca stăpânire a locului de îngropare.

¹⁴ Și Iosif, după ce a îngropat pe tatăl său, s-a întors în Egipt, el și frații săi și toți cei care au urcat cu el ca să îngroape pe tatăl său.

15 Și după ce frații lui Iosif au văzut că tatăl lor era mort, au spus: Iosif poate ne va urî și cu adevărat va cere înapoi de la noi tot răul pe care i l-am făcut.

16 Și au trimis un mesager la Iosif, spunând: Tatăl tău a poruncit înaintea ca el să moară, spunând:

17 Așa să îi spuneți lui Iosif: Iartă, te rog, acum, fărădelegea fraților tăi și păcatul lor; căci ei ți-au făcut rău; și acum, iartă, te rugăm, fărădelegea servitorilor Dumnezeului tatălui tău. Și Iosif a plâns când i-au vorbit.

18 Și frații lui de asemenea au mers și au căzut jos înaintea feței sale și au spus: Iată, noi suntem servitorii tăi.

19 Și Iosif le-a spus: Nu vă temeți, sunt eu în locul lui Dumnezeu?

20 Cât despre voi, ați gândit facere de rău împotriva mea; dar Dumnezeu a plănuit-o pentru bine, ca să facă să se întâmple, așa cum este în această zi, pentru a salva mult popor viu.

21 De aceea acum, nu vă temeți; vă voi hrăni pe voi și pe micuții voștri. Și i-a mângâiat și le-a vorbit binevoitor.

22 Și Iosif a locuit în Egipt, el și casa tatălui său; și Iosif a trăit o sută zece ani.

23 Și Iosif a văzut copiii lui Efraim din a treia generație; de asemenea copiii lui Machir, fiul lui Manase, au fost crescuți pe genunchii lui Iosif.

24 Și Iosif a spus fraților săi: Eu mor; și Dumnezeu cu adevărat vă va vizita și vă va scoate din această țară, în țara pe care a jurat-o lui Avraam, lui Isaac și lui Iacob.

25 Și Iosif a pus pe copiii lui Israel să îi jure, spunând: Dumnezeu vă va vizita negreșit și veți

ridica oasele mele de aici.

²⁶ Și Iosif a murit, fiind în vârstă de o sută zece ani; și l-au îmbălsămat; și a fost pus într-un sicriu în Egipt.

Biblia Traducerea Fidela
The Holy Bible in Romanian, Biblia Traducerea Fidela
translation

Public Domain

Language: Română (Romanian)

Translation by: Alex Crişan

Cuvântul păstrat al lui Dumnezeu în limba română, traducerea Fidela a Bibliei își are sursa în cele două manuscrise tradiționale, cele inspirate de Dumnezeu, Textul Masoretic (vechiul testament) și Textus Receptus (noul testament).

2024-04-30

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files
dated 30 Apr 2024
eac30117-415c-5809-bea7-422bf6b959a9